

ÜÇ DÜNYA AGART'A İLLUMİNATİ SAVAŞI

BIROL ERTAN

ROMAN

AGARTALILLUMİNATİSAVAŞI

SEVGİLİ OKUYUCULAR,

Şira Yayınları olarak özgür ve özgün yayıncılığımıza devam etmekten, bizi doyuran ve keyiflendiren eserleri, sizlerle paylaşmaktan büyük bir mutluluk duyuyoruz.

İşte elinizdeki kitap da böyle bir duygunun eseri. Ekip olarak okumaktan keyif aldığımız, bilgilendiğimiz ve aynı zamanda da kapsadığı konularla bizleri şaşırtan bir eser. Hem de bir roman olduğu halde...

Doç. Dr. Birol Ertan'ın sürükleyici, şaşırtıcı ve kafamızdaki bir çok soruya cevap olabilecek bir eseri ortaya koyması, ancak konuya olan sevgi ve büyük bir çaba ile gerçekleşecek bir mesele.

Kitabı okumaya başladığınız andan itibaren konunun içine doğru çekildiğinizi hissedeceksiniz. Kitabın sonuna kadar da bu büyüden kurtulabileceğinizi sanmıyorum. Ancak kitap bittiğinde, sadece bir roman okumadığınızı göreceksiniz. Kitap kurgusal bir temel üzerine oturmuş olsa da, günümüz dünyası ile ilgili hemen herkesin ve muhtemelen sizin de kafanıza takılan temel sorulara bir cevap bulduğunuzu, en azından alternatif bir bakış kazandığınızı fark edeceksiniz.

Perde arkasında bizi kimler yönetiyor? Hiç de memnun olmadığımız dünyanın gidişatı daha mı kötüye gidecek, bu gidişin sorumlusu kim ya da kimler, kötüler hep kazanacak mı yoksa Dünya da iyiliğin temsilcileri de var ve güçlerini ortaya koyacaklar mı, yoksa iyilik ve kötülük bizim gözlerimizin önünde ama bize fark ettirmeden büyük bir savaş mı veriyor?

Okuyalım ve hep birlikte görelim...

Sevgiyle kalın,
YILDIRAY YILMAZ

Ü Ç D Ü N Y A

AGARTI
İLLUMİNATI
SAVAŞI

BİROL ERTAN

ROMAN

ŞİRA YAYINLARI

ÜÇ DÜNYA
AGARTA İLLUMİNATİ SAVAŞI

BİROL ERTAN

© Bu kitabın tüm yayın hakları, ŞİRA YAYINLARI'na aittir.

ŞİRA YAYINLARI

REKLAM VE PRODÜKSİYON HİZ. TİCARET -- YILDIRAY YILMAZ

Yerebatan Cad. Salkım Söğüt Sk. Keskinler İş Merkezi No: 8/511
Sultanahmet- İSTANBUL

Tel: 0 (212) 512 45 74 Faks: 0 (212) 512 45 98

www.sirayayinlari.com

e-mail: bilgi@sirayayinlari.com

POSTA ÇEK NO: 5870547



ISBN: 978-605-4182-

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI SERTİFİKA NO: 12858

GENEL YAYIN YÖNETMENİ: YILDIRAY YILMAZ

İDARİ SORUMLU: AHMET ÇİMEN

EDİTÖR: FUNDA YILMAZ

KAPAK: YILDIRAY YILMAZ

DİZGİ: ŞİRA YAYINLARI

BASKI CİLT: BARIŞ MATBAA MÜCELLİT 0(212) 674 85 28
DAVUTPAŞA CAD. İPEK İŞ MERKEZİ KAT:2 NO:19 TOPKAPI İSTANBUL

1. BASKI: EYLÜL 2009

AGARTALI EFENDİ'DEN MESAJINIZ VAR	7
GİRİŞ	9
I. BÖLÜM	
KİTABIN SIRRI	15
II. BÖLÜM	
ÜÇ DÜNYA	41
III. BÖLÜM	
AGARTALILARIN MESAJI	67
IV. BÖLÜM	
İLLUMİNATİ	77
V. BÖLÜM	
SIR VE KAÇIŞ	99

AGARTALI EFENDİ'DEN MESAJINIZ VAR

“Tek bir Dünyamız var ve Dünya’nın zarar görmesine, yok olmasına asla izin vermeyeceğiz. Dünya’yı savaşlarınız, nükleer silahlarınız ve çevre sorunlarınızdan korumak için sizlere 3 yıllık bir süre veriyoruz. Bu süre sonunda Dünya tehlike altında olmaya devam ederse, yerküreye çıkacak ve kendi düzenimizi yaratacağız. Asla merhametli olmayacağız. Dünya’daki şeytani örgüt İlluminati ile savaşımız sürecektir. Bu şeytan örgütüne karşı sizlerin her türlü mücadelesini destekleyeceğiz.”

Bu kitabı elinize almanız, asla bir rastlantı değil. Zaten dünyada rastlantı diye bir şey söz konusu olamaz. Rastlantı, bir zorunluluktur. Zorunluluklar da rastlantılarla örülüdür. Örneğin bir elmanın kafanıza düşmesi rastlantı olamaz. Çünkü yerçekimi olmasaydı ne siz, ne elma ağacı, ne de elmanın yere düşmesi söz konusu olabilirdi.

Bu kitap; üzerinde yaşadığınız ve yuvarlak bir taş-toprak parçası sandığınız Dünya'yla ilgili bütün bildiklerinizi toz duman edecek. Dünya, hiçbir zaman yuvarlak bir taş-toprak yığını olmamıştır... Bu durum, bütün fizik yasalarına da aykırıdır. Dünya, aslında kuzey ve güney uçları delik, içi boş bir kabuktur... Bu kabuk, binlerce kilometrelik bir kalınlığa sahiptir ve bu nedenle de biz, bu içi boş dünyaya asla ulaşamayız. Ancak, iç dünyada yaşayanlar sık sık bizlerle temasa geçiyorlar. Bizler, onları UFO, uçan daire ya da uzaylılar olarak bilsek ve nitelendirsek de, Dünya gezegeninde “Dış Kabuk”, “Agarta Yeraltı Ülkesi” ve “İç Dünya” olmak üzere üç ayrı yaşam biçimi ve uygarlık mevcut. Bunu bilmek, Büyük Sır-ra ulaşmanın ilk adımıdır.

Bu kitap, Agarta Yeraltı ülkesinin efendisi olan Agartalı Bilge'nin bizlere verdiği mesajları içermektedir. Bu kitabı elinize almanız ve bu girişi okumanız asla bir rastlantı değil. Bu kitapta size verilen mesajı doğru okumanız ve “Seçilmiş” olmayı kabul etmeniz durumunda, Agarta bilgisi sizinle temasa geçecek, dünya ve evrenle ilgili bütün Sırları öğreneceksiniz.

Dünyadaki bütün kavga, savaş, katliamlar, eşitsizlik ve adaletsizliği sona erdirmek için, 2012-2031 yılları arasında yeryüzüne çıkacak olan Agarta ve İç Dünya temsilcileri, sizleri “Seçilmişler” olarak yanlarında görmek istiyorlar. Bu fırsatı sakın kaçırmayın.

Birol Ertan
Ankara, 2009

GİRİŞ



EK bir Dünyamız var ve Dünya'nın zarar görmesine, yok olmasına asla izin vermeyeceğiz. Dünya'yı savaşlarınız, nükleer silahlarınız ve çevre sorunlarınızdan korumak için sizlere 3 yıllık bir süre veriyoruz. Bu süre sonunda Dünya tehlike altında olmaya devam ederse, yerküreye çıkacak ve kendi düzenimizi yaratacağız. Asla merhametli olmayacağız. Dünyadaki şeytani örgüt İlluminati ile savaşımız sürecektir. Bu şeytan örgütüne karşı sizlerin her türlü mücadelesini destekleyeceğiz.”

Son bir yıl içinde maillerime gelen esrarengiz mesajların, hayatımı bu kadar derinden değiştirebileceğini asla tahmin edemezdim. Esrarengiz mesajlar hep aynı saat aralıklarında, gecenin üçü ile beşi arasında mail kutuma düşüyor ve birkaç günlük aralıklarla gelmeye devam ediyordu.

Bu mesajları önceleri ciddiye almadım. Bunun bir şaka olduğundan ve bir münasebetsizin işi olduğundan o kadar emindim ki, sadece göz gezdiriyor ve siliyordum.

Maillerde şizofrenik bir üslup hâkimdi. Bunları gönderen, benim eski bir arkadaşım olduğunu, ancak benim kim olduğumdan emin olmadığını, mesajlarına yanıt vermemem gerektiğini söylüyordu.

Maillerin sahibi, beynine bir çip yerleştirildiğini, bu çip aracılığıyla kendisini kontrol ettiklerini, ayrıca tanıdığı birçok kişinin de klonlandığını yazıyordu. Klonlama ve beyne çip yerleştirme konusunda detaylı ve karmaşık bilgiler veriyordu. Bu inanılmaz iddialarla dolu psikolojik değerlendirmeleri, komplo teorilerini ve şizofrenik uzun yazıları ciddiye almam mümkün değildi. Genellikle mesajların başlangıcı, ortası ve sonunu okuyarak silmeyi tercih ediyordum. Bazen o kadar uzun mesajlar geliyordu ki, sayfalar tutan yazıların sonunu bulup silmek bile sıkıcı oluyordu.

Bir süre sonra bir şey özellikle dikkatimi çekmeye başladı. Mesajların hemen hepsinde ortak bir ifade kullanılıyor ve beyninin kontrol altına alındığını, ABD’de bir merkezden beynindeki çip kullanılarak benim hareketlerimin ve yaşantımın izlenmeye çalışıldığını yazıyordu. Beynine yerleştirilen çipin enerjisinin de beyninden alındığı için, çip sisteminin ömrünün, kendi yaşamıyla sınırlı olduğunu iddia ediyor ve mümkünse bu mesajları okuduktan sonra silmemi istiyordu.

Mesajlar birbirini ardına geliyor, bense onları tam olarak okumadan silmeye devam ediyordum. Ancak, bir süre sonra, bazı isimler ve kavramlar yinelenmeye başladı. Bunlar arasında yer alan *çip*, *klonlama*, *CI-A*, *NSA*, *Alan Dulles*, *LSD*, *Eclehon*, *klon 1*, *klon 2*, *Afganistan* gibi kelimeleri hafızama yazmaya başladım. Bir mesajda da Afganistan'da büyük bir yeraltı üssü bulunduğundan bahsediyordu. Bu üssün yeraltında sığınak delen bombalarla yok edilmeye çalışıldığı gibi iddialar, Afganistan ile ilgili coğrafi verilerin ve bilgilerin yer aldığı rakamlarla hesaplamalar bulunuyordu.

Afganistan mesajında; Türkiye'de yaşayan bir kişinin, Afganistan'da bir yeraltı üssünde jeoloji mühendisi olarak görev yaptığı, bu yeraltı üssünde çalışmalar yaparken çocuğunu ve ailesini de yanında götürdüğü, daha sonra çocuğu ve karısı ile Türkiye'ye döndüğü, annenin kanserden öldüğü, çocuğun büyüyünce AFS bursu ile ABD'de eğitilip Türkiye'de gazeteci olarak yetiştirildiği, daha sonra önemli bir gazetenin New York temsilcisi olduğu, klonlandığı ve kendisinin birçok önemli işte kullanıldığıyla ilgili iddialar vardı. Çok ilgimi çeken bu mesajda geçen coğrafi verileri ve rakamları araştırmaya başladım. Coğrafi verilerin birebir doğru olduğunu anlayınca, bunun bir oyunun parçası olduğunu, mesajın Afganistan'dan gelebileceğini düşünmeye başladım.

Bir süre sonra mesajlar sadeleşti ve kısaldı. Yaklaşık bir sayfaya kadar düşen mesajlarda, bu kitabı yazmam gerektiği, beynimi kontrolden kurtarmak

için de, kafamın karışık olduğunu hissettiğim anlarda, banyoda suyun altına girip, yarım saat kadar sessizce duş almam gerektiği belirtiliyordu. Ama ben hâlâ bunların da bir şaka olduğunu düşünüyordum.

Bu mesajlar da bir süre sonra azalmaya ve haftada bir kez gelmeye başladı. Bu arada kafamda bir karışıklık hali, geceleri yoğun kulak çınlamaları, her şeyden sıkılmak, uyuyamamak, beynimde bir başkasıyla konuşuyormuş hissi ve yorgunluk gibi rahatsız edici durumlar yaşamaya başladım. Bunun nedenini öğrenmek için KBB uzmanı bir doktora bile gittim. Ancak birkaç kez gittiğim değişik doktorların muayene ve çeşitli ilaç tedavilerinden hiçbir sonuç alamadım. Sonunda uzun yıllardır tanıdığım bir doktor arkadaşımı aradım ve sorunlarımı ona anlattım. Ancak o da durumumun psikolojik olabileceğinden başka bir şey söyleyemedi.

Yapacak başka bir şeyim yoktu. Hemen arkadaşımın tavsiyesine uyarak bir psikiyatr ile randevu ayarladım. Durumumu anlattığımda, bu tip sıkıntılara günümüzde çok sık rastlandığını, bu nedenle bana bazı anti-depresan ilaçlar önereceğini söyledi. Çaresiz kabullendim.

İlaçları birkaç ay kullandığım halde şikâyetlerim artarak sürüyordu. İlaçları bırakmayı düşündüm. Bu arada; esrarengiz mailleri hatırladığımda, banyoya girip suyu açıyor ve sessiz biçimde yarım saat kadar duşta kalıyordum. Bu şekilde bütün sıkıntılarım bir anda geçiyordu. İnanılmaz bir olay yaşıyordum. Bu arada ilaçları da bırakmıştım. Duş sonrası bir süre

kendimi iyi hissediyor, rahat biçimde hayatımı sürdürüyordum. Şikâyetlerim artınca yeniden duşa girip, eski sağlıklı halime dönüyordum.

İstemesem de esrarengiz maillere artık yanıt vermek gerektiğini düşünüyor, bu konuda kendimle mücadele ediyordum. Sonunda bir gün mailimi açtım ve esrarengiz arkadaşımın olanları anlattım. O da bana, her seferinde başka adresle mail göndermem gerektiğini söyledi. Yalnızca bir kez aynı adresten mail gönderebilirdim. Bu şekilde birkaç defa mailleştik. Anlattıkları inanılacak gibi değildi.

Türkiye'den Amerika'ya gittiğini, burada halı tameri yaparken bir sinagogda çalışma teklifi aldığını, sinagogda çalışırken beynine bir çip yerleştirildiğini, bu çipten kurtulmak için mücadele verdiğini anlatıyor, sürekli kendinden söz ediyordu. İnanılmaz hikâyeler ve bilimsel iddialarla kafamı allak bullak ediyordu.

Bunların benimle ne ilgisi olduğunu, onun beynindeki çiple beni nasıl kontrol edebileceklerini sorduğumda ise, bir süre sonra açıklayacağını söylüyordu. Mesajlar birbiri ardına gidip gelirken, ben de mail adresimi değiştirmekten artık sıkılmaya başlamıştım.

Ve bir gün bütün bunların benimle ilgisini anlatan bir mail aldım. Bunun bana gönderdiği son mail olduğunu, kendisi ile yazıştığımı anladıklarını ve bir yıl kadar ortadan kaybolacağını haber veriyordu. Yazdığına göre, beynine yerleştirdikleri çip aracılığıyla bazıları kontrol etmeye çalışıyorlardı. Bu

kontrol aşamasında kendisinin tarif edilmez büyük acılar çektiğini belirtiyordu. Beynindeki çip ile kontrol edilen kişilerden birisinin de ben olduğumu iddia ediyordu. Her paragrafın sonunda, **“O kitabı mutlaka yazmalısın”** diye bir not bulunan mesaj; kütüphanede bir kitap okuyacağımı, bu kitabın beni başka bir boyuta götüreceğini, orada bana bir kitap yazma görevi verileceğini belirterek bitiyordu.

Bunların bir şaka mı olduğu, yoksa ince dokunmuş bir oyuna mı kurban edildiğim konusunda en küçük bir tahminim bile yoktu. Acaba, psikolojik olarak rahatsızlanıyor muydum, depresyonda mıydım, yaşadıklarım gerçek miydi, şizofrenik bir boyutta mı yaşıyordum?

Bütün bunları unutmaya karar verdim. Ta ki birkaç ay sonra bir kütüphanenin önünden geçerken, bir gücün beni bu kütüphaneye doğru sürüklemesine kadar.

Bundan sonrasını, hep birlikte yaşamaya ne dersiniz?

I. BÖLÜM

Kitabın Sırri



GÜN, esrarengiz bir gücün beni Kumrular Sokağı'na doğru sürüklediğini hissediyordum. Adımlarım, beni şursuzca metro merdivenlerinden aşağı doğru itiyor, Kumrular Sokağı'na giden metro çıkışına sürük-lüyordu. Hızlı adımlarla Güven Park'ın içinden geçerek dolmuşların arasından süzıldüm ve sokağa girdim. Kalabalık beni hiç mi hiç rahatsız etmiyor, adeta yolumun üzerinde durmamaya çalışıyorlardı. Dolmuşlar beni görünce duraksayıp yol verircesine, karşıya geçmemi işaret ediyor gibiydi. Kendimi Kumrular Sokağı'nın başında bulunca, adımlarım yavaşladı.

Gözlerim, daha önce hiç görmediğim bir şeyler arar gibi çevreye bakınıyordu. İleri doğru baktığımda önümdeki ağacın yaprakları arasından güçlükle seçebildiğim yazıyı daha iyi görebilmek için birkaç adım attım ve büyük tabeladaki "**Halk Kütüphane-**

si” yazısını okuyunca irkildim. Daha sonra vücudumda bir soğukluk hissetmeye başladım. Kısa sürede kendimi topladım. Şimdi de adımlarıma hâkim olamıyordum. Hızla yolun karşısına geçip kütüphaneye girdim. Kütüphanede sessizliğin yanı sıra mistik bir hava egemendi. Kütüphane görevlisi, kafasını kaldırmadan bilgisayarında bir şeyler yapıyordu. Adımlarım ağır ağır, kitapların bulunduğu köşeye doğru beni sürüklerken, kitaplar arasında bir şeyler aradığımı hissedebiliyordum. Peki, neler oluyordu? Denetimsizce kendimi buraya sürüklememin sebebi, geçici bir bilinç kaybı ya da dalgınlık olabilir miydi?

Kitap raflarında birdenbire beni çeken bir şey oldu, siyah ciltli bir kitap, gözüme takıldı. Adeta kendini göstermek için beni etkilemeye çalışıyordu. Etkilemek ve kendini bana hissettirmek için ne yaptığını anlatabilmemin imkânı yok. Ama bir şeyler oluyordu. Hızla ama dikkatli bir şekilde kitabı çekerek hemen kapağına göz gezdirdim. Kitabın kapağında **“İsimsiz Kitap”** yazıyordu. Heyecandan ağzım kurumuştı, bir bardak su için neler vermezdim...

Kitabı koltuğumun altına sıkıştırıp masalardan birine oturdum. Kütüphanedeki bütün masalar boştu. Gözlerim boşuna dolaştı kütüphanede. Yalnızdım...

Kitabın ilk sayfasını açar açmaz, *“Hoş geldin, bu kitap senin için hazırlandı”* yazısını gördüm. Kitabın ilk sayfasında başka yazı yoktu. İkinci sayfasını açtım, *“Bugün seninle küçük bir oyun oynayacağız, hazır mısın?”* yazıyordu. Bir an düşündüm. *“Evet”* dedim,

“bu oyuna hazırım” Birden kitabın diğer paragrafları da görünmeye başladı. Adeta, bir yazı makinesinde yeni yazılır gibi harfler görünmeye, okunur hale gelmeye devam etti.

“Bu oyunumuzu, senin dışında kimse bilmeyecek. Buna hazırsan devam edelim. Eğer en ufak bir tereddüdün varsa, kitabı rafına geri koyacaksın” yazıyordu. “Acaba bir rüya mı görüyordum? Halüsinasyonlar görme halinde miyim? Şizofren mi oldum?” diye düşünüyordum.

Kitabın geri kalanı da sayfalarda belirmeye devam ediyordu. Adeta görünmeyen ve sessiz bir daktilo, hızlı ama kararlı bir şekilde çalışıyor, sayfaları dolduruyordu. *“Hazır mısın? Bu büyük sırrı yaşamaya, sadece kendinle paylaşmaya hazır mısın?”* yazısını okudum. “Evet, hazırım” dedim. *“Şimdi geri kalan satırları ve paragrafları da okumaya başla”* yazısı belirdi ardından. Her şeye hazırdım, bir rüya da olsa, halüsinasyon da görsem, şizofrenik bir durumda da olsam, bu kitabı okuyacak, bu oyuna ortak olacaktım.

“Şimdi kitabı koltuğunun altına al, yavaş adımlarla kütüphane görevlisinin yanına yaklaş. Görevlinin orada uyuduğunu göreceksin. Kitapla birlikte kütüphaneden çıkacaksın. Doğruca eve gideceksin ve yarın akşam 24:00’den itibaren bu kitabı okumaya devam edeceksin” diyen son paragrafı da okudum. Sonra kitabın diğer sayfalarını karıştırdım ama boştu. Sessiz daktilo durmuştu. Nasıl çalıştığı konusunda ise benim hiç bir fikrim yoktu. Ne yapmalıydım? Bir kütüphaneden kitap çalmanın ne kadar onursuz bir davranış oldu-

ğunu biliyordum. Ancak, bu oyundan kopmak da istemiyordum. Yavaş adımlarla kitabı alıp kütüphane görevlisinin masasına yaklaştım. Görevli, gözlerini kapamış uyukluyordu. Kitap koltuğumun altında kütüphaneden yavaş adımlarla çıkmaya başladım. İçim titriyordu. Sanki bir banka soygunu yapmış da hissettirmeden trilyonları koltuğumun arasına sıkıştırmış kaçıırıyordum... Hızlı ama dikkatli bir şekilde dışarı doğru yürüyor, ruhumdaki sallantıyı vücuduma ve bacaklarıma hissettirmemeye çalışıyordum. Sonunda kendimi dışarıda buldum. Yürümeye devam ettim. Artık biraz daha sakindim.

Dışarı çıkıp da kendime gelince aslında beklenmedik hiçbir şey olmadığını, boşa telaşlandığımı düşündüm. Her şey kitapta yazdığı gibi oluyordu. Kütüphaneci uyuyordu ve ben hiçbir şey olmamış gibi dışarıdaydım. Kütüphane merdivenlerinden inip Kumrular Sokağı'nda yürümeye başladığımda, sabırsızca kitabın sayfalarını karıştırmak istedim ve yürürken bir taraftan da sayfaları çeviriyordum. Ancak bomboştu. Bütün sayfalar boştu... Ne bir yazı, ne bir çizik, tertemiz sayfalarla karşı karşıyaydım. Elimdeki kitap, adeta ciltlenmiş boş bir defteri andırıyordu.

Eve doğru adımlarım hızlandı. Kitabı, kitaplığımın rafına yan yatırarak bıraktım. Ancak bir anda korkunç bir şüphe ve kaygı oluştu kafamda. Kitabı kaybedeceğimden ya da ortadan kaybolacağından korkuyordum. Bu sefer kitabı alıp yatağımın başucundaki komodinin çekmecesine özenle yerleştirdim ve çekmeceyi kapatıp yatağa uzandım. Yaşadıkları-

ma inanabilecek durumda değildim. Hiçbir şey düşünemiyordum. Yatağa girdiğim gibi uykuya dalmışım. Günüm, bilinçsiz bir ruh haliyle uykuya dalarak son buldu.

Ertesi gün Öğleden Sonra

Uyandığımda öğle saatleriydi. Kendimi hâlâ çok yorgun ve şaşkın hissediyordum. Birden dün yaşadıklarım aklıma geldi. Yoksa bunlar bir rüya mıydı? Bundan hiç de emin değildim. Bunu anlamanın tek bir yolu vardı elbette. Ben de onu yaptım, hemen doğruldum ve çekmeceye yerleştirdiğim bir kitap olup olmadığını kontrol etmek istedim. Yaşadığım bunca şeye rağmen, hâlâ orada bir kitap bulacağımdan emin değildim. Bir anda doğrulup komodinin çekmecesine doğru kendimi attım. Ama tutunamamış ve yuvarlanıp yere düştüm. Önce yatağın demirine, sonra yere çarpan belim, korkunç bir şekilde ağrımaya başladı. Sürünerek yatağa yeniden çıktım. Neler oluyordu? Belimin ağrısıyla olduğum yerden kımıldayamıyordum. Sakin bir şekilde nefes alıp vermeye, acının geçmesini beklemeye başladım. Acı yavaş yavaş azalırken, ben de yine kendimden geçmiş ve uyuya kalmıştım. Kitap adeta aklımdan uçup gitmişti.

Öğleden sonra yeniden uyandım. Belimde hafif bir sızı vardı. Doğruldu ve gayet yavaş adımlarla banyoya doğru yürüdüm. Yüzümü yıkadıktan sonra aynada tıraşsız yüzümü seyrederken birden kitabı

hatırladım. Belimdeki sızıya rağmen koşarak banyo-
dan çıktım ve dün gece kitabı koyduğum komodinin
çekmecesini açtım. Evet, kitap oradaydı. Kitabın ka-
pağını saat 24:00'de açacağıma söz vermiştim. Ama
içimden bir ses, bu yaşadıklarımın rüya olduğunu
söylüyordu. Açmayacağıma söz verdiğim halde kita-
bı açtım. Boş sarı sayfalarından oluşan eski bir defterle
yine karşı karşıyaydım. Sayfalarda en ufak bir yazı,
çizik ya da leke yoktu. Kapatarak yeniden komodi-
nin çekmecesine yerleştirdim. "Gece saat 24:00'de ne-
ler old uğunu an larız" diyerek günlük yaş antıma
dönmeye karar verdim.

Hızla hazırlanıp kendimi sokağa attım. Dün ya-
şadıklarımı kontrol edecek malzemeler ya da ipuçla-
rı bulabilmek amacıyla Kumrular Sokağı'na inmem
gerekiyordu. Yolda yürürken, kafamın içinde yılların
yorgunluğunu hissediyor, güneş ışıklarından gözle-
rimin aşırı derecede rahatsız olduğunu duyumsuyor-
dum.

Gözlerimi kısıp güneşten kaçarak gölgeleri takip
ettim. Güneş ışınlarıyla başımda korkunç ağrılar olu-
şuyor, gölgede kendime geliyor, gözlerimin açıldığı-
nı hissediyordum.

Kumrular Sokağı'na geldiğimde hızlı adımlarla
ilerleyerek dün esrarengiz kitabı aldığım Halk Kü-
tüphanesi'ni aradım. Bir de ne göreyim? Yaşadıkla-
rım rüya değilmiş. Dün merdivenlerinden çıkıp içine
girdiğim, esrarengiz isimsiz kitabı alarak ayrıldığım
Halk Kütüphanesi aynı yerinde, bütün ihtişamıyla
duruyor. Aman Allah'ım!... Olan bitenin rüya oldu-

ğunu kanıtlayacak bütün olasılıklar birer birer eleniyor, inanılması güç bir gerçeğe doğru bilinçsizce çekildiğimi hissediyordum.

Hızlı adımlarla Mülkiyeliler Birliği'ne yöneldim. Birkaç sigara böreği, kavun ve bir iki duble rakı ile kendime gelebileceğimi düşünüyordum. Yüksel Caddesi ve Konur Sokak kavşağındaki Mülkiyeliler Birliği'nin yanı başındaki büfeden gazetelerimi alıp içeriye daldım. Etrafımdakileri görecektim, selam verecektim, dikkat edecek halim yoktu. Köşede bir ağaç gölgesindeki masaya oturup garsona baktım. Garson Devlet (garsonun ismi Devlet), elindeki hesap fişleriyle yanıma geldi. "Sigara böreği, peynir, kavun ve bir duble rakı" deyip parmak işareti yaptım. Çenesi kafasından büyük olan Rizeli Devlet, gövdesinin en büyük organı olan çenesini yana yatırarak siparişlerimi aldığını belirtmiş oldu.

Garson Devlet ile ilgili bir anım var. Uzun süren içki sohbetlerimizde bir gün, Ankara Siyasal'dan arkadaşım olan Abdullah ve birkaç sanatsever dostla birlikte rakı muhabbeti yapıyorduk. Masamızda Can Baba da (şair Can Yücel) vardı. Saat 23:30'dan itibaren Valilik emriyle içki servisleri duruyor ve saat 24:00'de Mülkiyeliler Birliği kapanıyordu. Abdullah, garsonu çağırıp saatine bakarak "*Devlet, bize rakı vermezsin artık*" deyince (bu arada saat 24:00'e yaklaşmış), Can Babamız da "*Ben o devletin anasını...*" diyerek bir küfür savurdu. Garson Devlet, Can Yücel'in kulağına yaklaşmış "*Babacım, neden küfredersin, Valilik emri, birazdan polisler gelip kontrol ederler, ben vermez*

miyim rakı yoksa” deyince bir kahkaha koptu. “*Sen mi-sin lan Devlet?”* diye bağırdı Can Yücel. Devlet, ortadan kayboldu ve elinde bir şişe rakıyla geri döndü. Biz hâlâ gülüyorduk. Can Yücel de, bizim neden güldüğümüzle bile ilgilenmeden, rakısını içmeye devam ediyordu...

Bunları düşünürken, garsonun masama sigara böreği, kavun, beyaz peynir, soda şişesi ve buzlu sodalı duble rakıyı bırakmış olduğunu fark ettim. Rakımı hep sodalı içerim. Bu havada Mülkiyeliler Birliği’nde rakı içmenin keyfini ne verebilir ki?

Saat 24:00’e Yaklaşıyor

Mülkiyeliler maceram, iki duble rakı, çeyrek kavun, birer porsiyon peynir ve sigara böreği ile son bulmuş, eve dönmüş, yatağa uzanmıştım. Saat, 24:00’e doğru hızla yaklaşıyordu. Aklım ve ruhum komodinin çekmecesinde yatan isimsiz ve esrarengiz kitaptaydı. Saat 24:00’ü geçer geçmez kitaba saldırıca ve okumaya başlayacaktım.

Dakikalar hızla ilerlerken gözüm odamın tavanına takıldı. Yıllar boyunca bu tavanı seyrettim. Neler düşündüm, neler hayal ettim. Ne günlerim geçti bu odada ve bu tavan nelere şahit oldu. Onları hatırladım ve gülümsedim. Yatağım, odam, tavanım ve ben... Neler neler yaşadık bu odada. Ne hayalleri yıktık, ne hayaller kurduk, neler konuştuk sayısız insanla. Bir tarihi yaşadık.

Ben bunları düşünürken saat 00:01 olmuştu sonunda. Hızla komodinin çekmecesini açtım ve sonra kitabın kapağını. Çok heyecanlıyım. Kitapta hiç bir şey yoksa resmen hasta olduğuma inanacaktım. Ama varsa bunun inanılmaz bir şey olduğunu düşünüyordum içimden. Ya tarihi bir olayın başlangıcına tek başıma şahitlik edecek ve yine tarihi bir olayın başlangıcını yapacaktım. Ya da psikolojik bir hastalığın çarelerini aramaya başlayacaktım. Çok hızlı düşünüyordum bunları. “Olsun diyordum. Hastaysam da hiç değilse hasta olduğumu bilirim. Bunu kabul etmek bile önemli...” Bütün bunlar saniyeler içinde zihnimde dolaşıp duruyordu. Sonunda silik bir biçimde yazılar belirmeye başladı ve daha sonra iyice belirginleşti. Görünmez daktilo çalışmaya başlamıştı. Şaşkın ve biraz da sevinerek yazıları okumaya başladım: “Hoş Geldin” yazıyordu. “Seninle anlaştığımız, acele etmeyeceksin. Bundan sonra anlaştığımız gibi davranacaksın, sonra anlaşmamız bozulur” yazdı sonraki paragrafta. Kafamı salladım. İyice anlıyorum ki bu bir rüya değil, gerçeği yaşıyormuşum. Bu oyun, gerçeğin ta kendisi.

“Ülkede yaşayan hiç kimsenin şahit olmadığı şeyleri göreceksin, yaşayacak, kimsenin bilmediklerini bilecek, öğrenecek ve bunları sır olarak saklayacaksın. Bu konuda söz verir misin?” yazıları belirmeye başladı. Sesli şekilde “Kesinlikle EVET” dedim. Sır, benimle birlikte yaşayacak, kimse bilmeyecek, kimse öğrenmeyecek, kimseyle paylaşılmayacak. Bu konuda her şey üzerine söz verdim kendi kendime ve bu yazıları yazan şey

her neyse ona. Eğer bu sözümü tutmazsam, kendime olan saygımın azalacağını hissediyordum. Bir an için, irkilip korktum ve endişeye kapıldım. Bu “Sırrı” nasıl saklayacaktım. Kapağını hemen kapattığım kitabı göğsüme yaslayıp tavanı seyretmeye başladım. Tavanda “*Aferin, seni seçmemizin nedeni bu, Aferin*” yazıyordu.

Bu da nereden çıktı diye düşündüm. Gözlerime inanamıyordum. Kitap derken, yazılar tavanda belirmeye başlamıştı. Yine kendi kendime şüphelere kapılmaya başlamıştım. “Hasta mıyım” düşünceleri ister istemez zihnimi meşgul ediyordu. Bunun önüne geçemiyordum. Birden Akıl Oyunları kitabını hatırladım. Nash’in yaşadığı şizofrenik dünyadan nasıl koptuğunu, iradesini, hastalığını nasıl yendiğini düşündüm. “*Sen bir şizofren değilsin, dünyanın sırrına erişeceksin, adım adım yürüyeceğiz. Merak etme, korkuya kapılma*” yazdı yine tavanda. “Bu oyunu sürdüreceğim. Ne olursa olsun güveniyorum ve kendimi bırakacağım” diye düşünmeye başladım. Sonu nereye giderse gitsin, bu çekici, geri dönülmez, anlaşılmaz oyunu sürdürmek zorunda hissettim kendimi.

“Bu oyunda ölmek ve öldürmek yok. Anlaşalım” dedim içimden. Kitabın sayfalarını yeniden açtım. “*Bu bir oyun değil. Bu gerçeğin kendisidir. İnanılmaz gibi görünse de, hayal edilemez olsa da, sadece senin bileceğin ve kimseye zarar vermeyecek bir süreci beraber yaşayacağız*” mesajı veriliyordu büyük harflerle. İçimdeki korku biraz daha azaldı, endişem hafifledi, rahatladığımı hissediyordum.

“İstediğin zaman bırakabilirsin. Sana, yakınlarına ve hiçbir kimseye zararı olmayacak bir süreci yaşayacağız. Geri dönüşü olan bir süreç bu. Tek koşul, sırrın saklı kalması, sırrı saklı tutman” yazıldı bir başka paragrafta. “Tamam” dedim. “Sır saklı kalacak. Bu süreci yaşayacağım”.

“Şimdi gerçeklerle yüzleşmeye hazır mısın? Korkutucu hiçbir şey olmayacak. Görecek, Öğrenecek ve Öğreteceksin” mesajına başımı sallayarak yanıt verdim. Artık bir şekilde içim rahat, inancım ve güvenim tamdı. Kitaba ve yaşayacağım sürece güveniyor, Sırrı saklayacağıma inanıyordum.

Mağara ve Tünelin Sonu

Ertesi gün, kitapta yazan emirlere harfiyen uyarak şehir dışında bir noktaya doğru sürüklenmeye başladım. Ben araba kullanıyor, kitap da bana yol gösteriyordu. Uzunca bir yolculuğun ardından artık ben de yorulmaya başlamıştım ki, arabamın artık gidemeyeceği bir yola girdim ve durmak zorunda kaldım. Hemen kitaba baktım, buradan itibaren yürüyerek gideceğimi söylüyordu. Dışarı çıktım, arabamın kapılarını kilitleyerek etrafa bakındım ve merak içinde yürümeye başladım.

Çok tuhaf. İçimde bir korku hissetmiyordum. Endişe ve heyecan da yok. Sanki vücudumdaki duygular bir cımbızla çekilmiş gibi, kitabın emrinde sürükleniyordum. Bir taraftan kitapta beliren yazıları okuyor, bir taraftan yoluma devam ediyordum. Neyle

karşılaşacağımı bile düşünmeden, heyecan duymadan sapa yollarda ilerlemeye devam ediyordum.

İleride büyük bir kayanın önünde durdum. İçeriye bir insanın ancak sürünerek girebileceği kadar bir açıklık vardı. Kitap, oraya sürünerek girmemi istiyordu. Zor da olsa sürünerek içeriye girdim. Mağaraya benzeyen yapının içinde, ileride belirli belirsiz bir ışık görünüyordu. Işığa doğru ilerlemeliydim, çünkü artık kitabı okuyamıyordum. İlerideki ışık belirtisinin dışında içerisi zifiri karanlıktı. Ürpermeye başladım, sanki biraz önce çekilip alınmış olan duygularım geri gelmişti.

Işığa yaklaştıkça mağaranın içi daha açık, geniş bir hal almaya başladı. Tavan yükseldi, etraf genişledi. Işık, geniş bir mağara tünelinin başlangıcına asılmış bir meşaleydi. Meşaleyi alıp kitaba döndüm. Tünelden geçerek tünelin sonundaki kapının önünde durmam isteniyordu. Geri dönüşü yoktu. “İlerlemeye devam edeceğim” diye düşündüm. İçimdeki korku ve ürperti giderek artıyordu. Ne yapıyorum, rüya mı görüyorum, uykumda mı yürüyorum, aklımı mı kaybettim? Ne olursa olsun, buradan geri dönecek enerjim kalmamıştı. Tünele girmeliydim.

Tünelin içinde hoş bir toprak kokusu vardı. İlerledikçe insanın kendine güveni artıyordu. Tünelin uzunluğu 500 metreden daha fazla olmalı. Yaklaşık yirmi dakika olmuştu yürümeye başlayalı. Tünelin sonu görünmüyordu. Etrafta yanmamış meşaleler vardı. Ama bir gaz kokusu ya da yanıcı bir madde kokusu yoktu. Meşaleme baktım, sadece bir alev gö-

rünüyordu. Elektronik bir meşale gibi sadece ışıık ve-riyordu ve ısısı neredeyse yoktu. Bunları düşüncecek zamanım da yoktu, hızlı adımlarla tünelin sonuna doğru ilerlemeliydim.

Adımlarım hızlandı. Yaklaşık 30 dakikadır yürüyordum. Bir yandan, “Tünelin ucu hâlâ görünmüyor, bu maceranın sonu nasıl bitecek acaba? Rüya görmediğimden emin miyim?” diye düşünüyor, gözlerimi ovuşturuyordum. Uyanıktım... Bir yandan da hızlı adımlarla yürüyordum.

Birkaç dakika daha yürüdüktan sonra, iki meşalenin karşılıklı parlayan ışıkları görüldü. Adımlarım hızlandı ve biraz sonra meşalelerin yanındaydım. Kitabı baktım, “*Meşaleleri merdivenlerin girişine as ve merdivenlerden in*” yazıyordu. Evet, meşalelerin hemen yanında bir karanlık boşluk vardı ve merdivenlerle aşağı iniliyordu. Meşalemi merdiven girişine astığım anda aşağı doğru inen merdivenler boyunca birkaç meşale yandı. Dolambaçlı taştan oyulma bir yol gibi görünüyordu. Merdivenlerden indikçe, geride kalan meşaleler söndü ve önümdeki meşaleler yanmaya başladı. Korkutucu bir macera filmi gibi, gerilim içinde merdivenleri inmeye çalışıyordum. Yüzlerce merdiven indim ve onlarca köşeyi döndüm. Bitecek gibi değildi ama yorulmuyordum. Koşarcasına hızlanarak inmek istiyordum ama dengemi kaybedip düşebilirdim. Hızla ama dikkatli bir şekilde merdivenlerden inmeyi sürdürdüm.

Yarım saate yakındır iniyordum. Gözlerim meşalelerin parlaklığına alışmıştı. Bir rüyada yürüyor gi-

biydim. Yaşıyor muyum, rüyada mıyım, gerçek miyim artık bilmiyordum. Kitap kolumun altında, sıkıca kavranmış, merdivenlerden inmeye devam ediyordum.

“Yorulдум. Artık bir yere oturup dinlenmeliyim” diye düşünürken, ışıklar değişmeye, ortam farklılaşmaya başladı. Tam da o anda merdivenlerin bittiğini fark ettim. Yürüdükçe ışık daha bir parlak gelmeye, ortam aydınlanmaya başladı. Hemen sonra da merdivenlerin son bulduğu yerin az ötesinde başlayan geniş bir meydana açılan mermer sütunlu salona indim.

Sütunlu salonda her sütunun üstünde görülebilecek bir aslan başı heykeli vardı. Kitabı açtım. “Aslan başlı sütunları takip et ve aslanlı yola gir” yazıyordu. Aslan başlı sütunları da yarım saat yürüyerek takip edeceksem, bu oyuna dayanamayacaktım. On beş dakika kadar yürüdükten sonra salon bitti ve bu kez karanlık bir boşluğun içinde buldum kendimi. Boşluktan aşağı baktım ancak görebildiğim sadece karanlıktı. Sonra solumda, biraz ileride parlayan bir yol görünmeye başladı, oraya yaklaştım. Bir aslanlı yol, karanlığa doğru uzuyordu. Aslanlı yolda, sağlı sollu mermerden aslan heykelleri, ortasında yaklaşık 5 metrelik bir açıklık vardı ve her beş metrede bir sağlı sollu meşalelerle yol aydınlanıyordu. Kitabı açtım, “Kitabı ilk sağdaki aslan heykelinin ağzına bırak ve yoluna devam et” diyordu. Bu da ne? Kitap, benim için bir cesaret ve güven kaynağıydı. Artık kitapsız mı yürüyecektim?

Kitabı bırakma fikri moralimi fena halde bozmuştu. *Kitabı aslan heykelinin ağzına bırakmadan son kez sayfalarına bakmak istedim. “Bundan sonra sol avucunun içine bakıp yolunu bulacaksın”* yazıyordu. Bu da ne? Kitabın yerini avucum alacak. “Hiç hayra alamet değil” diye düşünerek *sol avucuma baktım, bir de ne göreyim!...*

Sol avucumda “Aslanlı yolda yürü ve mermer kapının önünde dur” yazısı belirdi. Beyaz Lazer ışıklı bir yazıya benziyordu ve oldukça belirgin bir şekilde okunuyordu. Anlaşılan yola devam etmekten başka seçeneğim yoktu.

Aslanlı yolda yürüdükçe, meşalelerin aralıkları kısaldı, kısaldı, bir süre sonra her yer meşalelerle öylesine bir aydınlandı ki, güneşin üstünde yürüyorum hissine kapıldım. Bir anda fark ettim ki, meşaleler güneş gibi parlıyor ve ısı vermeye başlıyor. Sonra, aslanlı mermer heykellerin aslan başlarının üzerinde büyük mermer saksılarda çiçekler görünmeye başladı. Laleler, kırmızı laleler. Kırmızı lalelerle örülmüş ıslıl ıslıl bir yolda yürümeye devam ediyordum. İleride ışıklarla son derece göz kamaştırıcı bir şekilde parlayan, mermer üzerine yapılmış bir Güneş kabartması ve geniş bir alan vardı. Yaklaşık 10 metreye 10 metre çapında, mermer bir tabaka üzerine öylesine güzel kazınmış Güneş kabartması, yine öylesine güzel aydınlatılmıştı ki, sanki gerçek bir güneş gibi parlıyordu. Mermer düz yüzey dışındaki bölgeler toprak rengi kayalarla kaplı ve sanki ışıktaki kayboluyorlardı. Böylece, gözüme sadece mermer düz alan ve Güneş kabartması görünüyordu.

Mermer güneş kabartması önünde durdum ve sol avucumu açtım, *“Kapının önünde bekle, ışık yanıp sönnünce ‘Açıl Agarta, Açıl’ diye üç kez yüksek sesle tekrar et”* yazıyordu. Işık yanıp söndü ve ben de söylemeni yaptım. Biraz sonra güneş kabartmalı mermer duvar açıldı, yaklaşık 1 metre boyunda cüce görünümlü, güler yüzlü yaşlı bir adam elinde meşaleyle kapı önünde belirdi.

Bir anda öyle irkildim ki sanki kalbim yerinden fırlayacaktı. Adeta bir rüyanın masalsı görüntüleri içinde buralara kadar gelmiştim ve şimdi de karşımda cüce görünümlü birisi duruyordu. İnanmakta güçlük çekiyordum ama karşımda duran kişinin tamamıyla gerçek olduğuna emindim. Şimdi de eliyle geçmemi işaret ediyordu. Hem içinde bulunduğum durumdan sıyrılabilmek, hem de yaşadıklarımın bir rüya olup olmadığı konusundaki ufak tereddütleri test etmek için konuşmaya başladım.

— Siz kimsiniz?

— Dış Dünya’dan Hoş geldiniz. Korkmayın, burada güvendesiniz.

— Burası neresi?

— Biraz sonra öğreneceksiniz.

— Siz Türk müsünüz? Türkçe’yi nerede öğrendiniz?

— Biz bütün dilleri konuşuruz.

Bu arada fark ettim ki cüce görünümlü adam dudaklarını kıpırdatmıyor ve benim yüzüme de bakmı-

yor. Ben ne söylersem bana cevap veriyor. Onun söylediklerini duyuyor, ancak bu seslerin ondan çıktığını sanmıyordum.

— Benimle konuşuyor musunuz, yoksa rüyada mıyım?

— Telepatik yolla konuşuyoruz. Yürümeye devam edin.

Birlikte sessizce yürümeye başladık. Biraz sonra, elinde uzun mızraklar tutan ve 1 metre civarında boyu olan iki muhafızın bulunduğu bir kapıya geldik. Bu sahneyi sanki filmlerden hatırlıyordum. Bizi görünce başlarını öne eğerek altın gibi parlayan kapıyı açtılar, içeri girdik.

Osiris Yanıltması

Geniş bir odanın içindeyiz. İçeride müthiş bir parlaklık vardı. Büyük alanın duvarları yüzlerce mermer sütunla kaplıydı. Mermer sütunların çevresi, üç metre boya kadar kaplanmış, kitaplık gibi oyuklar içindeki kitaplarla doluydu. Mermer sütunların uzunluğu 10 metreyi fazlasıyla geçiyor gibi görünüyor, ancak tavandaki ışıltı, yukarı bakmamı engelliyordu. Kalın kitapların sırtlarında, sarı harfli büyük puntolarla bir şeyler yazdığı anlaşılabiliyordu. Bir anda anladım ki, yanımdaki adam yok olmuş. Kapı kapanmış ve ben büyük, çok geniş bir salonda ayakta etrafı gözlüyorum.

Sol avucuma baktım, *“İlerle ve karşındaki ışığın yanında dur”* yazıyordu. İleride bir ışıltı vardı. Yaklaştıkça ışık belirginleşti ve sonunda ışığın yanına ulaştığımda, bir masada oturan, yaşı ortadan biraz daha fazla, beyaz saçlı, kafasının etrafı ışıldayan, uzun yüzlü ve güven veren bir ihtiyarla karşılaştım.

— Hoş Geldin Dış Dünyalı.

— Sağolun. Hoş bulduk. Çok telaşlı ve karmakarışık bir haldeyim. Bana bütün bu olanları anlatacak mısınız?

— Elbette.

— Burası neresi?

— “Acele etme, zamanımız çok” diyerek omzuma dokundu.

Onun da dudaklarını hiç oynatmadan benimle konuştuğunu fark ettim. Tıpkı buraya kadar beni getiren esrareniz adam gibi.

— Siz de mi beni başkasına götüreceksiniz?

— Hayır, nereden çıkardın ki bunu!

— Buraya neden geldiğimi anlatacaksınız değil mi?

— Elbette anlatacağım, çok sabırsızsın.

— Çok yorulдум.

— Biraz sonra kendini dinç hissedeceksin, basınç ve yerçekimi farkından.

— Çok fazla aşağı inmedim ki, burada basınç neden farklı olsun.

— Şu anda binlerce kilometre aşağıdasın. Yeraltı ülkesi Agarta'dasın. Anti-madde sayacından geçerek bu kadar aşağılara inebildin. Sakın daha fazla soru sorma, bunları sana ayrıntılarıyla anlatacağım. Biraz dinlen. Sana yorgunluğunu alması için bir içecek getireceğim.

— Gerçekten iyi gelir. Susadım.

— Biraz bekle, geliyorum.

Beyaz saçlı ihtiyarın getirdiği içecek, inanılmaz lezzetli ve doyurucu bir tür meyve suyuna benziyordu. İçtiğimin ne olduğunu sorduğumda, *"Sorulara başlamak için erken"* dedi. Biraz sonra kendimi dinç, yerimde duramayacak kadar kıpır kıpır hissetmeye başlamıştım. Sorularımı sorup yanıtlarını almak için sabırsızlanıyordum.

Agartalı ihtiyar sessizce masasında bir şeyler yapıyor gibi görünüyordu. Ben de çevreyi gezmeye başladım. Sütunların etrafında, kütüphane haline getirilmiş salonda kitaplara göz gezdiriyordum. Kitapların çoğu anlamadığım dillerde yazılıydı. Aralarında bazıları İngilizce, birkaçı da Çince'ye benzeyen harflerle yazılmıştı. İngilizce olanlarından birkaçını alıp baktım, fizik ve astroloji ile ilgili kitaplardı. Latince kitapların bolluğu da dikkat çekiyordu. Platon'un bazı kitapları, bazı Antik Yunan filozoflarının kitapları vardı. Karl Marx'ın Almanca baskılı kitabı *Das Capital* de birkaç cilt olarak raflarda duruyordu.

Biraz sonra Agartalı yaşlı bilge yanına gitmemi istedi. Masasının yanına giderek ağaç köklerinden

yapılmış, tek parça halindeki iskemleye benzeyen yere oturdum.

Ortanın üstünde yaşlı, beyaz saçlı, kafasının etrafı ışıldayan, uzun yüzlü ve bilge görünümlü Agartalı ihtiyarla konuşmaya başladık.

— Hoş Geldin Dış Dünyalı. Seni buraya biz davet ettik. Eğer kabul edersen, seni bir testten geçirip evrenin sırlarını vereceğiz ve Dış Dünya'ya bilgeliği taşımana, bu bilgeliği her zaman ve her koşulda iyiler ve iyilikler lehinde kullanmana izin vereceğiz.

— Elbette olur. Ancak, bu test işi biraz garip. Nasıl bir test olacak?

— Üç aşamalı bir testten geçeceksin. Öncelikle, içindeki bencilliği yeneceksin. Bunun için ilk salonda yıllar alabilecek bazı işlerde çalışman gerekecek. İçindeki bencilliği yenince, seni ikinci salona alacağız. İkinci salonda daha ciddi testler olacak.

— Daha ciddi derken nasıl? İçimdeki bencilliği yenmekten daha ciddi ne olabilir ki?

— Ateş ve su testinden geçeceksin. Kızgın ateşlerin ortasından geçen bir tünelin sonunda soğuk su nehrine ulaşacak, soğuk su nehrinin derinliklerindeki mağaradan geçerek üçüncü salona ulaşacaksın.

— Bütün bunlar neden, anlayamıyorum. Beni test etmek istiyorsanız, beni tanıımıyorsunuz. Tanıyor da çağırdıysanız, test etmeye ne gerek var?

— Çok güzel. İyi gidiyorsun.

— Üçüncü salonda ne olacak?

— Ölüm testi yapılacak. Bir tabutun içine gireceksin. Tabutun kapakları çivilenecek. Ruhun vücudundan dışarıya çıkacak. Ruh olarak maddi varlığından kurtulmayı öğreneceksin. Orada bizim istediği-miz sürece kalabilirsen testler bitecek ve sırlarımızı öğrenme aşamasına ulaşacaksın.

— Bütün bunlar ne kadar sürecek?

— Belki dört gün, belki dört ay, belki kırk yıl.

— Peki, bu testlerden kurtulan oldu mu?

— Buraya gelenlerin yüzde beşi testlerden başarıyla çıkmıştır. Testlerden başarıyla çıkamayanlar, ömür boyu Agarta ülkesine hizmet ederler.

— Köle olurlar yani.

— Öyle diyorsanız öyledir.

— Ben köle olmak için mi bunca yol geldim ve çağırıldım.

— Testlere başlamadan önce bu koşulları kabul ettiğini üç gün üst üste tekrarlayacaksın. Sonra bir kağıda yazıp imzalayacaksın. Testler bundan sonra başlar. Testlerin ilk aşamasında, ilk salon testleri sürerken yine vazgeçme hakkın olacak. Seni Dış Dünya'ya götürüp bırakabiliriz. Ancak, ilk aşamayı bitirip ateş ve su testine geçince, sırlarımızı öğrenmeye başladığın için geri dönüş yolun kapanacak. Testleri geçemezsen, Agarta hizmetlisi olacaksın. Üç aşamayı da geçebilirsen, sırlarınla birlikte Dış Dünya'ya gönderileceksin. Ölümsüz olacaksın.

— Siz, bu testleri geçtiniz mi?

— Hayır. Biz, Agartalıyız. Bu testler Dış Dünya insanları içindir.

— Sağ olun. Ben testlere girmek istemiyorum. Ölümsüz olmak da istemiyorum. Sırlarınız varsa, bu sırları bana neden veriyorsunuz? Kendinize saklayın. Eğer bana güvenip bir görev vermek isterseniz, memnuniyetle sizinle birlikte çalışırım. Ancak, bu görevin insanlığın iyiliği, barış ve mutluluk için olması gerekir.

— Emin misiniz?

— Elbette eminim. Kusura bakmayın. Buraya kadar ne yapacağımı bilmediğim bir görev için testlerden geçmeye gelmedim. Bu bana biraz ters geliyor. Sır öğrenmek filan hiç ilgimi çekmiyor aslında.

— Emin misiniz?

— Evet kesinlikle eminim.

— Son kez, emin misiniz?

— Evet, son kez eminim.

— Kutlarım. Testi geçtiniz. Bu test, sizin ölümsüz olmak için hırslanıp, düşmanlarımızla birlikte hareket edip etmeyeceğinizi öğrenmek içindi. Daha önce “Seçilmişler”den birçoğu, çok sayıda Dış Dünya insanı, Sırları öğrenip Dış Dünya’ya dönünce ölümsüz olmak hırsına kapılıp düşmanlarımızla işbirliği yaptı, hırslarına ve gereksiz meraklarına yenik düştüler.

— Testlere girenler de oluyor mu? Ölümsüz olmak için bunca teste girip kaybedenlere ne oluyor peki?

— Testlere girmek isteyenleri testlerde eleyip geldiği yere, Dış Dünya'ya gönderiyoruz. Yoksa yeraltı ülkemizin sırlarını öğrenemeden yanlış bilgiler ve yanlış sırlarla buradan ayrılırlar. Bunu yapmamızın nedenleri olduğunu söyledim.

— Nasıl nedenler?

— Daha önce bazı Seçilmişler, Dış Dünya'daki düşmanlarımızla anlaşıp bizlere zararlar verdi, yerimizi söyledi, güvenliğimizi tehlikeye attı.

— Kafam karıştı.

— Karışmasın. Siz, bizim istediğimiz ve bu yüzyıl için seçtiğimiz insansınız. Son testimiz olan Osiris Yanıltması ya da Ölümsüzlük Hırsı testini de geçtiniz. Sırlarımızı size anlatıp sizden yardım isteyeceğiz. Bizim taleplerimizi Dış Dünya'ya iletacaksınız.

— “İşte bu oldu, anlaştık” deyip elimi uzattım. Elimde bir sıcaklık hissettim ama bu bizim ak saçlı ihtiyarın eli değildi.

— “Bizim iletişimlerimiz telepatiktir” dedi ihtiyar Ağartalı.

— Yaşınız kaç?

— 704

— Şaka olmalı.

— Bizim ortalama ömrümüz 800-900 yıl arasındır.

— Şaşıyorum, ancak inandığım söylenemez.

— İnanmadığınızı biliyorum. Bu bilgiyi öğrenmemiş ol.

Yeni Bir Macera Başlıyor

Osiris Yanılması ya da Ölümsüzlük Hırsı testi (Osiris, Agarta dilinde, iç dünya anlamına geliyor), dünyadan gelen misafirlere uyguladıkları bir testmiş. Ölümsüz olmak adına her şeyini feda eden ve Dış Dünya'daki Agarta düşmanlarıyla anlaşarak hırslarına yenik düşen Seçilmişlerle çok kere karşılaştıkları için, yıllar boyunca deneyerek böyle bir yöntem bulmuşlar. Osiris yanılması testini, basit olarak başarılı bir şekilde uygulamaya başlamışlar. Bu nedenle, hırsları olmayan, egoları düşük, aklını kullanan insanlarla iletişim kuruyorlarmış.

Son günlerde inanılmaz olaylar yaşadım. İçimdeki garip sesi dinleyerek girdiğim bir kütüphaneden, neresi olduğunu bilmediğim, belki tahmin bile edemediğim yerin derinliklerine kadar geldim. Burada, başka bir uygarlıkla ve onun sahipleriyle sohbet ettim. Bugüne kadar bildiğimi sandığımı her şey yanlışmış. Dünyada ne kadar vahşet, katliam, açgözlülük varsa, bizlerden ve bizim içimizdeki insandan kaynaklanıyormuş. Bunları öğrenmek çok acı. Dünyanın başka bir yerinde, yerin derinliklerinde de insanlar yaşıyor ve yerin altını cennete çevirmişler.

Yeraltı ülkesini ve daha da ötesindeki içi boş dünyayı, biraz sonra anlatacağım. Bana inanmakta güçlük çekeceğinizi biliyorum. Ben de gördüklerime inanmakta güçlük çektim. Yaşadıklarımın bir rüya olduğunu düşündüm. Bir hastalığa kapıldığımı san-

dım. Her geçen gün, yaşadıklarımın ne kadar gerçek olduğunu, ne kadar az şey bildiğimizi ve ne kadar yanlış bilgilerle donatıldığımızı öğrendim. Dünyaya ve seçilmiş insanlara, bütün insanların iyiliği ve düzen için verilen bilgilerle yardımların nasıl kötü amaçlar için kullanılmış olduğunu, savaşlar ve silahlarda tüketilip gittiğini gördüm. İnanmasanız da bunları yazmak, bu gerçekleri sizlere anlatmak zorundayım. Belki de aranızdan birkaç kişi bu anlatılanlara inanacak ve o da seçilmişler arasına girecek. Bu birkaç kişi, Agartalı Bilgelerle tanışıp görevlendirilecek. Benim de görevim bu olmalı.

Şimdi yeraltı ülkesinde gördüklerimi ve yaşadıklarımı anlatmak istiyorum.

II. BÖLÜM

Üç Dünya

YERALTı ülkesinin Efendisi, sorduğum bütün sorulara sakın ve ayrıntılı yanıtlar verdi. Sizleri bu uzun diyaloga sokmamak için öğrendiğim bütün bilgileri, iç dünya ya da yeraltı ülkesini, dış dünya denen bizim yaşadığımız dünya ile ilgili bilgileri, iç kabuk denen dünyanın merkezini ve dünyanın içindeki Güneş'i... Ve diğer öğrendiklerimi size kendi dilimden anlatacağım.

Dünya, birbiriyle bağlantılı ancak farklı üç dünyadan oluşuyormuş. Bu üç dünyanın ilk kısmı, bizim yaşadığımız Dış kabuk ya da Dış Dünya. Dış dünya da milyarlarca nüfus barınıyor. Yeraltı Ülkesi olan İç Dünya, Agarta ismini alıyor. Yeraltı ülkesinde de milyonlarca insan yaşıyor. Ancak, bunların hepsini görme olanağı yok. Dünyanın değişik bölgelerinde yeraltına dağılmış durumdalar ve en uygun mekânlar-

da, yeraltında inşa edilmiş büyük kentlerde yaşıyorlar. Benim yeraltı ülkesine hangi yoldan geldiğim ve dünyada kaç noktadan yeraltı ülkesine inildiği gibi konular, SIR kapsamına girdiği için bunları açıklamam yasaklandı.

Dış Dünya ve Yeraltı Ülkesi Agarta konusundaki gerçekler, bir açıdan mantığa uygun geliyor. Ne var ki, dünyanın içinin boş olduğuna, dünyanın kuzey ve güneyinde kutup bölgelerinde iki küçük delik bulunduğuna, bu deliklerden iç kabuk ya da Dünya çekirdeğine girilebildiğine inanmak oldukça zor. Bir masal gibi inanılmaz olaylar birbirini izliyor, yeni gerçeklerle sarsılmaya devam ediyorum.

İnanılması daha da güç olan ise; dünyanın ortasının boş olduğu, dünyanın içi boş bir kabuk olduğu, kabuğun dışında bizlerin yaşadığı, kabuğun içinde Agartalıların ve içi boş dünya kabuğunun iç kısmında ise Osirislerin yaşadığıdır. Osirisler, dünyanın iç kabuğunda yaşayan ve nüfusu milyonları bulan bir topluluk. Osiris kelimesi de çok ilginç. Osiris, Agarta dilinde Os ve İris kelimelerinden oluşuyor. Agarta dilinde Os: Dünya ve İris de merkez demek. Osiris, İç Dünya ya da dünyanın merkezi anlamına geliyor ve dünyanın merkezinde, içi boş iç kabuğunda yaşayanları anlatmak için kullanılıyor. Osis ise Dış Dünya demek. Os: Dünya anlamına geliyor. İs de dış demek. Bu nedenle, Dış Dünyadakiler Osis olarak isimlendiriliyorlar. Kısacası, bizler Osis'de, yaşlı bilge Agarta'da ve Osirisler de iç kabukta yaşıyorlar.

Osirislerin Agarta yeraltı ülkesi ile aralarında sı-

kı bir iletişim ve dayanışma var. Dünyanın dış kabuğunda yaşayan bizlerle iletişimleri ise az sayıda ülke yöneticisiyle sınırlı. Amerikalılarla, Ruslarla, Tibet rahipleriyle, Hitler gibi bazı devlet başkanlarıyla ilişkileri olmuş. Dış Dünya ile ilişkileri, Agarhtalılar aracılığıyla ya da kutuplardan dış dünyaya onları taşıyan uçan daire görünümlü, ışık hızıyla hareket edebilen araçlarıyla sağlıyorlar. Bir çok kez bizim dünyamıza gelmişler ve dünyadaki gelişmeleri bu araçlar sayesinde öğreniyorlar. Dünyadaki bazı önemli ihtiyaçlarını da uçan daireye benzeyen ışık hızıyla hareket eden araçlarıyla karşıyorlar.

Dünyanın içinin boş olduğunu ve iki ucu delik bir kabuk üstünde yaşadığımızı öğrendiğimde oldukça şaşırdım ama dünyanın içinde de bir güneş olduğunu öğrenince küçük dilimi yutacak gibi oldum. Küçük çocuklara anlatılan masallar gibi, esrarengiz bir kabuk içinde, katman katman değişik uygarlıklar halinde yaşıyormuşuz.

İç kabuk insanları da Agartalılar gibi bir metreten kısa boylu, kafaları büyük, gözleri daha iri ve dışarı fırlamış görünümlüler. Yeşil renkliler. Yer çekimi iç kabukta çok daha düşük olduğu için zaman da yavaş işliyor ve 400-500 seneye kadar yaşayabiliyorlar.

Dünyanın içindeki güneş, muhteşem bir enerji yüklü. İç kabuğun bütün noktalarını aynı anda aydınlatıyor ve İç kabukta her zaman gündüz yaşanıyor. Bu nedenle, insanlar hiç uyumuyorlar. Orada uyku yok.

Dünyanın alt alta sıralanan üç uygarlığı, değişik din kitaplarında da, efsanelerde de geçiyormuş. “**Üç Dünyanın Efendisi**” terimi, bunu anlatmak için kullanılıyormuş.

Efendi kavramı, Agarta yeraltı ülkesinde duyduğum bir kavram oldu. Agarta uygarlığının bütün üyeleri eşit olanaklara sahip. Aralarından en bilgelerine Efendi deniyor. Diğerleri de Agartalı olarak her türlü haklara ve olanaklara sahipler. Agarta ve iç kabuktaki yaşamı ve düzeni, Agarta Efendisi’nden ayrıntılarıyla öğrendim. Efendiyle sohbetimiz sekiz saat kadar sürdü. Hiç yorulmadan ve sıkılmadan bana her şeyi anlattı. Agarta ülkesinde yer çekimi gücü yarı yarıya ve bazı alanlarda daha az olduğu için (iki taraflı yer çekimine maruz kalınıyor) insan kendisini yorgun hissetmiyor. Elbette, alışınca kadar birkaç saat çok yorgun görünüyorsunuz.

Dış Dünya (Osis)

Yeraltı ülkesinin Efendisi, bundan sonrasını kendi ifadeleriyle anlatmak istiyor. En ufak yanlış anlaşılmaya meydan vermemek için bu yöntemi kullanmanın doğru olduğunu söyledi. Akıllıca bir talep ve ben de O’nun sözcüsü olarak bundan sonrasını yazmakla yetineceğim.

Ben, Agarta Yeraltı Ülkesi’nin Efendisi,
Bilge Agarta Kralı. Birçoğunuzun aklına ge-

len, Sokrates ve Platon'un Atina'yı ve dünyayı yönetmesi gerektiğine inandığı kişilerden birisiyim. Aristoteles'in Monark'ıyım. Bazı dinlerinizin Tanrısıyım. Peygamberlerinizin arkadaşıyım. Sizlere, Osis, Osiris ve Agarta'yı telepatik dilimden anlatmaya çalışacağım. Yapılan yanlışlar, sizin için bu satırları yazıya döken seçilmiş aittir.

Bu kitabı okuyan siz Dış Dünyalılar, Osis ülkesinin insanları, sizlere dünyanın ve evrenin sırrını, Büyük Sırrı, uyarılarımızı ve dostluk mesajlarımızı iletiyoruz.

Osis ya da sizin dünyanızda korkunç bir kurnalsızlık, yalancılık, eşitsizlik, adaletsizlik egemen. Yaptığımız anlaşma gereği, sizin dünyanızın iç işlerine karışmayacağız. Ancak, uyarı görevimizi yapmak durumundayız. Dünyada adaletli, barış içinde ve mutlak eşitliğe dayalı bir düzen hâkim olması için bizlerden istediğiniz bütün yardımları yapacağız. Ancak, bugüne kadar yaptığımız yardımların kötü amaçlar için kullanılması, savaşlar ve silahlar için kullanılması nedeniyle siz Osis'lilere olan desteğimizi çekmiş bulunuyoruz. Bundan sonra bizim dünyamız olan Agarta'dan ve İç Dünya olan Osiris'ten karşılıksız destek alamayacaksınız. Hepimizin yaşadığı "Bütün Dünya"ya "OS" ismini veriyoruz. OS'u yok edecek, OS'a zarar verecek etkinlikleriniz ve davranışlarınızdan ötü-

rü sizleri uyarmak için bu kitabın yazılmasını istedik. Bu uyarımızı dikkate almazsanız, 2012-2031 yıllarından başlayarak bir dizi önlem almak durumunda kalacağız. Bu konudaki açık uyarılarımızı bu kitapta dile getireceğiz.

Bizler, Agarta ve Osirisli, siz Osislilerden yüzlerce yıl daha ileri bir uygarlığa, bilim ve teknolojiye sahibiz. Adil, eşit ve mutlu bir düzende yaşıyoruz. Daha çok yaşıyor ve daha az şeye ihtiyaç duyuyoruz. Sizlerin ruhunu kaplamış olan doymak bilmez hırs ve açgözlülük nedeniyle OS tehlikeye girmiştir. OS'ü kurtarmak için gerekirse Osis'i ya da Dış Dünya'yı yok etmek zorunda kalabiliriz. Uyarılarımızı dikkatle dinleyiniz.

İç Dünya: Agarta Yeraltı Ülkesi

Ey Yerüstü insanı, Dış Kabuk Yaratığı ve Osis mensubu, İlkel Dış Kabuk İnsanları!...

OS (Dünya), sizlerin zannettiği gibi yuvarlak biçimli taş ve toprak kütlesi değildir. Eğer böyle olsaydı, bütün fizik kuralları hiçe sayılmış olurdu. Yuvarlak bir toprak parçasının, uzayın bu noktasında kendi kendine amaçsızca döndüğünü zannediyorsanız, çok yanılıyorsunuz. Önceleri dünyanın bir tepsi gibi olduğunu sanıyordunuz. Son zamanlar-

da da dünyanın yuvarlak olmadığını anladınız. Dünyanın içinin boş olduğunu, kuzey ve güney kutuplarındaki delikler nedeniyle yuvarlak bir toprak kitlesi olmadığını, dünyanın içinde İS adında bir İç Güneş bulunduğunu, bu Güneşin de İç kabuk (Osiris) insanların yaşam kaynağı olduğunu bildirmek isterim.

Osiris insanları, Güneş Ülkesi'nin insanlarıdır. Milyonlarca Osirisli, Dünya'nın Dış ve İç Dünya'yı bağlayan kabuğu içinde yaşayan biz Agarta Yeraltı ülkesi insanları ile barış içinde milyonlarca yıldır yaşıyor. Bizler, aramızda ticaret yapar, birbirimize yardımda bulunuruz. Dış kabukta yaşayan sizlere ne kadar uyarıda bulunduk ve yardım ettikse de sizlerin liderlerini bir türlü ikna edemedik. Bir koyun sürüsü gibi yaşamaya devam ediyorsunuz. Dış Dünyayı yöneten 13 kişi ve ailesinden oluşan İlluminati adlı örgüt, dünyayı adaletsiz, eşitsiz koşullarda ve hepimizi yok edebilecek silahlanma yarışı içinde yönetmeye devam ediyor. Bu örgüt, dünyadaki bütün ülkeleri ve liderlerini kontrol ediyor. Rusya ve Çin ile Amerika ve Avrupa ülkeleri liderleri, bu örgütün denetimi altında. Bu örgüte karşı son uyarımızı yapmayı ve daha sonra da bizzat müdahalelerde bulunarak dünyaya yeni bir düzen getirmeyi kararlaştırdık. Belirli tarihe kadar uyarılarımız din-

lenmezse, yerüstüne çıkıp düzen kuracağız. Bu düzeni kurarken sizlerle işbirliği yapmayı plânlıyoruz.

Yeryüzüne çok sayıda uyarılar gönderdik. Dinlerinizin yayılmasını ve güçlenmesini sağlayan Peygamberleriniz, uyarılarımızı sizlere ilettiler. Son Peygamber Hz. Muhammed'in uyarılarını da dinlemediniz. Dünya'yı yok edecek eylemlerinize hız verdiniz. Bu nedenle, son uyarıyı yaparak sizlerle ilişkimizi belirli bir süre kesmek ve sizleri izlemek durumundayız. Gelecek 25 yıl içinde uyarılarımız dinlenmez ve Dünya'ya zarar vermeye devam edilirse, Dünya Düzeni için Büyük Savaş başlatılacak ve İlluminati şeytani örgütüne karşı savaş açılacaktır.

Sizlere, Agarta Yeraltı Ülkesi hakkında bazı bilgiler vermek istiyorum. Bu bilgilerin çok sınırlı bilgiler olduğunu sakın unutmayınız.

Agarta Yeraltı ülkesinde mükemmel bir yaşam sürmekteyiz. Agarta insanı, eşit ve adil koşullarda yaşar. Yaşam süremiz, sizlerin yaşam sürenizden en az 10 kat daha fazladır. Bitkilerden, sağlıklı gıdalardan ve temiz sudan faydalanırız. Hormon kullanımı, genetiği değiştirilmiş ürünler, sigara gibi zararlı maddelerle dolu zehirlerden uzak yaşarız. Aslında tütün, bizim sizlere verdiğimiz çok değerli bir bitkidir. Tütün sayesinde yaraları-

nızı iyileştirebilir, kanamalarınızı durdurabilir, birçok hastalığa şifa sağlayabilirsiniz. Ancak sizler, tütünün içine yüzlerce zehirli madde karıştırıp bu mucizevi bitkiyi bir zehre dönüştürdünüz. Tıpkı haşhaş konusunda yaptığınız gibi. Afganistan'daki yeraltı mağaralarından çıkarak sizlere haşhaş bitkisinin üretilmesini ve kullanılmasını çok uzun yıllar önce öğrettik. Sizler ise haşhaş bitkisinden insanlara zararlı uyuşturucular üretip kendi hemcinslerinizi zehirlediniz.

Sizlere hangi konuda yardım ettiysek, onu zararlı bir silaha dönüştürdünüz. Uçan dairelerimizi taklit edip savaş uçakları yaptınız, enerji sorununuzu çözeniz için öğrettiğimiz nükleer enerjiyi bir bombaya dönüştürdünüz. Dünyanın varlığını tehdit ediyorsunuz. Buna sessiz ve tepkisiz kalmamızı beklemeyin.

Agarta Yeraltı ülkesinde yaşayan herkes eşittir. Eşit ölçüde bütün olanaklardan yararlanır. Aramızdaki en bilge olana "Efendi" ismini veririz. Bu dönemin Efendisi olarak ben seçildim. Benden sonraki "Efendi" adayları, 8 yıllık bir eğitim süreci içine girmiştir. Aralarındaki en bilge, "Efendi Adayı" unvanı ile yanımda çalışmaya başlayacaktır. Kendimi kenara çekmek gereği duyduğum an, "Efendi Adayı"nın ülkemizi yönetme bilgeliğine eriştiği zaman olacaktır.

Sizlerin demokrasi ismini verdiği düzeni biz tam anlamıyla yaşıyoruz. Demokrasi fikrini de Agarta Yeraltı ülkesi insanları olarak bizler sizlere öğrettik. Bu amaçla çeşitli filozoflarınıza bilgiler ve fikirler verdik. Özellikle Milattan Önce Antik Yunan döneminde birçok filozofun yetişmesi için yardımda bulunduk. Antik Yunan kültürünü ve özellikle Hermes'i iyi anlamanızı öneririm.

Agarta, düzen ve sonsuz mutluluğun mekânıdır. Bizde çok az hastalık vardır. Her üyemiz en yararlı olabileceği işlerde çalışır. Bilim adamları grubumuz, başka hiçbir işle uğraşmadan her türlü bilgiye sahip olmak için, en büyük kütüphaneler ve kitaplara ulaşma olanağı bulurlar. Sizin dünyanızdaki önemli kitapların birçoğunu bizler verdik. Ne yazık ki, bu kitapların büyük kısmını yok ettiniz, yaktınız ve bilim adamlarına her türlü zulmü yaptınız. En son Amerikan istilacıları, Irak'ta önemli bir kütüphaneyi yağmaladı, bazı kitapları yok etti, bazılarını Amerika'ya taşıdı. Bunlardan bazıları, bizim verdiğimiz kitaplardı.

Agarta Yeraltı ülkesinde sonsuz ve tükenmez enerji sayesinde her ihtiyacımızı karşılarız. Ülkemizde sıcak ve soğuk olmadığı için -ısı her yer ve zamanda sabittir- ısınmak ve serinlemek için enerjiye ihtiyacımız yoktur. Sizin dünyanızdan ve İç kabuğun Güne-

şi İS'den sonsuz enerji alırız. Yalnızca bizim sahip olduğumuz değerli madenler ve elmaslar, Güneş ışığını depolayarak sonsuza kadar yansıtma özelliğine sahiptirler. Yeraltı ülkesimizin her yanında bu depolanmış Güneş enerjisi ile ürünlerimizi yetiştirir, aydınlatmayı sağlar ve sizlerden çok ilerideki teknolojik aletlerimizi çalıştırırız. Örneğin, sarımsak ve soğan, bizim ürünlerimiz olup siz Dış Dünyalılara hediyeğimizdir. Bu iki ürünün faydalarından yararlanmaya çalışın. Bu iki ürün, sizleri her türlü hastalıktan korumaya yardımcı olacaktır.

Biz Agarta Yeraltı ülkesi insanları, Yılan İnsanlar değiliz. Bu tür inanışlarınızın yanlış olduğunu belirtmek isterim. Sağlıklı, sizlerden daha kısa boylu, daha az kıllı, daha açık tenli insanlarız. Kavga etmeyiz. Başkasının malında gözümüz yoktur. Adaletten hiç sapmayız. Herkese ihtiyacına göre verir, herksten yeteneği ölçüsünde alırız. Sizler arasından birisi olan Karl Marx isimli bir filozofa Agarta düzenini anlattığımızda, kitaplarıyla bu düzeni Dış Dünya'ya getirmeye çalışmıştır. Bu nedenle kendisine yardımcı olmuşuzdur. Ancak, insanlık, bizim düzenimizi yaşamak ve yaşatmak erdemine asla sahip olamamıştır ve uzun dönem de olamayacaktır.

Çok iyi bir düzenin nasıl olacağını düşünün, kendiniz ve yakınlarınız için değil, her-

kes için en iyi düzeni isteyin, işte Agarta böyle bir yerdir.

Daha detaylı bilgileri sizlere veremem. Seçilmiş yazar da daha detaylı bilgileri sizlere aktarmaktan men edilmiştir. Yazarı bu detayları öğrenmek için zorlamayın. Sizleri çok pişman ederiz.

İç Kabuk (Osiris)

Agarta Yeraltı ülkesi, dünyanın kabuğu içindeki bir ülkedir. Dünyanın içi boş olan bölgesinde İç Kabuk bulunur. İç Kabuk üstünde de milyonlarca insan yaşar. Bu insanların bazı akrabalarının Dış Kabuk'ta (yeryüzündeki) bazı bölgelerde yaşadığını bilmenizi isterim. Bu insanlar, Dış kabuk'tan gelmiş ya da getirilmiş insanlardır. Dış Kabuğun bazı sınırlı alanlarına, bir anlaşma yapılarak yerleştirilmişlerdir. Kendi bölgelerinden çıkmak için izin alırlar ve dönecekleri zamanı belirlerler. Bu insanların bazılarının, bazı zamanlarda Dış Kabuğa (sizin dünyanıza) çıktıklarını ve bazı hizmetlerde kullanıldıkları bilgisini de vermek isterim. Ancak, bu konuda sizlere daha ayrıntılı bilgiler vermeyeceğim. Bu bilgiler, Kutsal Sır kapsamına girmektedir ve yeryüzü insanlarından saklanması gerekmektedir. Bu bilgileri asla öğrenemeyeceksiniz.

İç kabuk insanların iki türlü olduğunu anlamışsınızdır. İlk ve sınırlı sayıdaki tür, Dış kabuk'tan gelen ve İç kabuğun devamlı ika-metçileri haline gelen sizin gibi insanlardır.

Dış Kabuk'ta yaşayan diğer tür ise kısa boylu, iri gözlü ve büyük kafalı, yeşil renkli Osirislilerdir. Dış kabuk'tan gelen insanlar, Osirisliler ile sonsuza kadar sürecek bir barış anlaşması yapmışlar ve bu anlaşmaya sadık kaldıkları sürece de İç kabuk'ta yaşama hak-kını elde etmişlerdir.

Dış Kabuk, dünyanın çekirdeğidir. Dün-yanın enerjisini oluşturan, Dünyada üç deği-şik uygarlığın varlığını sürdürmesini sağla-yan dinamikler, Dünya'nın içi boş alanında meydana getirilir. Dünyaya yönelik tehlike-ler burada saptanır, önleyici tedbirler burada alınır ve uygulamaya konulur.

Dünya'ya yönelik meteor çarpması tehli-keleri, uydulardan kaynaklanan sorunlar, Dış Güneş'teki patlamalardan kaynaklanan za-rarlı etkiler tespit edilerek önlemleri alınır. Bu nedenle, İç Kabuk insanların Agarta ülke-sinden her yıl belirli bir miktarda Evren Taz-minatı aldıkları ve bu tazminat karşılığında tonlarca gıda maddesini bedavaya edindiğini saklamaya gerek duymuyorum. Bunun karşı-lığında, Agartalılar, İç Kabuk insanlarından, Dünya'yı uzay sisteminde koruma görevleri için onlara Evren Tazminatı ödemeleri ile

bağlantılı olarak, Agarta'nın ihtiyacı olan sonsuz enerji için gerekli Güneş ışığını İç Kabuk Güneşi Sin'den istedikleri oranda alırlar.

Agarta ve İç kabuk arasında günün her saniyesinde ulaşım yapılır. Bu ulaşım, zamanı ve mekânı ortadan kaldıran Anti-Madde sayaçları ile yapılır. Anti-Madde sayaçları, zaman ve mekânı yuttuğu için ince bir zar meydana getirirler. Bu zardan geçen Agartalılar, İç kabuğun istedikleri noktasına anında inmiş olurlar. Aynı ulaşım yöntemi, İç kabuk insanların Agarta'nın herhangi bir noktasına gitmesi için de kullanılır. Böylece, bir saniye gibi kısa bir süre içinde, Agarta ve İç Kabuk arasında yüzlerce kilometrelik yolculuk yapılması sağlanmaktadır.

Anti-Madde sayacı, Agarta ve İç Dünya'da yüzyıllardır kullanılan en basit bilimsel buluşlardan birisidir. Bu buluşa şahit olan bazı seçilmişler, yani siz Dış Kabuk insanların bazıları, ülkenize döndüğünde Anti-Madde sayacını taklit etmeye çalışmışlardır. Zaman makinesi ismini verdikleri bu taklitlerinin hiçbir zaman başarıya ulaşmadığını bilmenizi isterim. Bilim ve teknolojiadaki gelişmişliğiniz Anti-Madde sayacını yapacak noktada değildir. Bilimsel buluşlarınız, bizim size öğrettiklerimizi ve dış dünya doğasında gördüklerinizi taklit etmekten öteye hiç geçememiştir.

Osiris Dış Kabuk dünyasında inanılmaz bir düzen vardır. Size en tuhaf gelecek nokta ise sürekli güneşin havada bulunması nedeniyle gecenin olmamasıdır. Osiris dünyası, sürekli gündüz dünyasıdır. Güneş, Dış Kabuğun her noktasını aynı anda ve sürekli aydınlatır. İç Kabuk Güneşi olan Sin, kendi etrafında dönmekte ve bu hareketi enerjiye dönüştürerek sonsuz bir enerji kaynağı durumuna gelmektedir. Daha ayrıntılı bilgileri sizlerle paylaşmak sakıncalı olabilir.

Osiris'te Yaşam

Dünya'nın içi boş kısmındaki ilk dünya uygarlığı, kendi Güneşi olan, etrafı bir küre gibi yer kabuğu ile sarılmış, sürekli gündüzü yaşayan, bereketli toprakları, su kaynakları, lezzetli tarım ürünleri olan bir ülke. Bu ülkeye Osiris ismi verilmiş. Bütün İç Dünya ya da İç kabuk, tek bir ülke olsa da bazı özerk bölgeler de bulunuyor.

Osiris ülkesindeki özerk bölgelerden birisinde Dış Kabuk insanları yaşıyor. Özellikle Dış kabuk'ta yaşanan büyük bir savaş sonrasında, çok sayıda insan Dış kabuk insanlarının uçan daireleri yoluyla ya da büyük yeraltı mağaraları yoluyla Agarta Yeraltı ülkesinden geçirilerek İç Kabuğa taşınmış ve burada

yaşamalarına izin verilmiştir. Bu insanların sayısının açıklanmasına izin verilmiyor. Bu insanlar, özerk bir biçimde yaşarlar ve İç Kabuk Konfederasyonu'na önkoşulsuz bağlıdır-
lar.

Osiris, bir konfederasyondur. Bütün Osiris'in değişmez kuralları vardır. Bu kanunları hiçbir özerk birim değiştiremez ve çiğneyemez. Diğer özerk birimlere karşı şiddet kullanmak, her türlü yöntemle barışı bozmak, diğer özerk birimlerin sorumluluk alanlarına karışmak, kendi topraklarında Konfederasyonun kurallarını çiğnemek, kölelik, eşitsizliği getirecek kurallar koymak; tüm bunlara karşı bir dizi Evrensel Kural vardır. Bu kurallar asla çiğnenmez. Hiç çiğnenmediği için de şimdiye kadar bir ceza uygulanmamıştır. Ancak, çiğneyenlerin güçlü bir uyarıdan sonra Dış Dünya'ya gönderilme cezası ile karşılaşabilmeleri söz konusu olabilir.

Osiris hakkında ve burada yaşayan insanların tipleri, görünüşleri, kültürleri, teknolojileri, tarihleri konusunda ayrıntılı bilgiler veremeyeceğim. Osiris Konfederasyonu, bu tür ayrıntılı bilgiler vermemizi yasaklamıştır.

Osiris hakkında ayrıntılı bilgiler veremsek de bazı önemsiz ayrıntıları açıklayabiliriz. Örneğin, Osiris Konfederasyonu'nun dünyanın varlığını korumak için kuzey ve

güney kutuplarında şu anda buzlarla kaplı boşluklardan ışık hızından yüksek araçlarıyla geçip Dış Kabuk ya da Dış Dünya'yı ziyaret ettikleri ve bu ziyaretlerin Osis insanlarınca "UFO ve uzaylılar" masallarına dönüştürüldüğünü açıklamakta sakınca yoktur.

Osiris, bilim ve teknolojiye çok gelişmiş bir Konfederasyondur. Kuzey ve Güney kutuplarındaki boşlukları buzullarla kaplamışlar ve geçilmesini engellemişlerdir. Işık hızından yüksek hız yapan araçlarıyla buzullardan kolayca geçerler.

Osirisiler, Dünyaya yönelik her türlü tehlike için önceden önlemler almışlardır. Büyük Meteor çarpmalarına karşı uçan daire görünümlü uçaklarıyla Anti-Madde sayaçlarını kullanarak önlem alırlar. Dış kabuk insanların Ay ve diğer gezegenlerde araştırmalar yaparak Dünya'nın geleceğini tehdit edecek bilgilere ulaşmalarını engelleseler de onlara yardımcı olurlar. Örneğin, Dış kabuk insanları, dünyanın uydusu olan Karanlık Nokta'ya (Dış kabuk insanların Ay ismini verdikleri yapay uydu) seyahat etmek amacıyla hareket ettiklerinde, başlarına bir kaza gelmeden Dünya'ya inmelerine yardımcı olmuşlardır. Karanlık Nokta, yapay bir uydu olup, uzayın derinliklerinden Osiris bilgelerince çekilerek Dünya'ya uydu yapılacak yörüngeye oturtulmuştur. Karanlık Nokta, dünyadan daha eski bir gezegendir.

Osiris bilgeleri ve Dünyayı korumakla görevli Ejderler (uzay sisteminden dünyaya gelecek her türlü tehdidi önlemekle görevli askerler), uzayda Dünya'nın etrafına büyük Anti-Madde sayaçları yerleştirmişlerdir. Bu sayaçlar, Dünya'yı tehdit edecek büyüklükteki meteor yağmurlarının Anti-madde sayaçlarıyla yutulup yok edilmesi için kullanılmakta ve Dünya gezegeni bu sayede korunmaktadır.

Dış Dünya insanlarından bazıları, bu büyük Anti-Madde sayaçlarını gözlemişler ve bunlara Kara Delik ismini vermişlerdir. Oyunbozan Hawking isimli bir Dış Dünyalı ile bu konuda derin sohbetler yaptım ve kendisine Anti-madde sayacını ayrıntılı biçimde anlattım ama sırrımızın saklı kalmasını istedim. Kendisi, bu sırları saklamadı ve yayımladı. Ancak, bildikleri, bilmediklerinden çok olduğu için yazdıklarından kimse bir şey anlamayacaktır.

Osiris insanları, Dış Dünyalıları sevmezler ve kendilerine ve dünyaya büyük bir tehdit olarak görürler. Ancak, Konfederasyona bağlı halde yaşayan dış dünya uygarlığı içinde çok sayıda Dış Dünyalı ile barış içinde yaşamak zorundadırlar. Dış Dünya'ya ve Dış Dünyalılara karşı Evrensel Barış kuralını hiçbir zaman çiğnememişlerdir. Bazı zamanlarda bazı Dış Dünyalıları, Dünya gezegenini ve Dış Dünyalıları korumak için zorunlu olarak

misafir edip, değişimleri ve gelişmelerini kontrol ederler ve araştırmaları bitince aldıkları gibi sağlam bir şekilde Dış dünya'ya bırakılmalarını sağlarlar.

Evrensel barış kuralına göre, Osiris ve Agarta, Dış Dünya'da yaşamın sürdürülmesi için elinden gelen her türlü yardımı yapmalıdır. Bu nedenle, Dış Dünya'dakileri toptan tehdit edecek felaketler ve hastalıklara karşı periyodik kontroller ve yardımlar yapılmaktadır.

Osirislilerin periyodik kontrolleri dışında, Osirislilerle bağlantılı Solvırlar denen küçük çaplı, ancak çok etkili bir örgüt bulunmaktadır. Bu örgütün üyelerinin hangi dünyadan olduğu açıklanamaz. Solvırlar gibi gizemli örgütler hakkında konuşmak yasaktır.

Solvırlar, sayıları ve örgütlenmeleri hakkında hiçbir şey bilinmeyen, ellerinde küçük çantalarıyla olanaksızlıkları olanağa dönüştürme becerileriyle, en çözümsüz olayları çözüme kavuşturmak için görevlendirilmiş, her konuda bilgili, "sıfır hata" kuralı ile çalışan, bir yanlısın bütünü götürdüğü ilkesi çerçevesinde eğitilmiş inanılmaz değerli insanlardır. Solvırların hangi dünyadan geldikleri, hangi dünyada yaşadıkları, nasıl eğitildikleri ve bireysel çalışmalarında kimlerden yardım aldıklarını bilmek ve bu konuda konuşmak ve yazmak yasaktır.

Dış dünyanın çeşitli bölgelerinde çeşitli zamanlarda yaşarlar. Kitaplar yazarlar, medyumluk yaparlar, gezgin olurlar. Çatışmalar ve çözümsüz sorunlar karşısında devreye girerler ve sorun çözülünce bir anda ortadan kaybolurlar. Bir daha kendilerinden haber alınamaz ya da sade yaşamlarına geri dönerler. Bazı söylentilere göre, ormanların derinliklerindeki kulübelerinde yaşarlar, doğal bir yaşam sürerler, her konudaki bilgiyi telepatik yolla elde ederler ve bazı aydınlık güçlerle ilişki içindedirler. Işık, Solvırların tanrısı gibidir. İşlerini “ışık ve sevgi” yardımıyla yaparlar.

Nostradamus’tan Madam Balavatsky’ye Budist rahiplerden sedir ormanlarında yaşayan Anastasya efsanesine, Atatürk gibi liderlerden peygamberlere kadar bir çok kişinin bireysel çalışmaları ile dış dünyaya yön veren Solvırlar oldukları düşünülür. Ancak, bu örgüt konusunda en ufak bir kanıt bile bulunabilmiş değildir. Bulunamaz da.

İç Güneş (Sin)

Evrende çok sayıda güneş sistemi ve değişik yaşam biçimleri vardır. Bizim güneş sistemimiz ise ikili bir sistemdir.

Dünya’nın çevresinde dönen ve Dış ka-

buğa bütün yaşam enerjisini veren Güneş yanında, Dünya'nın içi boş olan kabuk kısmının altında da bir güneş sistemi vardır. Osiris güneşinin ismi Sin'dir. Sin, sürekli parladığı için her zaman gündüz ve küçük olduğu için de yerçekiminin daha az olduğu Osiris yaşam formunu yaratmaktadır.

Sin, Osiris'teki yaşamın kaynağıdır. Osiris'te ısı hemen hemen değişmediği için ve güneş sürekli parladığı için tarımsal ürünler çok lezzetli ve bereketlidir. Osiris'teki meyve ve sebzeler, Dış Kabuktakilere oranla çok daha büyük, çok daha lezzetli ve doyurucudur.

Osiris insanları sürekli Sin altında olduğu için daha sağlıklıdır. Osiris, hastalığın olmadığı bir cennet gibidir.

Osiris'in sürekli parlamasına karşın Dünya'nın kuzey ve güney kutuplarındaki açıklıkların buzullarla kaplı olması, Osiris bilgelerinin plânıdır. Böylece, Osiris, kendi içinde kapalı bir ekosisteme dönüşmüştür. Osirisli-ler, istedikleri zaman da bu buzullardan uçan daireleri ile rahatça geçmektedirler.

Osiris Güneşi olan Sin, yapay bir Güneş ışığı kaynağıdır. Bu yapay Güneş, Agarta ve Osiris bilgelerince yüzbinlerce yıldır kullanılmakta olan mucizevi taşlar sayesinde gerçekleşmektedir. Kısa bir süre önce (12 bin yıldan biraz daha uzun) atalarımız, enerji ve ışık kaynağı olan mucize taşlarını Dış Kabuk in-

sanlarına da vermişler ve onların da refah ve mutluluk içinde, kavga etmeden yaşamalarını arzu etmişlerdir. Ancak, Dış kabuk insanları, ellerindeki teknolojiyi Dünya'nın yok edilmesi amacıyla ve nükleer bir savaşa dönüştürerek kullanmak isteyince, Osiris Konfederasyonu ve Agarta bilgeleri olarak toplandık ve saldırganları ortadan kaldırdık. Uygarlıklarını okyanusun altına gömdük. Ancak, Dış Dünyadaki insan yaşamına son vermedik. Yaşam, Dış Dünya'da gelişti ve daha önce yaptıkları gibi Dünya'yı yok edecek bir hırs, silahlanma ve dünya savaşı noktasına gelmek üzere.

Bizler, elimizdeki bütün kaynakları, bilimi ve teknolojiyi, Agarta ve Osiris insanların refah ve mutluluğu için kullanırken, Dış kabuk insanları ise yok etmek, egemen olmak, sömürmek için kullandılar. Dış kabuk insanların iç işlerine karışmasak Dünya tehdit altına girdiğinde müdahale hakkımız doğar ve Evrensel kural gereği Dünya'yı korumak için Dış Kabuğa müdahale ederiz. Bu müdahalemiz sert ve acımasızca da olabilir. Çünkü, kısa sürmeli ve insan yaşamı kısa sürede eski şeklinde sürdürülmeye devam etmelidir.

Sin, bu nedenle, bizim elimizdeki en değerli hazinedir. Hem Osiris halkı, hem de Agartalılar, Sin'den çok yararlanırlar. Bizler,

mucize taşlarımızı Sin sonsuz enerjisi ile doldururuz. Osiris için ise Sin, bir hayat kaynağıdır.

Osiris güneşi olan Sin, kendi kendini besleyen büyük bir elmas küredir. Bu elmas küre, Dış Kabuk güneşinin enerjisini milyonlarca yıl çekmiş ve sonsuz enerjiye kavuşarak kendisi de bir Güneş olmuştur. Dış Kabuk güneşi hakkında ve daha detaylı bilgileri, Osiris Konfederasyonu'nun isteği üzerine Sır olarak saklamak durumundayız.

Üç Dünyanın mekânı OS:

Osis, Agarta ve Osiris

Buraya kadar anlattıklarımın anladığınız gibi, OS ya da Dünya, içinde üç ayrı yaşam süren ve üç farklı uygarlığı barındıran bir hazinedir. Dünya, içi boş, kuzey ve güney uçları buzullarla kaplanmış iki ayrı delikten oluşan, Dış kabuğunda Osislerin, kabuk içinde Agartalıların ve İç kabukta Osirislerin yaşadığı mükemmel bir sistemdir.

Dünya üzerindeki bütün canlılık, bu mükemmel sistem tarafından beslenmektedir. Dış Kabuk insanları ilkel, savaşçı, geri bir yaşam biçimi ve kültürünü yaşarlarken, Agarta ve İç Kabuk insanları mükemmel bir sistem içinde yaşantılarını sürdürmektedirler. Üç

Dünya dediğimiz bu sistemde her uygarlığın kendi özerk yapıları bulunmaktadır. Dış kabuk insanları, Üç Dünya'nın farkında bile değildirler. Onlar; kendi aralarında çekişmeler, savaşlar ve didişmeler içinde ilkel yaşantılarını sürdürmektedirler.

Agarta Yeraltı ülkesi, yerkabuğunun derinliklerinde ileri bir uygarlık yaşayan Agartalıların yaşam mekânıdır. Dünyanın İç Kabuğunda ise Osiris Konfederasyonu vardır ve özerk bölgelerde bir kısım Dış Kabuk'tan taşınan insan ile birlikte Osirisler barış ve mutluluk içinde Evrensel Kurallara uygun olarak yaşamlarını sürdürürler.

Üç Dünya, Dünya gezegeni üstündeki bu üç farklı yaşam biçimini anlatır. Bu üç farklı yaşam biçiminin sürdürülebilmesi için Dünya'nın korunması gerekir. Bu nedenle, **“Tek Bir Dünyamız Var”** sloganı ile dünyanın korunması için yürütülen bütün çalışmalara, Agarta ve Osirisliler destek olacaklardır.

Agarta ve Osiris Konfederasyonu, ortak bir karar ile, dünyayı yok edecek savaşlar, nükleer silahlanma, çevre kirlenmesi gibi felaketlerin önlenmesi için Dış Dünya insanların uyarılmasına karar vermiştir. Bu uyarıyı dışarıya taşımak için **“Seçilmiş”** birisi belirlenmiş ve bizim düşüncelerimizi bir kitap halinde yayınlaması istenmiştir. Bu düşüncelerimiz sizlere ulaştığında, bizler, sizlere kar-

şı son görevimizi de yapmış olmanın rahatlığı içinde olacağız. En geç 2031 yılına kadar uyarılarımız dikkate alınmaz ya da 2012 yılına kadar büyük bir felakete yol açacak beklenmeyen gelişmeler olursa, Dış Dünya'ya müdahale edeceğimizin bilinmesini istiyoruz. Saygılarımızla ve selamlarımızla Dış Dünyalıların dikkatlerine sunuyoruz.

III. BÖLÜM

Agartalıların Mesajı



AGARTA Efendisi'nin okuyuculara mesajı burada sona eriyor. Yeniden sizlerleyim. Sözü yeniden alıyor ve Efendi'ye teşekkür ediyorum. Efendi'nin anlattıklarındaki yazım ve anlam hataları bana aittir. Bu hatalardan dolayı Bilge Efendi'nin beni affedeceğini biliyorum.

Yeraltı ülkesinin sahibi Agartalılar, bir çok kez yer üstüne çıkmışlar ve çıkmaya da devam ediyorlarmış. Bilge Kral (Agartalı Efendi), yeryüzünün bazı bölgelerinde Agartalıların çıkış noktaları olduğunu kabul ediyor. Ancak bunlarla ilgili bir çok yanlış bilgi mevcut olduğunun da altını çiziyor. Bu çıkış noktaları sabit değilmiş ve Agarta bilgeleri, çeşitli fay kırıkları ve kendi açtıkları yollar ya da derin mağaralar yoluyla yeryüzünü defalarca ziyaret etmişler. Bu ziyaretlerinde bazı devlet başkanlarıyla görüşme ola-

nakları bulmuşlar, bazı dini liderlerle sohbet etmişler. Yeryüzündeki ülkelerin iç işlerine karışmıyorlar. Bunun nedeni, bazı konularda yeryüzünde işbirliği yaptıkları insanların bu bilgileri ve sırları yanlış amaçlar için, bencilce çıkarları ve diğer insanları öldürmek için ya da silah yapmak için kullanmaları. Bu nedenle, yeryüzündekilere doğrudan bilgi ve sır yardımı yapmama kararı almışlar.

Yeryüzüne çıkış noktaları hakkındaki bilgiler yanlışmış. Bilge Kral; “Yeryüzüne çıkış noktaları konusundaki iddialardan yalnızca bir tanesi doğru, onu da kapatıp o yolu artık kullanılmaz duruma getirdik” diye ekliyor.

Bilge Kral ile sohbetimiz sekiz saat sürdü. İnanılmaz bilgiler ve sırlar öğrendim. Ben soruları sormadan yanıtlarını veriyordu. Hemen hemen bütün merak ettiğim konularda bilgi edindim. Bu bilgilerin Sır olarak saklanması gerekenlerini açıklamam yasaklandı. Bu nedenle, bu seyahatimle ilgili konuşmalarım da ya da bir kitap yazmayı düşündüğümde, Sırları açıklamamam gerekiyor. Bu, kesin bir kural. Bilge Kral, beni Sırları açıklamaya zorlayanlar olursa, Agarta Büyüsü sayesinde başlarına çok büyük felaketler geleceğini söyledi.

Bilge Kral ile sohbetimiz tamamlandığında, çok büyük Sırları öğrenmiş, büyülenmiş, ermiş, huzura ulaşmış birisi gibiydim. Kendimi çok sağlıklı, dinlenmiş, kararlı, hoşgörülü, olgun ve sabırlı hissediyordum. Beni dinlenme odasına aldılar. Dinlenme odası oldukça büyük bir salon. Bu büyük salonda çok sayı-

da sütun var ve sütunların gövdelerindeki oyuklara kitaplar dizilmiş. Her sütunda yaklaşık 20 kitap var ve yüzlerce sütun olduğu dikkate alınırsa binlerce kitaplık bir kütüphanedeydim. Kitapların hepsi Türkçe. Eski Türk destanları ve bilgelerinin kitaplarını orada ilk kez gördüm. Bir sütunda, yalnızca Gılgamış Destanı ile ilgili kitaplar var. Bir diğerinde İbn-i Haldun'un bütün kitapları bulunuyor. Kitapların çoğu eski. Okuduğum bazı kitapları da gördüm. İzin almadığım için kitapların kapağını sadece incedim, dokunmadım.

Biraz sonra odaya iki kısa boylu hizmetkâr geldi. Çok güzel gözleri olan, beyaz tenli kadınlar. Birisinin elindeki tepside çeşit çeşit meyvelerden oluşan bir meyve sepeti, diğer bayanın elinde ise kristal bardaklarda parlayan meyve suları vardı.

Meyve sularını bana anlatarak hepsinden tatmamı sağladılar. İnanılmaz lezzetli ve ağızda hoş bir tat bırakan meyve sularını içmek insana ayrı bir duygu veriyor. Meyve sepetindeki iri Agarta meyvelerinden tek tek tattırdılar. Daha sonra bu iki bayanla sohbet etmeye başladık. Agartalı bayanlarla sohbetim ve bundan sonraki yaşadıklarımın Sır kapsamına girdiği söylendiği için sizlere aktaramıyorum.

Agarta Yeraltı ülkesinde insanlar kadın ve erkek olarak doğuyorlar ve nüfusta inanılmaz bir denge var. Yeryüzünde de aynı dengenin olduğunu biliyoruz. Bu dengenin sağlanmasında Agartalı ve Osirisli-lerin etkisi olduğunu söylüyorlar. Kromozomlarla ilgili bir gerçeğin bulunduğunu da öğrendim ve ayrıca

bu dengenin hiçbir zaman bozulmayacağını açıkladılar.

Osiris Konfederasyonu'yla ilgili anlatılanlara inanmadığımı açıkça söylemek zorundayım. Bunun bir masal olduğunu, asla gerçek olmayacağını düşünüyordum. Bu konuda beni ikna edebilecek tek gerçek, bu dünyayı gözlerimle görmek olacaktı. Bunu Agartalı Bilge'ye de açık biçimde söyledim. Gülümsemi ve üzerinde durmadı. Agartalı Bilge'ye göre, Osiris Konfederasyonu'nda yeryüzünden gelmiş bizim gibi insanlar ve cinsiyeti olmayan insanlar da yaşıyorlarmış. Bazı insan ırkının da çift cinsiyetleri varmış. Üç gözlü insanlar, bizim gibi iki gözlüler ve sadece alınlarında büyük bir gözü olan insan ırkları da mevcutmuş. Bu konudaki bilgiler de Sır kapsamına giriyor.

Agarta ülkesinin bilimsel ve teknolojik ilerlemelerinden bazılarını görmek olanağını buldum. Bunlarla ilgili de konuşmam ve yazmamın yasak olduğunu baştan hatırlattılar. Bunlardan sadece Anti-Madde sayacını yazabileceğimi söylediler. Daha önce depresimleri önceden tespit eden bir makineyi T. isimli birisi aracılığıyla yeryüzünde yaşayan insanlara vermişler. Bunun amacı, depresimleri önceden saptayıp fay kırıklarında biriken enerjiyi başka noktalardan açığa çıkarıp büyük depresimleri önlemekmiş. Bu makineyi daha gelişmiş hale getiren Amerikalı ve Ruslar, geliştirdikleri yeni aleti kullanarak yapay depresimler yaratmayı başarmışlar. Deprem makinesi teknolojisini bir silaha dönüştürmeyi denemişler ve bu-

nu da başarmışlar. Bu konuda çeşitli denemeler yapmışlar. Bu denemelerden birisinde yüksek enerji yüklemesi nedeniyle deprem makinesi parçalanmış ve 7.4 büyüklüğünde bir deprem ortaya çıkmış. Bu konuyu önceki sayfalarımızda anlatmıştım. Bu deneme, Türkiye’de Gölcük’de gerçekleşmiş olan denemeydi ve sonucundaki depremde neler yaşandığını hepimiz biliyoruz.

Agarta Yeraltı ülkesi insanları, bizim ırkımızdan biraz daha kısa boylu, beyaz tenli, daha zayıf, yapılı ve bayanları çok güzel bir ırk. Sır nedeniyle başka bilgi veremiyorum.

Bu kitapta en çok yazmak istediğim konulardan biri de, Agarta’nın tarihiydi. Ancak, bu konuyu da yazmam yasaklandı. Agarta’nın tarihi konusundaki Sırlar ile yeryüzü uygarlığımız arasında çok önemli ilişkiler var ve bu ilişkilerin unutulmasını istiyorlar. Bu nedenle, bu konuyu hatırlamak ve hatırlatmak istemiyorlar.

Evrensel Anlaşma ve Evrensel Kurallar

Agarta ülkesinde öğrendiğim çok önemli bir bilgi de, uzun zaman önce, Üç Dünya’nın liderleri arasında biz yeryüzü insanların bilmediği bir anlaşmanın yapılmış olmasıydı. Yeryüzündeki bizim liderlerimiz, bu anlaşmaya sadık kalmamışlar ve iki dünya arasındaki ilişkiler kesintiye uğramış. Agartalı Bilge’ye göre, Agartalı ve Osirisli, yeryüzü insanlarına hiç güvenmiyorlar, ancak daha önce kabul

ettikleri anlaşmayı da uygulamaya kararlılar.

Üç Dünya arasında imzalanan anlaşmaya “**Evrensel Anlaşma**” ve kurallarına da “**Evrensel Kural**” deniyormuş. Bu anlaşma, halen yürürlükte. Agartalılar ve Osiris Konfederasyonu’nda yaşayanlar, bu anlaşmayı biliyorlar ve sadıklar.

Anlaşmanın en önemli maddesi, Dünya’nın varlığını tehlikeye düşürecek her türlü eylem ve hareketlerin yasaklanmasıdır. Bu kural, değiştirilemez ve değiştirilmesi düşünülemez bir kuralmış.

Bir başka değiştirilemez kural ise Dünya’nın tehlikeye düşmesi durumunda Üç Dünya’da yaşayan herkesin kendilerine düşen bütün sorumluluğu uygulamaksızın ve zamanında yerine getirmesi gereğidir. Bu iki kural değişmez. Tek Bir dünyamız olduğu için, onu korumak herkesin asli görevidir.

Diğer kurallardan birisi, Üç Dünya’nın kendi iç işleyişinde serbest olması ve diğer Dünya uygarlıklarının iç işlerine karışmaması kuralıdır. Bunun tek istisnası, Dünya’nın varlığının tehlikeye düşürülmesidir. İç işlerinde serbestliğin sınırı, Dünya’nın tehlike altına alınmasıdır. Bugün çevre sorunları ve nükleer silahlarla Dünya’yı tehlikeye sokan yeryüzü insanları, bu kuralı çiğnemiş oluyorlar.

Diğer bir kural, dostça ve barışçıl amaçlarla bir uygarlıktan diğerine geçenlerin korunması, zarar görmemesi ve geldiği noktaya yeniden ulaştırılmasının güvence altına alınmasıdır. Agartalılar ve Osirisliler bu kurala uymuşlar, ancak yeryüzü insanları, bu kuralı birkaç defa çiğnemişler ve yeryüzünde bulu-

nan Osirisililere ve uçan araçlarına zarar vermişlerdir.

Diğer bir kural, Dünya'nın değişik bölgelerinde, uzayda, yeraltında ya da başka bir noktada bilimsel araştırma için bulunan ve tehlike içinde olan her insansı canlıya yardım etmenin zorunlu oluşudur. İnsanlığın uzay seyahatlerinde Osirisliler belli etmeden insanlara yardım etmişler.

Evrensel Anlaşma, bir kitabın hacmine ulaşacak çeşitli kurallardan meydana gelmektedir. Aklımda kalan başlıcalarını anlatmaya çalıştım. Özel durumlarda ne tür davranışlar sergileneceği, tehlike durumunda Dünya'nın ortak olarak nasıl savunulacağı, uzaya yerleştirilen Anti-Madde sayaçları çevresinde seyahat yasakları gibi kurallar, uzun uzun bu anlaşma ile karara bağlanmış. Bu anlaşmayı dönemin liderleri de uygun bulup imzalamışlar ve her dönemde güçlü devletlerin başkanlarına bu anlaşma kuralları hatırlatılmaktadır.

Eve Dönüş

Agarta Yeraltı ülkesinde ne kadar misafir edildiğimi bilemeyeceğim. Agarta'daki zaman ile yerkürenin üstündeki zaman arasında ciddi bir fark var. Agarta'da yapay Güneş ışınları nedeniyle sürekli bir aydınlık var. Tıpkı Osiris Konfederasyonu'nun her noktasında olduğu gibi. Gece ve gündüz, bizim yaşadığımız gerçeklikler.

Agarta Bilge Kralı, gitme vaktim geldiğini, bana

verilen sırları en uygun yöntemle Dünya yerküre liderlerine iletmemi rica etti. Bunu nasıl yapacağımı hiç bilmiyordum. Dünyada beni kim dinler, bu yaşadıklarım kim inanır, ruh hastası olduğumu düşünüp beni bir hastaneye mi yatırırılar bilemedim. Ancak, bu kutsal görevi yerine getirmek zorundaydım. Elimden geleni yapacağıma söz verdim.

Agarta'dan ayrılışım geldiğim gibi olmadı. Geldiğim yol hemen kapatılmıştı. Agartalılar, önlem olarak, bir kez kullandıkları yolları bir daha kullanmıyorlar. Bu nedenle, Agarta'ya ulaşmak isteyenlerin bunu yapması olanaksız. Yerkürede Agarta'ya bazı noktalardan inildiğine dair söylentilerin ise sadece birisinin doğru olduğunu biliyorum artık. Bu yol, Afganistan dağları altındaki büyük yeraltı mağaralarıdır. Bu yolu kapatmamışlar. Bu yolu kullanarak Afganistan'ın dağları altında yarattıkları yeraltı kentini koruyorlar. Bu yeraltı kentinde, Afganistan'da üretilen afyonu depolayıp, bunu Agarta'ya indiriyorlar. Afyon, Agarta'da çok değişik amaçlar için kullanılıyor. Afyon bitkisinin kaynağının da Agartalılar olduğunu öğrendim.

Yeryüzünden geldiğim noktaya çok uzak olmayan bir noktaya Anti-Madde sayaçları yoluyla ışınlanacağım söylendi. Heyecan içindeydim. Işınlanma odasına alındım. Işınlanma odasında Agarta Bilgeler Kurulu üyeleri vardı. Sayıları 16 kadar sanırım. Bir yuvarlak masada oturuyorlardı. Beni masaya çağırıp oturmamı istediler. Sırayla, her biriyle tanıştım. Bazılarının isimlerini hatırlıyorum. Raon, Tutanko,

Zlaptres ve diğerkleri. Hepsi de kısa boylu, yaşlı, zayıf ve çakmak çakmak gözleri olan bilgiler. Aralarında en yaşlı olanı Raon. Raon, 692 yaşındaymış. Beni güller yüzle karşılayıp yerküredeki görevlerimle ilgili bilgiler verdiler.

Masanın üstünde minyatür biçiminde bir Dünya vardı. Kuzey ve güney kutuplarında yuvarlak delikler bulunuyordu. Dünyanın maketini ortadan ikiye ayırdılar. İçinde, iç kabukta insan yerleşimleri görü-lüyordu. İç Dünya ortasında Sin (İç Güneş) vardı. Havada öyle duruyordu. Anlamak mümkün değil. Derinlemesine baktıkça, İç Dünya insanların bina-ları, köprüleri, barajları yer alıyordu. Google Earth'deki gibi bir noktaya odaklandıkça yaklaşıyor-sunuz ve orada yaşayanları açık seçik görebiliyorsu-nuz.

Benden, çok basit bir mesajı yerküre liderlerine iletmemi istediler. Kısa mesaj şu:

“Tek bir dünyamız var ve Dünya’nın Zarar görmesine, yok Olmasına Asla İzin Vermeye-ceğiz. Dünyayı savaşlarınız, nükleer silahla-rınız ve çevre sorunlarınızdan korumak için sizlere üç yıllık bir süre veriyoruz. Bu süre sonunda Dünya tehlike altında olmaya de-vam ederse, yerküreye çıkacak ve kendi düze-nimizi yaratacağız. Asla merhametli olma-yacağız. Dünyadaki şeytani örgüt İlluminati ile savaşımız sürecektir. Bu şeytan örgütüne karşı sizlerin her türlü mücadelesini destek-

leyeceğiz."

Mesaj gayet açıktı. Dünya liderlerine bu mesajı iletcektim, ancak sorun, mesajı iletceğim liderlerin İlluminati üyesi olup olmadığını nasıl bileceğimdi. Bu mesajı bütün insanlığa ulaştırmamın sakıncası olup olmadığını öğrenmek istedim. Yolunu ve zamanını bana bıraktılar.

Anti-Madde sayacının içine girdim ve ışınlanma sonucu birkaç dakika kendimi kaybettim. Uyandığımda bıraktığım arabanın arka koltuğunda sere serpe yatıyordum. Ayaklarım arka camlardan birisine dayanmıştı. Boynum, sırtım ve başım ağrıyordu. Sanki birkaç gündür burada uyuyor gibiydim.

Arabayı çalıştırıp hemen eve dönmek istedim. Arada avucuma bakıyordum, ancak herhangi bir yazı, ışık ve simge görülmüyordu. Yaşadıklarımın gerçek olduğuna emindim. Bir rüya olamazdı. Yolda bütün bu düşüncelerle yoğun biçimde meşguldüm ve eve ulaştığımda kendimi yatağıma atıp saatlerce uyumak istiyordum.

Eve geldim, kapıyı açtım, içeri daldım ve hemen yatağa doğru ilerledim. Her şey yolundaydı. Yatağa uzandım ve birkaç dakika içinde uykuya dalmışım.

IV. BÖLÜM

İlluminati

ERTESİ gün öğle saatlerinde uyandığımda ne başımın ağrısı kalmıştı ne de sırt ağrılarım. Kendimi çok dinç hissediyordum. Karnım da öylesine acıkmıştı ki.

Hemen çayı ocağa koydum, bilgisayarımı açtım, internetten gazete okumaya daldım. Bir süre sonra bilgisayardan sıkılarak çayı demledim, kahvaltı masasını hazırladım ve güçlü bir kahvaltı yaptım. Hedefim, Kumrular sokağındaki kütüphaneye uğramak ve başladığım yere dönerek tüm olayları yeniden gözden geçirmek ve çözmeye çalışmaktı. Yaşadıklarımın gerçek olduğunu biliyordum, ancak bazı ipuçlarına da ihtiyaç duyduğumu itiraf etmeliyim...

Evden çıkarak Kumrular sokağına doğru yürürken, yaşadıklarımı düşündüm. Bana verilen mesajı, bu mesajı nasıl ileteceğimi, en doğru biçimde ve kendimi gülünç duruma düşürmeden bu işten nasıl sıyrılacağımı düşünüp, kurgulayıp durdum.

Kütüphanenin önüne gelince hiç duraksamadan merdivenleri hızla çıktım ve içeri daldım. Ortam sessizdi ve görevli az ileride kitap yerleştiriyordu. Sır kitabın bulunduğu rafa doğru ilerledim. Bir de ne göreyim: Kitap raftaydı. Kitabı elime aldım, sayfalarına göz gezdirdim. Sıradan bir macera kitabıydı. Bir fırtına sonucu gemisi batan ve ıssız bir adaya sığınan kaptan ve yardımcısının hikayesini anlatıyordu. Kitapta herhangi bir olağanüstü durum yoktu.

Kütüphane görevlisinin yanına doğru yürüdüm ve bu kitabı ödünç alıp alamayacağımı sordum. Kimlik bilgilerimi verip üye olursam bir haftalık süre için alabileceğimi söyledi. Düşündüm ve bir anda vazgeçtim. Kitabı burada okuyabilirdim. Kitabı almak ve eve götürmek, kimlik bilgilerimin açığa çıkmasını sağlayacağı için tehlikeli olabilirdi. “Acaba parano-yakça mı düşünüyorum” diye geçirdim içimden. Polisiye bir roman kahramanı gibi saniyeler içinde bir çok konuyu aynı anda düşünmeye çalışıyordum.

Kütüphane görevlisine teşekkür edip bir masaya oturdum ve kitabı okumaya başladım. Hiçbir terslik yoktu. Kitap, bildiğimiz kitaptı. Şansımı daha fazla zorlamak istemedim. Yaşadıklarımı inanmam, Agarta bilgelerine güvenimi sorgulamamam, şüpheci olmamam gerekti. Üstelik, bütün bu yaşadıklarım bir

rüya olsa bile ne kaybederdim ki!

Bir anda kitabı aldığım raftaki boşluğa bırakıp kütüphaneden çıkmak istedim. Kitabın sayfalarını son kez karıştırdım. Hiçbir olağanüstü durum yoktu. Kalktım, kitabı bıraktım ve görevliyi selamlayarak dışarı çıktım.

Yeni görevime odaklanmalıyım. Agarta bilgelerinin mesajını dünya liderlerine iletmeliydim. Ancak, şeytani örgüt dedikleri İlluminati üyelerinden ve bağlantılarından da uzak durmalıyım. Bunu nasıl başaracaktım?

Sonunda liderlere mektup yazmak fikri aklıma geldi. Her ülkenin liderine kendi dilinde birer mektup yazıp mesajı iletebilecektim. Kolay ve masrafsız, üstelik de güvenli bir yoldu. Ancak, onlardan alacağım yanıt nasıl ulaşacaktım? Bunun için bir posta kutusu kiralayabilirdim. Sonunda, çok basit ama dâhiyane bir fikir ürettiğim için rahatladım. Şimdi bunun tadını çıkarmak için Mülkiyeliler bahçesinde buz gibi bir bira içebilirdim. Hemen yola koyuldum.

Yeryüzü İnsanlarının Güvenilmezliği

Çok dikkatli hareket etmem gerekiyordu. Bu görevi hafife almamalıyım. Eğer bu basit bir görev olsaydı, bu kadar tantanaya ne gerek vardı. Benim sıradan bir insan olmam, Agartalıları için güvenilir olmamı sağladı. Ancak, oyuna gelip mesajı iletemezsem, hem ben tehlikeye girmiş olacaktım hem de Agartalı-

lar. Bu nedenle, “Her şeyi kafamda plânlamalıyım” diye düşünüyordum. En ufak bir riske girmeden çok basit biçimde bu sorunu çözmeliydim.

En basit yol, elbette ki, mektup ile dünya liderlerine ulaşmaktı. Mesajı İngilizce yazarak bütün önemli dünya liderlerine postaladığımda mı mesajı iletmış olacaktım. Çok kolay. Ancak, bunu hiçbir riske de girmeden yapmalıyım. Kendi adıma posta kutusu kiralamamalıyım. Bir çocuk adına kiralayıp mektupları çocuğa attırıp gelen mektupları da çocuğa kontrol ettirebilirdim. Bunun için bir sokak çocuğu ile anlaşmam yeterliydi. İşte bu fikir bana çok tehlikesiz, basit ve cazip geldi.

Eve dönüp plân yapmalı, mektupları yazmalı, zarflara koymalı, hazır hale getirmeli, daha sonra pullarını yapıştırmalı ve bir sokak çocuğu ile anlaşmalıyım. Eve doğru yürürken, Agartalıların yeryüzündeki liderler ile ilgili temaslarında yaşadıkları, verdikleri mesajların nasıl unutulduğu, nasıl kötü kullanıldıkları gibi düşünceler aklımı kurcalamaya başladı. Gerçekten de yeryüzüne bir şeytani örgüt hâkimse, ülkelerin liderleri de bu örgütün piyonlarıdır. Böyle olunca, plânımı çok daha ince ve risksiz yapmak durumundaydım.

Agarta bilgisi, yeryüzü liderleriyle görüşmelerini, yaşadıklarını, yeryüzü liderlerinin yalancılıklarını, ihanetlerini ve daha başka bir çok konudaki bilinmeyenleri ayrıntılı biçimde anlatmıştı. Yeryüzü liderlerinin şeytani bir örgüt tarafından yönetildiği, kendileriyle temaslarında bazı Agartalıların rehin alındı-

ğı ve işkencelere maruz kaldığı, Agartalı elçilerden bazı önemli bilgileri aldıkları ve bu bilgilerden yola çıkarak bazı gelişmiş silahlar yaptıklarını anlatmıştı. Karşımda acımasız, profesyonel ve çok güçlü bir örgüt vardı. Benim avantajım ise tek başıma olmam ve beni kimsenin bilmemesiydi. Bu bilinmezliği sürdürdüğüm sürece başarılı olacak ve Agarta'nın verdiği mesajı iletip görevimi tamamlayacaktım.

Karşımdaki şeytani örgüt; yalancı, her ülkeyi denetleyen, her noktayı kontrol edebilen, dünyayı kameralarla her saniye izleyen, çok sayıda üyesi olan ve bütün liderleri kontrol eden devasa bir örgüttü. Bu nedenle, kimseye güvenemezdim. Tek üstünlüğüm, bilinmez olmam ve tek başıma istediğim gibi ve istediğim ölçüde, istediğim zaman ve mekânda davranabilmemdi.

Şeytani Örgüt İlluminati Hakkında Agarta Bilgesi'nin Anlattıkları

Agartalı Bilge'nin anlattıklarına göre; Osiris'i yöneten gizli örgüt İlluminati ile Agarta Yeraltı Ülkesi ve Osiris Konfederasyonu bir bütün olarak savaş halindedir. Yeryüzü insanların da düşmanı olan bu örgüt, dünyanın sonunu getirecek çevre sorunları ve nükleer silahlanmanın da sorumlusudur.

Düşmanlıklarının yeryüzü insanlarına karşı olmadığını söyleyen Agartalı Bilge, İlluminati örgütünü yok edinceye kadar savaşlarını sürdüreceklerini

açıklamıştı.

Agarta Bilgesi'ne göre, İlluminati örgütü hakkında çok az şey biliniyor. Bunun nedeni, bir çok Sırta sahip olan bir gizli örgüt olmasından çok, bu örgütün Sır kuralını çok iyi uyguluyor olmasından ve çok az sayıda üyeye sahip olmasından kaynaklanıyor.

Agartalı Bilge, İlluminati ve onun ABD'deki devamı olan Kurukafa ve Kemik örgütü hakkında çok detaylı bilgiler vermişti. Bu bilgilerden özet olarak aşağıdakileri aktarmak istiyorum:

İlluminati, dünyadaki bütün ülkelerin ekonomik, yönetsel, askeri ve diğer bilgilerine sahip olup askeri ve sivil istihbarat teşkilatlarını denetim altında tutuyor.

İlluminati, 1776 yılında A. W. isimli bir yeryüzü insanı tarafından Almanya'da kurulmuştur. Bu kişi, profesör ünvanı olan bir öğretim üyesi olup, tehlikeli gizli örgütün kurucusudur. İlluminati ile W. R. isimli bir başkası tarafından ABD'de kurulan Kurukafa ve Kemik tarikatı arasında yakın bir ilişki bulunduğu anlaşılmıştır.

İlluminati, Naziler tarafından ele geçirilmiş bir örgüt olup, ABD'deki Kurukafa ve Kemik örgütü de Nazilerin İlluminati örgütü tarafından desteklenerek kurulmuştur. Daha sonra bu iki gizli örgüt iç içe geçmiştir. Böylece, Nazi etkisindeki İlluminati, ABD'de yer

edinmeye ve güçlenmeye başlamıştır. İlluminati, dünya savaşından sonra tamamen Amerika'ya taşınmış ve bugün her ülkede temsilcileri bulunan çok gizli bir yapıya dönüşmüştür.

İlluminati örgütüne kabul edilmek çok ama çok zordur. Irkçı bir örgüt kimliğindedir. İlk çekirdek tabakaya sonradan girmek hemen hemen imkânsızdır.

İlluminati'nin ilk çekirdek yönetim tabakasında 13 üye aile bulunmaktadır. ABD Başkanları, İlluminati üyesi olmasalar bile bu örgüt tarafından yönetilirler. İlluminati örgütünün dünyadaki gizli devlet örgütlerini, hükümetleri, istihbarat örgütlerini ve NATO'yu yönettiği bilinmektedir.

Kurukafa ve Kemik örgütü, İlluminati'nin yan örgütü olup Amerikan Başkanları baba ve oğul Bush'lar, bu örgütün etkin üyesidirler. 19. yüzyıl sonlarına dayanan geçmiş olan Kurukafa ve Kemik örgütü, yirmiden az olan çekirdek üyesi ve binden çok olan aktif denetlediği üye sayesinde dünyayı yöneten çok güçlü bir örgüttür.

Bu iki gizli örgüte yeryüzü insanlarının beyaz, erkek, belirli din (protestan ya da Yahudi) ve belirli uluslardan olanlar alınırlar. Bu örgüt üyeleri arasında Rockefeller ve Bush aileleri gibi çok sayıda etkili aile mensubu bulunmakta olup, aile üyelerinin örgüt

üyelikleri devam eder. ABD, bu iki örgüt tarafından yönetilir. Bu örgütlerin çok sayıda gizli alt örgütleri ve Avrupa bölgesi gibi alt bölge örgütleri bulunmaktadır.

İlluminati ile Kurukafa ve Kemik örgütü ve bunların yan kolları, Agartalı ve Osirisli insan uygarlıklarına karşı gizli ve acımasız bir savaş yürütmektedirler.

Agartalı Bilge, savaşlarının bu iki örgüt ile, özellikle de İlluminati ile olduğunu açık biçimde dile getirmektedir. Çünkü, Agarta elçi bilgelerini kaçıran, öldüren ve anlaşılmayı bozan, bu gizli örgüttür. Bu nedenle, İlluminati ile Agartalı ve Osirisliiler arasında bir barış anlaşması imzalanması asla söz konusu değildir.

Agartalı Bilge, Dünya gezegeninin ve Üç Dünya uygarlığının düşmanı olan İlluminati ve onun uzantılarına karşı yeryüzü insanları ve liderleri ile birlikte ortak mücadele vermek istediklerini ve bu yönde bir öneriyi/uyarayı yeryüzü insanlarına yapacaklarını söylemiştir.

Hitler'in Hırsı ve Agarta'lıların Hayal Kırıklığı

Agartalılar, değişik zamanlarda yeryüzünde çeşitli liderler ve insanlarla temasa geçmişler, fakat bu temaslardan çok olumsuz sonuçlar elde etmişlerdir.

Bunların en olumsuzunu, Alman faşist lideri Adolf Hitler ile kurdukları temaslardır.

Hitler, Agartalıların varlığını bilen, bu konulara meraklı bir liderdi. Bu nedenle, Tibet bilgeleri ile temasa geçerek onlar sayesinde Agartalıları ile iletişime geçti. Bu iletişim sonucunda Hitler'in yanındaki güvendiği üç kişi, Agarta Yeraltı uygarlığına indirildi ve Agartalılarla bazı anlaşmalar yaptı. Bu anlaşmaya göre, Hitler, dünyadaki eşitsizliği ve adaletsizliği giderecek, çevre sorunları sonucu dünyanın kirlenmesini önleyecek, insan dışındaki diğer canlıları koruyacak ve dünyada canlı yaşamının dengede ve sürekli kılınması için her türlü barışçı gayreti gösterecekti. Agartalıları, Hitler'in temsilcilerinin bu mesajlarına inandılar ve Hitler'e yardım etme kararı aldılar. Agartalıların yaptıkları, aslında, yeryüzünün iç işlerine müdahaleydi. Bu da Evrensel Anlaşmaya aykırı bir durumdur.

Hitler ile Agartalı Bilgeler arasındaki iletişim sürdü ve Agartalıları, eğittikleri bir grup Tibet rahibini Hitler'in yanına gönderdiler. Bu rahipler, Agarta'dan aldıkları bilgileri Hitler ve adamlarına verdiler, bu sayede Hitler Almanyasında müthiş bir ilerleme gerçekleştirdi.

Bu arada Hitler, Agartalıları söz verdiği için çevre sorunları, hayvan hakları, barış ve insan hakları konusunda çeşitli örgütler kurarak çalışmalar yaptırmış gibi göründü. Bu, Agartalıları kandırıp anlaşmaya uyuyor havası vermek içindi. Örneğin, dünyada hayvan hakları konusunda ilk ciddi çalışmalar, Hitler Almanyası döneminde yapıldı.

Hitler, Agartalılardan öğrendiği bilgilerle Alman sanayisini geliştirdi, bombardıman uçakları yapımını, otomobil teknolojisinde ileri adımlar atılmasını sağladı. Bu arada, kaynak olarak da Agartalıların tonlarca altın aldı. Altın, Agarta'da geniş salonların döşenmesinde kullanılan değersiz bir maden olduğu için, bunlardan tonlarcası Hitler Almanyasına hibe edildi.

Hitler, ülkesindeki Yahudilerin amaçlarını gerçekleştirmelerine engel olduğunu Tibet rahiplerine inandırarak acımasız bir Yahudi kıyımına başladı. Güçlenip geliştiği dönemde de yanındaki ülkelerden başlayarak işgal hareketlerine girişti. Dünya barışı için tehdit olduğunun anlaşılabilmesi için Tibet rahiplerini yanından hiç ayırmadı. Onların olan bitenden haberleri olmaması için elinden gelen bütün çabayı gösterdi.

Savaşta başarılı sonuçlar almaya başlayan Hitler, Agartalı Bilgelerden çok gelişmiş ve hızlı uçaklar yapmasına yardımcı olmalarını istedi. Agartalı Bilgeler, Tibet rahipleri ile kurdukları telepatik iletişim yoluyla uçan daire formunda bazı uçaklar yapılmasına yardımcı oldular. Ne olduysa, Agartalıların Hitler'in dünya savaşı çıkardığını öğrenmeleri ile oldu. Bundan sonra, Hitler için zor bir süreç başlayacaktı.

Almanya karşısındaki güçlere yardıma başlayan Agartalıları, Hitler'in savaşı sona erdirmesi için Tibet rahiplerine mesajlar gönderdiler. Hitler, bir türlü ikna olmadı. Tibet rahipleri, Hitler tarafından rehin olarak tutulmaya devam ediyordu. Hitler, uçan daire

formundaki uçağını yapmayı başarsa da onu çalıştırması ve kullanması Agartalılarca engellendi.

Agartalılar, Almanya karşıtı cepheye ve özellikle savaşı durduracağına inandıkları Amerika'ya yardım başladılar. Hitler'in savaşı tamamen kaybetmesi için atom bombası yapımı konusunda Amerikalılara ve Sovyetler Birliği'ne yardım ettiler. Bu atom bombası, sembolik bir noktaya atılacak ve korkan Almanya teslim olacaktı. Amerika ve Sovyetler Birliği, Agartalılardan yardım alamayan Hitler Almanya'sını kısa zamanda teslim zorladı. Agartalılar, savaşın tamamen bitmesi için Japonya'nın bir noktasına fazla insan kaybı olmayacak biçimde Amerikan uçaklarınca bir atom bombası atılması kararına onay verdiler. Amerikalılar, bu atom bombasını çok fazla insanın ölümüne yol açacak biçimde Hiroşima'ya attılar. Ardından da Nagazaki'de aynı yöntemi kullandılar. Japonya teslim oldu ve II. Dünya Savaşı sona erdi.

Agartalıların Amerikalılar ve Sovyetler Birliği ile ilişkileri o zaman başladı. İki ülkeyi de destekleyerek Almanya'ya verdikleri teknik ve diğer yardımların eşit paylaşılması için Almanya'nın ikiye bölünmesini sağladılar. Hitler, Tibet rahiplerini öldürdü, kendisine de intihar etmiş süsü vererek yakın adamlarıyla birlikte bir denizaltıya binerek tonlarca altınla ortadan kayboldu.

Agartalılar, Sovyetler Birliği ve Amerikan liderliğine yardımlarını sürdürdüler. Bu yardım, Amerikan ve Sovyet liderlerinin gizlice anlaşıp dünyayı paylaşmaları üzerine sona erdi. Agarta bilgeleri, bir kez da-

ha kandırılmış ve hayal kırıklığına uğramıştı.

Hitler, Naziler ve Bush Ailesinin Bağlantısı

Agarta bilgelerinin hayal kırıklığı, Hitler'in yakın adamlarının Amerika'da etkili bir grup ile işbirliği yaptıklarının anlaşılması üzerine daha da arttı. Savaş sürerken, Hitler'in emri ile Almanya'daki altınlar ve paralar ile bir çok değerli bilgi, Başkan George W. Bush'un dedesinin de içinde bulunduğu bir grup tarafından Amerika'ya kaçırıldı. Burada Nazi subayları ve Hitler'in yakın adamları saklandılar. Ortak şirketler ve bankalar kurarak ABD devletinde çok önemli pozisyonlara geldiler.

Kuru Kafa ve Kemik tarikatı başta olmak üzere İlluminati teşkilatını kurup dünyayı egemenlikleri altına almak için çalışmalara başlayan Nazi-Amerikalılar ittifakı, ABD devletini ve Amerika kıtasındaki birçok devleti ele geçirdiler. ABD'nin bu Nazi destekli örgütün eline geçmesi ile bugün gelinceye kadar bütün Amerikan Başkanları, CIA Başkanları, Başkan Yardımcıları ve diğer üst düzey görevliler, Nazilerle işbirliği yapan ve onları saklayan İlluminati örgütü üyelerince seçildi. Bugün ABD, İlluminati tarafından yönetilmektedir.

Hitler'in yakınındaki Nazi subayları ile Almanya'daki altın, para ve değerli eşyalar ile bilgileri ABD'ye kaçırması konusunda bazı Yahudi araştırmacılar önemli bulgular elde ettiler. Ne var ki, Amerikan

Yahudi lobisi de İlluminati tarafından denetim altına alındı ve bu tür araştırmalar, birkaç banka ve şirket etrafında döndürülerek kapatıldı.

Savaş bitmeden Amerika kıtasına kaçan Hitler ve yakın adamları ve bazı Nazi subayları, Amerika kıtasının bazı ülkelerinde yaşamaya devam ettiler. Aralarında Bush ailesinin dedesinin de bulunduğu bir grup ise kurdukları şeytani örgüt olan İlluminati ile dünyayı ele geçirmek için çalışmalara başladı. Agartalılar, İlluminati ile mücadele kararı aldılar ve aralarındaki savaş halen devam ediyor. Bu savaş başlamadan önce, İlluminati örgütü ile Agartalılar arasında bir temas yaşandı. Bu temas, bir barış anlaşması yapılması ve Hitler başta olmak üzere kaçak Nazilerin adreslerinin Agartalılara verilmesi üzerineydi.

Bu konuda şeytani bir plân hazırlayan İlluminati örgütü, üç Agartalı Bilge'nin yeryüzüne çıkmasını ve kendileri ile temasa geçmesini sağladı. Bundan sonra olanları, daha ayrıntılı biçimde anlatmak istiyorum.

İlluminati'nin İhaneti

Agartalılar, Hitler'den sonra Amerika ve Sovyetler Birliği liderleri tarafından da ihanete uğramışlar. Yeryüzü insanlarına güvenleri gittikçe azalıyordu. Ancak, Hitler'e verdikleri sır bilgilerin kötü insanların eline geçmemesi için de bu soruna kalıcı bir çözüm bulmaları gerekiyordu.

Agarta bilgeleri, Hitler ile Nazi subaylarının ve

bilim adamlarının gizli ve çok önemli Sırları kötü amaçlarla kullanmalarını engellemek için Amerikalılara bir teklifte bulunmaya karar verdiler. Bu amaçla üç Agarta bilgesinin yeryüzüne çıkarak bir anlaşma yapması ve bu sorunu çözmesi kararlaştırıldı.

Üç Agartalı Bilge, Amerika kıtası yakınlarında yeryüzüne çıktı. Çeşitli temaslar sonucunda Amerikalı bir grupla iletişim kurdular. Bu grup onları Naziler ve Hitler'le işbirliği yapan İlluminati örgütüne ulaştırdı. İlluminati örgütü ile üç Agartalı Bilge arasında bir toplantı ayarlandı.

İlluminati ve Agartalı Bilgeler arasındaki toplantı bir askeri üste gerçekleştirildi. Bu toplantı sonucunda dünya savaşı sonrasında bütün yeryüzüne barış getirecek bir dünya örgütünün kurulması, Nazi liderleri ve Hitler'in Agartalılara teslim edilmesi, bunun karşılığında da Hitler'e verilen altınların ve bazı önemli bilgilerin İlluminati örgütüne verilmesi ve bunların bu örgüt tarafından Sır olarak saklanması kararı alındı. Bu anlaşma sonucunda Hitler'in yakınında bulunan önemli bir Nazi lideri yakalandı ve idam edildi. Hitler ve bazı Nazi liderlerinin, ayrıca çok önemli sırlara sahip olan Mengele'nin yakalanıp Agartalılara teslim edileceği sözü verildi.

Agartalı üç bilge, yeraltından Agarta'ya ulaştılar ve anlaşmayı Agarta Bilgeler Kurulu'nda görüştüler. ABD'yi İlluminati örgütünün yönetmesi için bu örgüte önemli bilgiler vermek karşılığında Hitler ve üç önemli Nazi lideri ile Mengele'nin alınıp Agarta'ya getirilmesinin sağlanması isteğinin İlluminati örgü-

tüne iletilmesi kararı alındı.

Üç Agartalı Bilge, yeniden yeryüzüne çıktı ve İlluminati örgütüyle yeni bir toplantıda buluştu. Agarta ülkesinin önemli bilgileri ve hediyelerini verdiler, karşılığında Bilgeler Kurulu'nun isteğini iletiler. Agartalı üç bilgeden bir daha haber alınamadı.

İlluminati, önemli bilgileri Agarta bilgelerinden almış, fakat Hitler ve Naziler ile işbirliğini sürdürme kararı almıştı. Üç Agartalı Bilge, korkunç işkencelere tabi tutuldu. Öldüklerinde cesetleri tanınmayacak haldeydi. Çünkü, Mengele öncülüğünde bir ekip tarafından bedenlerinde canlı canlı otopsi benzeri bir araştırma yapılmıştı. Bu tavır, Agartalıları ile Amerikalıların ilişkilerini sona erdirdi. Mengele, yeri bilindiği halde yakalanmadı ve korundu. 13 kişilik İlluminati örgütü içinde Yahudi ailelerin temsilcileri de vardı. Yahudi toplumuna karşı en acımasız işkenceleri uygulayan ve çok sayıda Yahudi'yi katleden Mengele ve Hitler ile Nazi subayları, İlluminati'nin güvencesinde yaşamaya devam ettiler.

Bu olaylar sonucunda Agarta, İlluminati örgütüne savaş açtı. 13 sayısını da uğursuz bir sayı olarak nitelendirdi. İlluminati örgütünü, şeytani bir örgüt olarak nitelendirerek yok etme kararı aldı.

İlluminati ise çok önemli bilgiler ve sırlara sahip olduğu için Agarta Yeraltı ülkesi ve İç Kabuk'taki Osiris uygarlığını ele geçirme plânları yapmaya başladı. Kısa zamanda dünyayı ele geçiren İlluminati, bugün ABD, CIA, IMF, Dünya Bankası gibi örgütler ile bir çok ülkenin yöneticiside ele geçirmiş durum-

dadır.

İlluminati, Agarta ülkesine ulaşmak ve Agarta'yı yok etmek için sığınak delici bombalar üretmeye başladı. Bu korkunç bombalar, bazı savaşlarda denendi. Özellikle Afganistan'da sığınak delici bombaların denendiğini biliyoruz. Çünkü, Afganistan'daki yeraltı mağaralarında Agartalıların kurduğu büyük bir yeraltı kenti mevcut.

Afganistan işgalinin nedenini ve Irak işgalinin arka yüzünü, ileriki bölümlerde açıklayacağım.

İlluminati, yalnızca Agartalılara karşı değil, Osiris Konfederasyonu'na da savaş açtı. Bazı Osiris araştırmacıları, uçan daireleri vurularak teslim alındı ve işkence edilerek öldürüldüler. Osiris uygarlığını yok etmek için kutuplardaki buzulları parçalayıp deliklerden içeri nükleer silahlar atılması plânlandı. Dört adet buz parçalayıcı nükleer bomba barındıran bir Amerikan B-52 bombardıman uçağı, 21 Ocak 1968 yılında kuzey kutbuna doğru yola çıktı. Bunu fark eden Osirisliler, bomba yüklü Amerikan uçağını Anti-madde sayaçları ile düşürerek bu tehlikeli plânın uygulanmasını engellediler. Bu uçakta dört adet nükleer bomba bulunuyordu. Bu bombalardan birisi Agartalıların da yardımıyla Osiris'e götürüldü ve bu tür bombaların Agarta ve Osiris'e zarar vermemesi için gerekli önlemlerin alınması sağlandı. Bu dört bombadan üç tanesi, İlluminati denizaltılarınca bulunsa da dördüncü bomba bulunamadı.

Bugün İlluminati ile Agarta ve Osiris arasındaki savaş sürmektedir. Agarta bilgeleri, bana verdikleri

mesajın İlluminati örgütü tarafından da bilinmesi gerektiğini biliyorlar. Bu nedenle, dünya liderlerine ulaştırmamı istediler. Ancak, bu uyarıyı yaparken kendimi onlardan korumam gerektiği konusunda beni defalarca uyardılar.

BM ve Amerikalıların İhaneti

Agartalı Bilgelerle anlaşp Birleşmiş Milletler örgütünü kuran ABD, bugün İlluminati örgütü tarafından yönetilmektedir. Bu örgüt, dünyadaki bazı uluslardan da üye kabul ederek dünyayı yönetme aşamasına yükselmiştir.

İlluminati örgütü içinde bir Fransız, bir ya da iki Alman, bir Rus, bir Güney Afrikalı, bir İngiliz aile üye olarak bulunmaktadır. İlluminati'nin yedi ya da sekiz üyesi Amerikalı olup bunlardan birisi de Bush ailesidir. Bu örgütün alt kollarında her ülkeden üyeler bulunmaktadır. Amerikalı ve diğer ülkelerden üyeler arasında Yahudi aileler çoğunluktadır. Alman üyelerin iki tane olduğu ve bir tanesinin Nazi olduğu sanılmaktadır.

İlluminati, dünyadaki bütün borsaları, silah ticaretini, uyuşturucu sevkiyatını, kumar ve kadın ticaretini kontrol eder. ABD'de dolar basımını denetler. Fransız, Alman, İngiliz devlet yöneticilerini belirler. Rusya içinde etkin olmasına karşın, Rus devletini ele geçirememiştir. Çin'i ise ucuz emek gücü olarak kullanıp dünyayı sömürme politikasını sürdürmektedir.

Birleşmiş Milletler, Agartalıların isteği üzerine dünya savaşından sonra kurulmuştur. Ancak BM, beş daimi üye ile kontrol edilmektedir. Finans kaynağı, Başkanı ve kritik görevlerde bulunanlar, İlluminati tarafından atanır. Dünya silah ticaretinin ve üretiminin sahibi olan beş ülke, BM daimi üyesidir. BM daimi üyesi ülkeler arasına, İlluminati kontrolündeki Almanya'nın da alınması için kulis çalışmaları yürütülmektedir.

İlluminati, dünyadaki savaşların, sömürünün, adaletsizliğin, uyuşturucunun, silah ticaretinin, fuhuş ve kumarın sorumlusudur. Dünyayı bütün bu çirkin faaliyetleri ile yönetir. Ülkelerde ihtilaller ve devrimler yapar, yöneticileri görevden aldırıp yenilerini iktidara getirir. Ülkelerin sanayicileri ve iş adamlarını zengin eder ya da batırır. Suikastler yaptırır. Gerekirse, ABD Başkanı'na karşı, koruması tarafından suikast gerçekleştirilmesini plânlar.

Agartalılarla temasa geçen Amerikalılar, İlluminati örgütünü kurarak, çok uluslu bir şeytani örgüt yoluyla dünyayı egemenlikleri altına almayı ve diğer iki dünya uygarlığını yok etmeyi kafalarına koymuşlardır. Bu korkunç savaşta Dünya'nın yok edilmesi olasılığı da bulunduğu için Agarta ve Osiris, dünya liderlerini son kez uyarmak istemiş ve benim mesajımın iletilmesi kararını almıştır. Bu kitap, bu nedenle kaleme alınmıştır. Ancak, kitabı yazmadan önce, bu mesajı mektup yoluyla göndermek için hangi maceralara girdiğimi ve nelerle karşılaştığımı, İlluminati'nin gücünü ortaya koymak açısından anlatacağım.

İlluminati'nin Dış Dünyadaki Plânları

Agarta'nın Efendisi, dış dünyada temas kurdukları insanların kendilerine ihanet ettiğini, yalan söylediğini, ikiyüzlü ve güvenilmez olduklarını söylüyor. Bunun için çeşitli olayları kanıt olarak gösteriyor. Bütün bu olaylar, İlluminati'nin Agartalıları atmış olduğu kazıkların örnekleridir.

Özellikle Amerikalılar (İlluminati), kendilerine verilen bütün bilimsel-teknolojik bilgi ve buluşları silah teknolojisinde kullanmak için hiç duraksama göstermemişlerdir. Bu nedenle, başta nükleer enerjinin nükleer silahlara dönüştürülmesi ve sığınak delici imha gücü yüksek bombalar olmak üzere, Agartalıları da tehdit edecek silahları gizli biçimde üretmeye ve depolamaya başlamışlardır.

Türk olduğum için beni yakından ilgilendiren önemli bir konuyu da açıklamak istiyorum. Bu anlatıklarım, Türkiye'nin de İlluminati plânlarının uygulandığı bir ülke olduğunu göstermek açısından çok önemlidir.

17 Ağustos 1999'da Türkiye'de yaşanan depremle ilgili çok önemli ve bilinmeyen şeyler anlattı Agarta'nın Efendisi. Depremin dış müdahale yolu ile gerçekleştiğini, bu dış müdahalenin de ABD'den yönlendirilen İlluminati kontrolündeki Amerikan-İsraili bir grup tarafından gerçekleştirildiğini söyledi.

Agarta'nın Efendisi'ne göre, yaklaşık yüz yıldır doğa olaylarını savaşlarda kullanabilmek için Amerikalılar araştırma yapıyorlar. Amerikalılara daha sonra Ruslar da katılmışlar. Özellikle yapay depremler ile düşman ülkeleri teslim almak için plânlar ve araştırmalar yapıldığını ifade eden Agartalı Bilge Efendi'ye göre; bu konuda Amerikalılar, İsrail ile çalışıyorlar ve önemli ilerlemeler kaydetmişler. İran ve Çin'de depremler meydana getiren T. ismini verdikleri yapay deprem cihazı, Türkiye'deki depremin de sorumlusuymuş. Türk devlet yetkililerinin bilgisi dâhilinde büyük İstanbul depremini önlemek bahanesiyle Kocaeli Gölcük'teki deniz üssünde T. yapay deprem cihazı kullanılmış. Cihazın kullanılması sonucu ortaya çıkan çok büyük enerji kontrol edilememiş ve 7.4 richter ölçeği büyüklüğünde bir deprem meydana gelerek, 50 binden fazla insanın hayatını kaybetmesine neden olunmuş. Bu olay, herkesten saklansa da Ruslar bu olayı öğrenmişler ve depremden hemen sonra yardım amacıyla gönderdikleri casede gemi, Boğaz'dan içeri alınmamış. Bu olay, İlluminati'nin yapay deprem makinesinin denemelerinden birisi olarak Türk halkına 50 bin kişiye mal olmuş.

Efendi'ye göre, T. isimli yapay deprem makinası, elektromanyetik ışınlardan yararlanarak enerji nakli gerçekleştiren bir özelliğe sahip olup, bu yolla bir bölgeye çok uzaktan, hatta uydu yoluyla havadan enerji depolaması yapabiliyor ve bölgedeki fay hatlarını patlatarak kontrollü yapay depremler gerçekleştirebiliyormuş. Gölcük'te depolanan enerji çok yük-

sek (tahminden binlerce kez daha yüksek) olduğu için plânlanamayan biçimde çok büyük bir deprem gerçekleşmiş ve bu denemede Amerikalıların T. isimli yapay deprem makinalarından birisi de deprem sonucu parçalanıp kullanılamaz hale gelmiş.

Efendi'nin anlattıklarını, masal gibi dinliyordum. Acaba Türkiye'de yapay bir deprem denemesinde binlerce insan yaşamını kaybetmiş midir? ABD ve Rusya, yapay depremler yaratabilecek bir teknolojiye sahip miydi?

Düşüncelerimi okuyan Efendi, hepsinin de ilerisinde şeyler olduğunu, bu silahlanma ve rekabetin kendilerini de endişelendirdiğini, bu nedenle Gorbaçov'u görevlendirerek Soğuk Savaş'ı bitirdiklerini, ancak Amerikalıların verdikleri sözleri tutmayıp İlluminati örgütü aracılığıyla üç Agartalı'yı işkencede öldürdüğünü, nükleer silahlar ve sığınak delici bombalar yoluyla Dünya'yı ve Agarta'yı tehdit ettiklerini, Afganistan ve Irak'a saldırdıklarını söyledi.

Neden Afganistan ve Irak? Bu sorunun yanıtı çok önemlidir. Bu Sır, belki bir başka kitabın konusu olacak kadar önemlidir. Ancak, Afganistan'daki yeraltı mağaraları, haşhaş ve Irak kütüphanesindeki Sümerlerden kalma eserler, bu sırrın küçük ipuçları olsunlar.

V. BÖLÜM

Sır ve Kaçış

FVİME döndüm ve yaşadıklarına hâlâ inanamıyordum. Bir mail mesajıyla başlayan esraren-giz olaylar, beni yeraltının derinliklerine götürdü. Dünyanın iç içe geçmiş üç ayrı yaşam mekânı ile sarıldığını öğrendim. Bunlardan Agarta yeraltı ülkesini gördüm ve bu ülkenin bilgisiyle sohbet etme olanağı buldum. Dünyanın iç çekirdeğinde olduğu söylenen Osiris Konfederasyonu ile ilgili anlatılanlara ise hâlâ inanabilmiş değilim.

Bundan sonra bir görevli olarak yaşamımı sürdürmem gerekiyordu. Agartalı Efendi'den aldığım mesajı dünya liderlerine iletmem istendi. Ancak, dünyada bulunan İlluminati isimli bir örgüt, bu mesajı iletmemin önündeki en büyük engel. Bu örgüte dikkat etmem gerekiyordu.

Esrarengiz olaylar zinciri başlamadan önce mailime gelen mesajları şimdi anlamaya başlıyordum. İlluminati'nin beyin kontrol yöntemiyle dünyadaki bütün insanları kontrol ettiğini ve bu denetime yakalanmadan mesajlarımı göndermem gerektiğini biliyordum. Ancak, bu şeytani örgütten nasıl kurtulacağım hakkında en ufak bir bilgim yoktu. Bildiğim tek şey, duşta su altına girdiğimde bu örgütün kontrolünden kurtulabildiğimdi.

Su ve beyin kontrolünden kurtuluş konusunda bazı düşünceler geliştirmeye başladım. Su, düşünce ile kontrolü durduran ya da etkisiz kılan bir madde. Böylece, sulak yerlerde dolaşmalı, su ile kendimi korumalıyım. Bunun dışında öğreneceklerim ise tecrübeyle olacaktı.

Artık mesajı nasıl göndereceğimi düşünmeye başladım. Mutlaka internete bağlı olmayan bir bilgisayarda yazmalı, çoğaltmalı ve postaya vermeliydim. Bunu yaparken de duşa girip beyin kontrolünden kurtulmalıyım. Plânımı ince ince yapmaya başlamalıyım.

Bana verilen mesajı yeniden inceledim:

“Tek Bir Dünyamız Var ve Dünyanın Zarar Görmesine, Yok Olmasına Asla İzin Vermeyeceğiz. Dünyayı savaşlarınız, nükleer silahlarınız ve çevre sorunlarınızdan korumak için sizlere 3 yıllık bir süre veriyoruz. Bu süre sonunda Dünya tehlike altında olmaya devam ederse, yerküreye çıkacak ve kendi düzenimizi yaratacağız. Asla merhamet-

li olmayacağız. Dünyadaki şeytani örgüt İlluminati ile savaşımız sürecektir. Bu şeytan örgütüne karşı sizlerin her türlü mücadelesini destekleyeceğiz.”

Yapmam gereken şey, İlluminati’ye yakalanmadan bu mesajı bütün liderlere ulaştırmaktı. Bunun için yapmam gerekense, bütün liderlerin posta adresleri ve mail adreslerine ulaşmaktı. Bu da epeyce bir zaman alacaktı. Ancak, ilk aşamada birkaç düzine büyük ülke liderine ulaşmam yeterli olacaktı. Bunlar arasında ABD olmayacaktı. İlluminati, ABD merkezli ve ABD başkanlarını kontrol ediyor. Almanya hakkında da şüphelerim mevcut. Fransa’nın da son zamanlarda İlluminati kontrolüne geçtiğini biliyordum. Aynı durum, İngiltere için de geçerli. Bu ülkeleri sona saklamalıydım. Ayrıca, ülke liderleri yanında Greenpeace gibi küresel ya da uluslararası örgütlere de bu mesajı ulaştırmam gerekliydi.

Öncelikle internette ülkelerin liderlerine ulaşacak kolay bir adres buldum. Posta adresleri ve internet adreslerine erişmem kolay oldu. Bunun yanında, BM, UN, Greenpeace, AB, Arap Birliği Örgütü gibi önemli kuruluşların mail ve posta adreslerini de aldım. İşim oldukça kolaylaştı.

Şimdi yapmam gereken, mesajı yazmam ve zarflara koyup adresleri de yazarak postalamaya hazır hale getirmektir. Ayrıca, mail adreslerini de topluca yazıp tek seferde gönderebilecek noktaya getirmeliyim. Ama, mail adresleri fazla olunca, onları yirmişerli gruplara ayırmaya karar verdim.

Eve dönüp plânımı yapmaya karar verdim. Çok dikkatli olmalıydım. Mümkünse, evimin öğrenilmesi olasılığına karşın yeni adresler de bulmak zorundaydım. Beni en çok rahatlatan ise Agartalı Bilge'den aldığım banka kartı oldu. Bu banka kartı ile her bankamatikten istediğim kadar para çekebilecektim. Önce bunu denemeliydim.

Önüme ilk gelen İş Bankası bankamatiginden 800 TL çektim. Şifre bile istemeden menü açıldı. Daha sonra Vakıfbank, HSBC, Akbank, Citibank şubelerinden de 800 TL çektim. Öncelikle biraz nakit toplamam gerekliydi. Ama çok fazla parayı da taşımam zor olacaktı.

Yeteri kadar para çekince, plânımı yapmak için eve çekildim. Bütün detayları hesaplamalıydım.

Plân İşlemeye Başlıyor

Yaptığım plân oldukça ayrıntılı oldu. Öncelikle kendime üç ayrı adreste ev kiraladım. Hepsini farklı kimliklerle kiralamak zorundaydım. Öncelikle kiralık ev işi için emlakçılar işimi çok kolaylaştıracaktı. Üç farklı emlakçı ile bu işi kolayca çözebilirdim.

Agartalı Bilge'den sadece banka kartı almadım, bana küçük bir çanta verildi. Çantanın içinde banka kartı yanında, beş adet farklı kişiler adına düzenlenmiş kimlik, üç adet farklı isimler adına pasaport ve bütün kapıları ve şifreleri açan bir elektronik kutu vardı. Son olarak ise dünyadaki bütün iletişim cihaz-

larının benimle ilişkisini kesecek bir siyah taş bulunuyordu. Beni sürekli banyoda duşta yaşamaktan kurtaracak müthiş bir taş.

Birbirinden çok farklı yerlerde, farklı kimliklerle üç ayrı evkiraladım. Bütün ev sahiplerine ticaret yaptığımı, sürekli şehir dışına çıktığımı söyledim. Hiç birisi şüphelenmedi, çünkü yüklüce depozit ve ciddi bir kira karşılığı noter onayı olmaksızın evlerini kiraladım. Vergiden kurtuldukları için böylesi bir yöntemi tercih ettiler.

Üç farklı adresimin kiralama işi tamamlanınca, bütün evlere farklı şirketlerden mobilya ve ev eşyaları ile bilgisayar alıp yerleştirdim. Her adres için buzdolabı yanında iki de dondurucu aldım. Hepsinin içini yiyeceklerle doldurdum, bolca konserve, un ve ekmek pişirme makineleri aldım. Her adrese çuvalarca patates, soğan ve diğer gıda maddeleri depoladım. Hiçbir eve telefon bağlatmadım.

Üç farklı adresim oldu. Her adreste yeterince yaşayabileceğim, evden çıkmadan bir yıla yakın kalabileceğim imkânlar hazırды. Evlerin hepsinin elektrik ve su faturalarını otomatik olarak ödemek için farklı banka hesapları açtım. Bu hesaplara dolgunca paralar yatırdım. Ortadan kaybolunca her şey tıkr tıkr işlemeliydi.

Bu kadar ayrıntılı plânlar yapıyordum, ancak ya yaşadıklarım bir rüya çıkarsa. İçimde hâlâ küçük de olsa bir şüphe besliyordum. Belki de şizofrenik bir durum yaşıyordum. Ne var ki, bütün bankalardan istediğim kadar para çekebileceğim bir kartım, farklı

kimliklerim vardı. Peki bütün bunlara ne demeli? Zaman zaman kendi kendimle konuşuyorum. Kendi kendimle çelişiyordum. Aslında zor bir durum benimki, üstelik de yalnızdım ve bunları paylaşacak, beni olumlayacak hiç kimsem yoktu.

Birkaç günümü evde plânlarımı kontrol ederek geçirdim. Ortalık sakindi. Şüphelenen yoktu. Dışarı her çıktığımda da para çekmeye devam ediyordum. Oldukça fazla param olmuştu. Bir kısmını döviz bürolarında dövize çevirdim. Şimdi her şeye hazırdım. Mesajımı son kez kontrol ettim:

“Tek Bir Dünyamız Var ve Dünyanın Zarar Görmesine, Yok Olmasına Asla İzin Vermeyeceğiz. Dünyayı savaşlarınız, nükleer silahlarınız ve çevre sorunlarınızdan korumak için sizlere 3 yıllık bir süre veriyoruz. Bu süre sonunda Dünya tehlike altında olmaya devam ederse, yerküreye çıkacak ve kendi düzenimizi yaratacağız. Asla merhametli olmayacağız. Dünyadaki şeytani örgüt İlluminati ile savaşımız sürecektir. Bu şeytan örgütüne karşı sizlerin her türlü mücadelesini destekleyeceğiz.”

Plânım, stoklarım, evlerim, bilgisayarlarım, yedek plânlarım ve her şey hazır durumdaydı. Şimdi yapmam gereken, mesajlarımı hazırlayıp yavaş yavaş göndermeye başlamaktı. İlk aşamada yirmi adet mektubu hazırlayıp postaya verdim. Üç farklı evi ki-

ralayıp döşemekle çok fazla zaman kaybettiğimi düşünmeye başladım. Her gün yirmi mektubu farklı posta adreslerinden göndersem bu iş kolayca çözebilirdim. Daha sonra da bir internet cafe ile mail işini halledebilirdim.

İlk yirmi mektubu postaya vermek çok kolay oldu. Hindistan, Pakistan, Mısır, Küba, Ukrayna, Rusya, Çin devlet başkanları ile bazı uluslararası örgütlere mesajımı ilettim. Her gün bu işi yineleyerek bir haftada olayı bitirecektim.

Akşam oldu. İçimde bir tedirginlik vardı. Bu kadar kolay olmamalı. Eğer bu kadar kolay olsaydı, Agartalı Bilge'nin bu kadar zahmete girip beni bulmasına gerek var mıydı? Bu farklı kimlikler, pasaportlar vs...

İçime bir kurt düştü. Evde bir o yana, bir bu yana dolaşıyordum. Biraz canım sıkıldı. Gerekli eşyaları, kimlik, pasaport, banka kartı ve siyah taşıma alıp salona geçtim. Evden çıkmadan önce, sokağa bakan salon penceresini açık bıraktım. Bu bir deneme. Eve giren birisi olursa pencereyi kapatacaktır diye düşündüm. Bunu neden yaptığımı anlamış değilim, sanırım içgüdüsel bir deneme. Evde tehlikede olabilirdim ve eğer bu gece evde kalmazsam bu tehlikeden kurtulurdum. Eğer ben yokken eve birisi girerse, pencereyi kapatabilir diye düşünüyordum. Müthiş bir paranoya içindeydim. Gecenin saat üçünde sokaktan ana caddeye inip bir taksiye atladım. Kiraladığım evlerden birisi Oran Sitesi'nde. Diğerleri, Yenimahalle ve Cebeci'de. Maltepe'den en yakın ev Cebeci-

ci'deki oluyor. Cebeci'deki evde kalarak risk almamalıydım. Cebeci'deki eve gelince rahatladım. Kendimi hiç kullanılmamış yatağıma atıp güzel bir uyku çektim.

Sabah oldu. İçim içime sığmıyordu. Acaba evi neden terk ettim. Bu paranoya haliyle başarılı olmam kolay değildi. Üstelik, evden diğer mektupları, mesajı ve bir çok belgeyi almayı unuttum. Eve gelen olursa her şeyi anlayacaktı. Bir an önce gidip yakından bakarak eve girip çıkan olup olmadığını kontrol etmeliydim. Yoksa hiç çıkama sıydım.

Korku ve paranoyamı yendiğimde kendimi dışarı attım. Öncelikle Rumeli İşkembecisi'nde bir çorba içmek istedim. Sakarya Caddesi'nde bir tur atıp düşünerek plânımı yapıyorum. Çorbamı içip biraz kendime geldikten sonra, kösedeki büfeden puro ve birkaç çakmak aldım. Puro kokusu beni rahatlatır. Eve her eşyayı aldığım halde kibrit ya da çakmak almayı unuttuğum için sabah kahvaltıyı evde yapamadım.

Kızılay'dan eve yürüyerek gidebilirdim. Ancak, eve girmeden önce iyice kontrol etmem gerekiyordu. Acaba, bu kontrolü bir arkadaşına mı yaptırısam? Ama kime güvenebilirdim?

Bu düşüncelerle evime doğru yürümeye başladım. Sokağa girdiğimde olağan dışı bir şey olup olmadığını, şüpheli insanlar olup olmadığını kontrol ettim. Eve yaklaştığımda, sıradan bir insan gibi apartmana hiç bakmadan, önüme bakarak sokakta yürümeye devam ettim. Bu arada alt kattaki berberin açık olduğunu gördüm. O da dükkanını yeni açmış

ortalığı toparlamakla meşguldü. Birden berbere uğrayıp oradan evi kontrol edebileceğimi düşündüm. Ama bunun da dikkat çekeceğinden korkup vazgeçtim. Kararsız ve tedirgindim.

Sokağın sonundan dönerek yeniden apartmana yaklaştım. Pencerelelere doğru bakınca şok oldum. Ay-nen düşündüğüm gibi dün akşam açık bıraktığım salon penceresi kapalıydı. Pencereyi özellikle açık bırakmışım. Hemen geri dönüp hızla ama dikkatli bir şekilde sokaktan aşağıya doğru yürümeye başladım. Tam da bu arada son bir kez geri dönüp baktığımda, pencerenin önünde iki karaltı fark ettim. İkisi de dışarıyı kontrol ediyor, buraya doğru bakıyorlardı. “Acaba yanıldım mı? Paranojalarım nedeniyle hasta mı oluyorum?” diye sorgularken, beni fark edebileceklerini düşünerek görüş alanlarından çıkmak için biraz geri çekildim ve yürümeye başladım. Ama olan biteni merak ediyordum. Sokağın sonunda yeniden dönerek tehlikeli bir deneme daha yapmaya karar verdim. Apartmana yaklaşınca, salon penceresinin kapalı ancak mutfak kapısının açık olduğunu, balkonda da siyah elbiseli bir erkeğin sigara içtiğini açıkça görüyordum. Olacak gibi değil! Eve girmişler ve paranoya sandığım şüpheler beni büyük bir tehli-keden kurtarmış. Hemen sokağın sonuna gelip bir taksiye atlayıp Cebeci’deki eve doğru yola koyuldum. Birkaç gün dışarıya çıkmamalıydım. Daha sonra, çıkıp yeniden evimi kontrol edebilirdim. Acaba yanılmış olabilir miyim? Bir anda kendimi müthiş bir serüvenin içinde buldum. Bir rüya mı yaşıyorum?

Gerçek olduğuna dair bir çok delil olmasına, “İşte ben yaşıyorum ve buradayım” diye kendi kendime açıklamaya çalışmama rağmen, hatta bizzat yaşadığım olayları tek tek hatırlamama ve kendi kendime hatırlatmama rağmen hâlâ “bütün bunlar nasıl gerçek olabilir?” diye kendime sormaktan vazgeçemiyordum. Şaşkın bir durumdayım.

Bir Posta Kutusu Kiralamalıyım

Geceyi geçirmek için Cebeci’deki eve gittim. Hemen plânlarımı kontrol ettim. Bir yerlerde yanlış yaptığım kesindi. Öncelikle mesajları postalama işini bu kadar basite aldığım için çok yanıldığımı düşündüm. Her şeyden önce de adresleri ve internet adreslerinin bir kısmını evimdeki bilgisayarımda bulundurmakla büyük hata yaptım. Bu nedenle, çok basit bir işi zorlaştırmıştım.

Artık internetten bulduğum lider adreslerini postalama işinde kullanmam söz konusu değildi. Başka bir yol bulmalıyım. Her şeyden önce, yeni adreslere mektup göndermeli, bu mektuplardan gelen yanıtları ise bir posta kutusu aracılığıyla kontrol etmeliydim.

Sabah yapacağım ilk iş, maillerimi kontrol etmek ve bir mesaj gelip gelmediğine bakmaktı. Ayrıca, posta kutularını farklı isimler için kullanmalıyım. Elimde beş adres vardı. Üç tanesini ev kiralamakta kullandığım için yalnızca iki tanesini posta kutusu için

kullanabilirdim. Bu kimlikleri ayırıyordum. Ayrıca, üç adet de pasaport vardı ve bunları acil işlerde kullanmak üzere saklamalıyım.

Bütün bunları düşünürken uyuyakalmışım. Sabah kalktığımda yatağımda kimlikler, notlar ve plânlarım ile uyandım ve hepsini toplayıp çantama koydum. Çantamı kapıp yola çıktım. İlk işim posta kutusu hesapları açmak olacaktı. Kalabalık bir postane seçmeliydim. Mithatpaşa Caddesi'ndeki postaneden iki posta kutusu adresi kiraladım. Birisini mesajlara yanıt için kullanacaktım. Diğer de gizleme amacıyla kullanılmalıydı. Şüpheli bir durumda o posta kutusuna yönelmeli ve dikkat çekmemeliydim. Bir yıllık bir isme, üç yıllık da diğer isme posta kutusu kiralamalıyım. İlk kimliğim adına üç yıllık kiralama yaptım. Öğleden sonra gelip farklı bir görüntü ve giysiyle diğerini kiralayacaktım. İlk posta kutusunu kiralayıp dikkat çekmeden postaneden uzaklaştım.

İlk posta kutusu işini hallettikten sonra kalabalık bir internet kafe aramaya başladım. En iyi seçenek, Meşrutiyet Caddesi'ne çıkan sokaklardan birisinde bir internet kafeye gitmekti. Koyu gözlük ve şapka ile görüntümü belirsiz hale getirip bir tanesine girdim. Hemen mail hesabımı açmadan yeni bir mail adresi daha aldım. Mesajımı buradan göndermem gerekecekti. Asla aynı mail adresini iki kez kullanmamalıyım.

Mail adresimi açınca, esrarengiz mail arkadaşım-dan yeni bir mail aldığımı gördüm. Uzun bir mail. Hemen mesajı açıp yazdırdım ve derhal internet ka-

fedem uzaklaştım. Bir başka sokakta, sokak arkasında bahçesi olan bir çay bahçesine girdim ve çıkışını aldığım maili okumaya başladım.

Mailde, bazı konularda akıllı davrandığım, bazı konularda da yanlışlar yaptığım yazıyordu. Öncelikle çok fazla para çekerek dikkatleri üzerime çekebileceğimden söz ediliyordu. Ayrıca, evdeki bilgisayarımdan internete girerek büyük hata yaptığım söyleniyordu. Eve gelen misafirler, beni uyarmak için gelen Agartalı Bilge'nin dostlarıymış. Boşuna şüphelenmiş ve panik yapmışım. Üç ayrı ev kiralamamın doğru olduğu ve internet kafeden maili yazdırıp ayırmam gerektiği yazıyordu. Zaten ben de aynen böyle yapmıştım.

Evimin hâlâ temiz olduğunu anladım. Buna çok sevindim. Posta adreslerini de kullanabilecektim. Posta kutusu açtığımdan haberleri olmadığını anlamıştım. Bütün bunları Agartalı Bilge'nin telepati yoluyla beni izleyerek bildikleri yazıyordu. Kritik durumlarda beni uyaracakları belirtiliyordu. Mesajı posta yoluyla gönderme fikrimin yanlış olduğu, bütün postaların kontrol edildiği de yazıyordu. Ayrıca, eski kimliklerimden hemen kurtulmam gerektiği, siyah taşı her an yanımda taşımam gerektiği, telefon numaralarımı kullanmamam gerektiği ve başkalarının adına telefon numaraları edinmem gerektiği belirtiliyordu.

Mesajı mail adresleri ile basına, sivil örgütlere ve uluslararası örgütlere göndermeliydim. Ancak, mesajı her seferinde bir mail adresine iletmem, her mail

mesajını ayrı adreslerden edinmem gerektiği belirtiliyordu. Mail mesajında yüze yakın mail adresi ve şifreleri girilmişti. Bunları sırasıyla kullanmam gerektiği, her seferinde kullanılan mail adresini unutmam gerektiği de açık biçimde yazılmıştı.

Kiraladığım evleri kullanmam için bana talimat verilmeden onları kullanmamam gerektiği de belirtiliyordu. Ev kiralama konusunda yaptığım çalışmalar övülüyor, Agartalı efendinin selamları ve sevgileri ile mesaj bitiyordu.

Bunca saattir boşuna bir telaş içine girmiştım. Ancak, ne yapmam gerektiği hemen hemen kafamda netleşmeye başlamış, işim oldukça kolaylaşmıştı. Mail mesajından anladım ki, bütün telefonlar ve bilgisayarlar kontrol ediliyordu. Ayrıca, elimdeki siyah taşın da beni her türlü izlenmeye karşı koruduğunu bir kez daha anlamış oluyordum.

Plânlarımı yeniden değiştirmeli ve her gün yeni bir mail adresinden birer mail ile mesajları gönderecek daha sakın ve korunaklı bir yaşama merhaba demeliydim. Bu arada, sakın bir hayat yaşadığım konusunda da çevremin ikna edilmesi gerekiyordu. Bu nedenle, telefon ve bilgisayar konusunda çok dikkatli davranmalıyım.

Mesaj Maillerle Gönderiliyor

Her gün sabah normal yaşantımı sürdürürken her seferinde değişik bir internet kafeden maille be-

lirtilen adresleri kullanarak mesajı basının önemli isimlerine, uluslararası örgütlere, BM, bazı ülke liderleri, bazı ülkelerin gizli servisleri, değişik ülkelerin dışişleri bakanlıklarına göndermeye başladım. Yaklaşık üç ay boyunca sakin bir hayat yaşayarak bu işlemi her gün tekrarladım.

Başkasının ismine kayıtlı yeni bir telefon aldım ve bu telefonu esrarengiz mail arkadaşıma verdim. Sakin günlerden birinde evde oturuyordum. Öğle saatleriydi. Telefonum hiç beklemediğim bir şekilde çalmaya başladı. Telefondaki tanımadığım erkek sesi benim konuşmama fırsat vermeden, telefonu açar açmaz konuşmaya başladı ve hemen ev değiştirmemi, Cebeci'deki eve kapanıp bir hafta çıkmamam gerektiğini, ayrıca bütün telefon hatlarını hemen iptal etmem gerektiğini, hızlı ama anlaşılır bir ses tonuyla bir çırpıda söyleyiverdi. Karşımdaki benim konuşmama dahi fırsat vermemiş, tüm sorularım bende kalmıştı.

Anlaşılan bir terslik yaşanmıştı. Hemen Cebeci'deki eve gittim. Kimseye görünmemeye özen göstererek, dikkatli bir şekilde içeri girdim ve kapıyı sıkıca kilitledim. Dış dünyayla ilişkilerimi kesmem gerekiyordu. Telefondaki sesin söylediği gibi dışarı çıkmadan eve yığdığım kitapları okumaya ve televizyondan haber dinleyerek vakit geçirmeye çalışıyordum. Ortada herhangi bir terslik görülüyordu. Eski kimliklerimi de iptal etmiştim. Çünkü, resmi kimliklere yerleştirilen bir çip ile insanları uydudan izleyebiliyorlarmış. Eskiye ait her şeyi yok ettim.

Telefondaki kiři bir hafta demişti ama iki hafta geçmesine rağmen herhangi bir işaret, olumlu ya da olumsuz olay olmamıştı. Sonunda evden çıkıp bir internet kafeye gitmeye karar verdim ve kendimi dışarı attım. Evde kapalı kalmak beni daha da paranoyak yapmıştı, tedirgindim. İnternet kafede yeni mail adresimi kontrol ettim ama hiçbir mail gelmemişti. İletişimimi kaybettiğimi dūřünmeye başladım. şimdi ne yapabilirdim? Asla eski eve dōnemezdim. Bu bir risk olurdu.

Aklıma İzmir'deki ailemi aramak geldi. Bir telefon kulūbesinden İzmir'i aradım. Babam, beni aramaya gelen arkadaşlarım olduğunu, iletmek istedikleri bir mesaj olduğunu sōyledi. Agarta isimli birisinin mesajıymış ve bana bir telefon numarası bırakmışlar. Numarayı kaydedip, babama "işlerim yoğun, sizi uzun sūre aramazsam endişelenmeyin" dedim ve telefonu kapattım.

Hemen babamın verdiği telefon numarasını çevirdim. Karşıma bir telesekreter mesajı ıktı. İlk aşamada yaptığım işlerin çok başarılı olduğu, mail ile iletişim kurmak eyleminin sona erdiği, bu iletişimin gūvenliėinin kırıldığı, ancak kim olduğumu bulamadıkları sōyleniyordu. Ayrıca, birkaç gūn sonra posta kutuma bazı emanetler gōnderileceėi de belirtiliyordu. Bořuna kimliklerimi yok etmiştim. İkinci kez panik nedeniyle boşuna başımı ağırtmıştım.

Cūzdanımdaki vesikalık fotoėraflarım ile ankaya Nūfus Dairesi'ne uėradım. Yeniden kimliėimi ıkarmalıydım. Nūfus Dairesi'nde karakoldan zayı

belgesi almam gerektiğini söylediler. Belgeyi alıp öğleden sonra yeniden nüfus müdürlüğüne gittim. Bir süre bekledikten sonra yeni bir kimlik çıkarıp, yenden başladığım noktaya döndüm.

Birkaç gün sonra, mail dışındaki yöntemle mesajı nasıl ileteceğim bilgisi bana iletilecekti. Telefon mesajında, bana bazı belgeler ve emanetler bırakıldığı, kiraladığım posta kutuma bakmam gerektiği söylenmişti. İki adet posta kutusu kiralamam gerektiği halde, birisini kiralamış, diğerini geçiştirmiş sonraya bırakmıştım. Hemen en yakın postaneye gidip, eski posta kutusu kiraladığım isim üzerine yeni bir posta kutusu kiraladım. Daha sonra da ilk posta kutusu kiraladığım postaneye gidip yeni bir isimle yeni bir posta kutusu daha kiraladım. Ardından posta kutumu açıp bana gönderilen emanet zarfı aldım. Zarfın içinde yeni bir mail adresi, üç adet yeni ve temiz telefon kartları ve bir yeni cep telefonu vardı. Yeni kartlardan birisini takar takmaz telefon çalmaya başladı. Yine aynı telesekreter mesajı, bu hattın güvenli olduğunu ve bu telefonu sürekli açık bırakmam gerektiğini belirtiyordu. Ayrıca üç ay boyunca bu işlere ara vermem gerektiğini, bir süre gidip ailemin yanında tatil yapmamın yararlı olacağını öneriyordu.

Bu tavsiye çok iyi geldi. “Hemen bir otobüse atlayıp İzmir’e gitmeli, incir mevsiminin tadını çıkarmalıyım” diye geçirdim aklımdan. Bana verilmiş kimlikleri, pasaportu ve diğer belgeleri Cebeci’deki eve yeni aldığım ve yatağın içine sakladığım küçük kasaya yerleştirdim. Evden birkaç parça giyecek ve

bir bavul dolusu yeni kitap alıp otogara doğru yola koyuldum.

Otobüs yolculuğu oldukça sıkıntılı geçti. Üç ay boyunca sakın ve güvenli bir hayat sürdüreceğim için kendimi şanslı hissediyordum. Ama bir taraftan da bu sakinlik beni ürkütüyordu. “Acaba bir terslik mi oldu” diye içimde bir şüphe vardı.

Sabahın yedisi olmadan, İzmir’e gelmeden önce Turgutlu’da otobüsten indim. Babam arabasının yanında beni bekliyordu. Arabaya binip İzmir il sınırlarındaki köyümüze doğru birlikte yola koyulduk. Üç ay boyunca sakın bir hayat geçirecektim ve her şeye rağmen mutluydum.

Macera Başlıyor

Küçük köyümüzde iki ay boyunca dinlendim. Bir bavul dolusu getirdiğim kitap çok iyi oldu. Bütün kitapları okudum. Birkaç tanesinden sıkılıp yarım bıraktığım oldu, ancak kitaplar bitince yeniden başlayıp onları da okudum.

Üç aylık tatilimin bitmesine daha bir aylık zaman vardı. Bu bir ay da geçince telefonumun çalmasını bekleyecektim. Yanımda getirdiğim paraların büyük kısmını babama bıraktım. Kendisine orta halli bir bir ev alacak kadar para bırakmışım ki, birkaç gün sonra ilçeden bir ev almış. Bunun bir sorun olacağını sanmıyordum.

İzmir'deki köyüme geleli yaklaşık iki ay ve altı gün oldu. Bu arada babama, yurt dışına çıkacağımı, Avustralya'ya vize beklediğimi, bir süre ayrı kalacağımı, onları aramazsam merak etmemelerini söyledim. "Sürprizlere hazırlıklı olmalılar" diye düşünüyordum.

Tatilimin üçüncü ayının altıncı günü sonunda gece aniden telefonum çalmaya başladı. Telefonu merakla ve heyecanla açtım. Kısık bir ses, Türkiye ayağının deşifre olduğunu, İlluminati'nin Türkiye operasyonunun başladığını, bütün isimler ve kimliklerin bilindiğini, benim dışımdaki bütün üyelerin aranmaya başladığını, benim banka kartım, kimliklerim ve evlerimin ise gizli kaldığını ve hemen Ankara'ya dönüp haber beklemem gerektiğini söylüyordu.

Bir anda neye uğradığımı şaşırdım. Babama vize-min çıktığını ve onları arayacağımı söyleyip beni hemen ilçeye bırakmasını istedim. İlçede Ankara otobüsüne bindim ama yolda Akhisar otogarına geldiğimizde indim. Akhisar'da bankadan yeteri kadar para çekip bir taksiciyle anlaştım ve özel taksiyle yola koyuldum. Taksicinin şüphelenmemesi için de Polatlı'ya gideceğimi, bir hastamızın olduğu, çok hızlı gitmemiz gerektiği yalanını uydurdum. Ara vermeden Polatlı'ya geldik. Bir lokantanın önünde taksiden indim. Taksiciye lokantada bir yemek yedirip onu geriye Akhisar'a uğurladım. Polatlı'dan da bir taksiciyle anlaşip Ankara'ya doğru yola çıktık.

Ankara sınırları içinde şehir girişinde taksiden indim. Taksicinin gözden kaybolmasını bekledim.

Daha sonra bir taksiye atlayıp Cebeci'deki evime geldim. Eve çıktım ve telefon beklemeye başladım.

Birkaç gün boyunca evden çıkmadım. Telefon da çalmıyordu. Bir ara kapının çaldığını duydum ama açmadım. Ama kapı sık aralıklarla çalınmaya başladı. Kim olabilirdi? Kapıyı açmamak doğru olmazdı. Zaten kaçacağım bir yer de yoktu. Kapıyı ister istemez ve heyecan içinde açtım. İçeriye telaş içinde beyaz sakallı bir ihtiyar daldı. Benimle hiç konuşmadan hemen pencereye koştu ve dışarıyı kontrol etti. Sonra bir oh çekerek koltuğa yığıldı. Telaşlanmış ve korkmuşum. Hemen sordum.

— Kimsiniz?

— Agarta üyelerine büyük bir operasyon düzenlendi. İlluminati Türkiye operasyonu başlattı. Yedi üyemizin hepsi tutuklandı. Ben de deşifre oldum. Buradan dışarıya asla çıkmamalıyım. Bundan sonra yapılacak her şeyi siz yapacaksınız. Gönderdiğiniz mesajlar yerine ulaşınca büyük bir operasyon başlatırlar. Mesajların kaynağının Türkiye olduğunu buldular. İlluminati örgütünü deşifre ettiniz. Onlar bizi gözetlediklerini sanarken siz büyük bir iş yaptınız. Gafil avlandılar. Bize operasyon düzenlediler. Dünyanın üç değişik ülkesinde yedişer kişilik ekiplerimiz var. Almanya ekibi bir operasyonda öldürülerek yok edildi. Amerika'daki ekibimiz de deşifre edildi ve yeraltına sığındılar. Şu anda sizin ve benim dışımda yeryüzünde kimse kalmadı. Benim de deşifre olduğum bilindiği için görev sizde.

— Yakalananlara ne olacak?

— Türkiye’de ve on iki ülkede daha İlluminati örgütleri var. Bunların ülke üsleri, bölge merkezleri ve bir de yeraltı hapisaneleri mevcut. Bunların yerleri bilinmiyor. Yeraltı hapisanesine alındılar. Ya ölecekler ya da ajan olmayı kabul edecekler. Bu nedenle, onlarla ilişkimiz sonsuza kadar bitmiş oldu.

— Öldürürler mi onları?

— Diğerlerini ajanlığa zorlamak için birkaç tane-sini öldürebilirler.

— Yani Agarta’nın yeryüzü örgütü dağıldı. Öyle mi?

— Aynen evet. Benim de en kısa zamanda yeraltına inip gelişmeleri aktarmam gerekiyor. Sizin göreviniz, benim yeraltına inişimi sağlamak ve yeni yapılanmayı yaratmak için çalışmalara başlamanız.

— Neden ben?

— Agartalılar Almanlara ve Türklere çok güvenirler. Sözlerinde duran, insanlığın çıkarlarını düşünen, mert, dürüst ve cengaver insanlardır. Agarta’nın üç üssünden birisi de Almanya’daydı.

— Şimdi dünyada Agarta sırrını bilen siz ve ben mi kaldık?

— Bilenler var. Ancak, Agarta ile ilişki kurabilecek sadece siz kaldınız. Mesaj taşıma görevini başardınız. Fransa, Almanya, ABD, Japonya, Çin, Rusya ve Yeni Zelanda ile Tibet’te yönetici düzeyinde sempati-zanlarımız var. Bunlar, insanlığı ve dünyayı kurtar-

mak için şeytanla savaşılmaya yemin etmiş kişiler. Onların yükselip devlet başkanı olması için çalışmalar yapmakla görevli olan ekibimiz, Amerika ekibimizdi. Almanya ekibimiz, yeni teknolojilerin geliştirilmesi, barış için kullanılması ve dostlarımıza aktarılmasıyla ilgileniyorlardı. Yakalanıp öldürüldüler. Türkiye ekibi ise mesajı ulaştırma göreviyle kuruldu. Mesaj iletili, ancak ekip yakalandı. Siz ve ben hariç. Benim yeraltına inmem, sizin de yeni hizmetler için yeryüzü örgütünü kurmanız gerekecek. Öncelik, benim Agarta'ya ulaştırılmamdır.

— Bu nasıl olacak?

— Bekleyeceğiz. Sizin başarılarınızdan birisi mesajı başarıyla ulaştırmak, diğeri de deşifre olmamanız. Şu anda siz temizsiniz. Bunun için yeryüzünde sizden başka kimsemiz kalmadı.

— İlluminati nasıl bir örgüt?

— Bunlar, insan kılığına girmiş on üç adet yarıktan oluşuyor. Dünyada üç ya da beş bin arasında kişiyi doğrudan kontrol ediyorlar. Bunların hepsi Agartalıları düşman. Onları bulup yok etmek için çalışıyorlar. Kılık değiştirebiliyorlar. Herhangi bir canlının kılığına bürünebiliyorlar. Ölümsüzler. Bugün dünya ekonomisi, yönetimleri ve birçok gelişmiş ülke istihbaratı onların emrinde. Dünyada nadir bulunan bir helyum izotopunu çıkarıp uzay gemileri ile kendi gezegenlerine naklediyorlar. Bu izotop onlar için enerji kaynağı. Biz onlara bu izotopu vermeyi teklif ettik, ancak onlar dünyaya savaş açmayı tercih

ettiler. Yeryüzünü ele geçirdiler. Osiris'e savaş açtılar. Osiris'i atom bombaları ile bombalayıp yok etmeyi plânlıyorlar. Ancak, Agarta'ya ulaşamıyorlar.

— Siz, insan mısınız?

— Neye benziyorum?

— Agartalı mısınız yani?

— Evet. Agartalıyım. Siz de artık Agartalısınız. Hepimiz yeryüzünden Agarta'ya indik. Siz en son inensiniz. Agartalılar, yeryüzünde doğmamış kimse-
nin yeryüzüne çıkıp görevli olmasını yasakladılar.

— Ne zaman?

— Üç Agartalı Bilge öldürülünce.

— Hatırladım.

— Evet. İşte, artık görev bizde. Yani sizde.

— Anladım. Şimdi plânımızı hazırlayalım.

— Plân aşağıdan gelecek. Biz bekleyeceğiz.

— Tamam. Anladım.

— Süpersin. Seni çok iyi bulmuşlar. Sen olmasan yeryüzü ekibi bitmiş ve başarısızlığa uğramış olacaktı.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra tekrar soru sormaya başladım:

— Agarta hikâyesine inanmak oldukça zor. Ama gözlerimle gördüğüm için bir şey söylemem imkânsız. Ama Osiris hikâyesini, dünyanın içinin boşluk olduğunu, kutuplarda açıklıklar olduğunu, daha başka

hikâyeleri imkânsız görüyorum. Bunlar uydurma olabilir mi? Siz Osiris denen iç dünyayı gördünüz mü?

— Hayır görmedim. Bu hikâye bana da inandırıcı gelmiyor. Uçan dairelerle kutup boşluğundan yerküreye geldikleri, bir zamanlar Almanlara yardım ettikleri gibi şeylere ben de inanmadım.

— Bütün bunlar Agartalıların yanlış inanışları ya da dinleri olabilir mi?

— Ne fark eder?

— Peki biz kimin yanındayız? Ya İlluminati şebekesi uzaydan gelen yaratıklar değil de, Agartalıları bizi kendi dünyamıza karşı kullanıyorlarsa? Bunu hiç düşündünüz mü?

— Çok mantıklı. Bu düşüncenizi sevdim. Ama yapacak bir şey yok. Agarta'ya gidince bütün bunları Agartalı Efendi ile tartışalım. Bize hepsini açıkla-sın.

— Evet, çok haklısınız.

Konuşma uzamaya ve her ikimizin de göz kapakları kapanmaya başladı. Ben uzandığım yerde uyuyakalmışım. Sabah uyandığımda davetsiz misafirimizin de uyuduğunu gördüm. Her şey yolundaydı. Artık yeni plânımızı yapmaya başlamalıydık. Hem artık iki kişiydik. Delirmediğim ya da rüyada olmadığım kesindi.

Agarta'ya Geri Çağırılma

Davetsiz misafirimın ismini bilmiyordum. Çok da önemi yoktu. Ama bu misafire de güvenmem riskli, bu nedenle dikkatli olmalıydım. Kendisini test etmem, kendimle ilgili bilgileri vermemem, diğer iki evden söz etmemem gerekiyordu. Kimliklerden de söz etmemeliydim. Bakalım olaylar nasıl gelişecekti. Yaşadıklarım beni paranoyaklaştırıyor olmalıydı.

Bunları düşünürken davetsiz misafirim de uyandı. Ben bu arada kahvaltıyı hazırladım. Misafiri kahvaltıya çağırdım ve konuşmamıza kahvaltı masasında devam ettik:

— İsminizi sormadım.

— İsmim mi? İsmim Ogan. Agarta'daki ismim Ogan. Siz bana Ogün diyebilirsiniz.

— Şimdi ne yapacağız?

— Bir aracı bize mail adresi getirecek. Bu mail adresiyle Agartalılarla haberleşip Agarta'ya dönmem için gerekli bilgileri alacağız. Sen de bana yardım edeceksin. Bizimle birlikte kimlerin geleceği, yanımızda neler götüreceğimiz de mailde yazacak.

Bu detaylar beni kuşkulandırmaya başladı. Bizimle birlikte birileri niçin gelsin? Yanımızda kimlerin geleceğini nereden biliyor? Gelecek mesajdan haberi olmalı. Bu işte bir oyun sezmeye başladım. Çünkü davetsiz misafirin sorusu şüphelerimi özellikle kışkırttı.

— Agartalılar size siyah bir taş vermiş olmalı. Değil mi?

— Hayır. Siyah taş mı? Ne işe yarıyor? Neden vereceklerdi?

Davetsiz misafirimin gözleri bir anda parlayıverdi. Bu yanıtlam ile çok rahatladığını fark edebiliyordum. Yüzünde bir gülümseme belirdi.

— Öylesine sordum. Agartalılar siyah taşlarla telepatik olarak haberleşirler. Ancak kendilerinden olmayanlara bu taşları vermezler. Demek ki, size güvenmediler.

— Sanırım, dedim ve böylece şüphelerimde haklı olduğumu anladım.

Banyoya geçip bir duş alacağımı söyleyip misafiri odada yalnız bıraktım. Banyoda duşu açtım soyunup altına girdim ama siyah taş elimde duruyordu. Bir anda sanki birinin benimle konuşmaya başladığını hissettim. Beynimde bir kişiyle konuşmaya başlamıştım.

— Beni iyi dinle. Hazır mısın?

— Kimsiniz?

— Agartalı Bilge'yim.

— Nereden bileyim?

— Siyah taş ile iletişim kuruyoruz. Bunun için sana o taşı verdim.

— Bir oyun içinde miyiz?

— Evet. Agartalıların dünyada sizin dışınızda

temsilcisi yoktur. Görevi başarıp maille gerekli birimleri uyardın. Ancak, sizi tespit ettiler. Şimdi bir oyun oynayıp seni kullanıp bizimle temas kurmak isteyecekler. Siyah taşı yanından sakın ayırma. İstedikleri neyse hepsini yap. Sizinle buluşma noktası ayarlayacağız. Burada gerekli işlemi yaparak sizi Agarta'ya alacağız. İlluminati ajanı olan misafirin ismi Lucif 134-1. İlluminati örgütünün çekirdek üyeleri dışında yaratılmış polis gücünden. Bunların sayısı 169+39 yani 208 tanedir. Dünyanın neresinde barındırıldığı bilinmeyen 130 adet iki milis güçleri bulunur ve büyük operasyonlarda kullanılır. Böylece sayıları, toplam sayıları 468'dir. İnsanlar arasından seçiliyorlar. ABD, İngiltere, Almanya, Türkiye, Arabistan, Mısır, Fransa, Güney Afrika, Fas, Hindistan, Irak, Rusya ve Çin'de bulunurlar. Her ülkede 13 adet bulunur, ABD, Almanya ve İngiltere'de 26 adettirler, çünkü ABD merkezinde 13 adet dünya sorumlusu yönetici sınıf dışında ülke sorumlusu 13 adet üye, Doğu ve Batı Almanya'da 13'er adet ve İrlanda ve İngiltere'de ayrı ayrı 13'er adet bulunurlar. Ülkelerin sıralarına göre 13'ün sonuna ülke ve ajan kodu eklenerek sayıları belirlenir. Türkiye'dekilerin başına 134 gelir. Bütün operasyonları onlar yapar. Hitler'in kodu, Lucif 133-3'tü. Açığa çıkarılınca Agarta'ya kaçırıldı ve beyni değiştirildi. İlk iki ajan, hâlâ Latin Amerika'da Peru'da ve bazen de Brezilya'da yaşıyorlar.

— Demek ki, Türkiye'deki birinci ajan. Peki ondan hemen kurtulmam mümkün mü?

— Bunu sen yapamazsın. Bize ulaşmalarını sağ-

layacaksın, bu işi biz çözeceğiz.

— Siyah taş olmadığını söylediğimde onun için mi sevindi?

— Elbette. Siyah taş, bizim seni kontrol etmemizi ve seninle konuşmamızı sağlıyor.

— Şimdi ne yapacağım?

— Ne derlerse şüphe çekmeksizin yapacaksın. Hiçbir şeye müdahale etme.

— Tamam.

— Unutma, bir daha seninle konuşmayacağız.

— Anladım.

Banyodan çıkıp elbiselerimi giydim. Bana verilen kimlik ve pasaportlarla posta kutularının anahtarlarını Ogan'a (Lucif 134-1) verdim. Mail adreslerinin listesini de gösterdim. Ancak eline aldığı listeleri hemen yırttı ve artık iletişimi tek kanaldan yapacağımızı söyledi.

Birkaç saat sonra telefonuna bir mesaj geldi. Mesajda mail adresi yazıyordu. Bu mail adresine mesaj geleceğini, bir internet kafeden mesaja bakmamız gerektiğini söyledi.

Evden birlikte çıktık. Bizi araba ile takip eden birileri olduğu hemen anlaşılıyordu. Daha önce hiç gitmediğim bir internet kafe bulmalıydim. "Hep gittiğim kafeye uğrayalım" dedim ve taksiye atlayıp Necatibey Caddesi'ne gideceğimizi söyledim. Arkamızdakiler de arabalarıyla takibe başladılar. Necatibey caddesi üzerinde gezinirken bir internet kafe gör-

düm. Taksiciye burada ineceğimizi söyledim. Parasını ödeyip indik.

- Bu kafeye gidelim.
- Dikkat çekmeyelim.
- Merak etmeyin.

İnternet kafeden içeri girdik. Bir bilgisayar gösterdiler ve birlikte oturduk. Mail adresini yeniden kontrol etti. Şifresini ve adresi verdi.

- Bu adrese gir.
- Tamam. Evet oldu.
- Mesaj gelmiş mi?
- Evet var. İki mesaj var. Hangisi?
- Bak bakalım.
- İlk mesaj, mail hesabı açmayla ilgili. Bunu siliyorum.
- Olur.
- Diğerine bak hemen. Zamanımız daralıyor.
- Evet açtım.
- Oku bakalım.
- Bu mesajı okuyup silelim.
- Olur. Hemen oku.
- Okuyorum, mesaj şöyle:

Başlamıştır. Bu mesaj, Ogan ve arkadaşlarına Agartalı'yı yeryüzündeki tehlikelerden korumak için gönderilmiştir. Ogan isimli Agartalının yanında 12

seçilmiş askerle birlikte Agarta'ya dönmesi için gerekli her türlü yardımı yapınız. Agartalılarla ilişki kurma konusunda daha önceki deneyiminizi aynen izleyiniz. Ogan ve 12 arkadaşını, yanlarındaki teknolojik silahlarla birlikte Agartalılara teslim ediniz. Bitmiştir.

— Anladınız mı? Sizi ve arkadaşlarınızı Agartalılara götüreceğim.

— Hemen mesajı sil ve çıkalım.

— Bu 12 askerden bahsetmediniz.

— Evet. Size güvenimi nasıl kullanacağınızı bilemezdim.

— Bana güvenmediniz mi?

— Öyle denemez. Bu bir önlem.

— Bu askerler nerede peki?

— Bizi takip ediyorlar.

— Anlamıştım.

— Biliyorum. Sürekli arkamızı kontrol ettiniz.

— Şimdi ne yapalım?

— Bizi Agarta'ya götürmek konusunda emir size verildi.

— Evet. Daha önce gittiğim yoldan Agartalılarla temas kuracağız. Sizi oraya bırakıp döneceğim.

— Zaman kaybetmeyelim. Uydu takibi altında olabiliriz.

— Evet, çok haklısınız.

— Bizi takip edenlerle buluşalım.

— Arkadaki arabaya binelim, buluşma noktasına gidelim.

Kendimi bir ajan filminin kahramanı gibi hissediyordum. Agartalıların kurduğu tuzağı bilmiyordum. Ancak, hiç şüphe çekmeden bu 13 kişiyi Agartalı Bilge'ye götürmeliydim. Belki de bu da bir oyundu ve ben yine sınanıyordum. Çaresiz bu bilmece gibi oyunu oynayacaktım.

Agarta Ülkesine Yeniden Giriş

Ogan ve takip eden arkadaşıyla birlikte, bizi siyah camları olan lüks bir minibüste bekleyen 12 arkadaşı ile bir garajda buluştuk. Bu garajda bizden başka araba yoktu. Garaj girişinde de kimse bulunmuyordu.

Minibüse bindik. İçeride ellerinde daha önce hiç görmediğim silahlar bulunan asker giyimli 12 kişi bulunuyordu. Ogan, bunların Agarta askeri olduğunu ve yeryüzünde edindikleri teknolojik silahları Agarta'ya götüreceklerini söyledi. Ben de her şey normalmiş gibi onları izliyordum.

Agarta ülkesine ilk girdiğim yere onları götürecektim. Ama bu girişten içeriye nasıl girecektik? Bunu bilmiyordum. Cebimdeki siyah taş ile Agartalı efendinin bizi izlediğini tahmin ediyordum. Bu eski girişten Agarta'ya yeni bir kapı açmış olmalıydılar.

Minibüse bindik ve Agarta'ya ilk giriş ve çıkış yaptığım yere doğru yola koyulduk. Hızla ve zaman kaybetmeksizin yol alırken, Ogan'ın elinde uydu telefonuna benzeyen bir alet bulunuyordu. Elindeki telefona bakmamaya çalışıyordum. Rahat görünmek zorundaydım.

Bir süre seyahat ettikten sonra, Agarta'ya ilk indiğim mağaranın önüne kadar geldik. İçimde bir yanlış yaparsam korkusu hâkimdi. Ya büyük bir yanlış yaparak dünyayı bu yaratıkların eline bırakmaya neden olursam?

Mağaranın önünde durduk. Ogan, "Biraz beklemeliyiz" dedi. Neyi bekleyecektik ki?

Biraz sonra onlarca siyah cip bulunduğumuz noktaya doğru gelip durdular. İçlerinden siyah takım elbiseli ve silahlı birileri iniyordu. Ogan, "Endişelenme, onlar da Agartalı, bizi korumaya geldiler dedi. Siyah taşı yoklayıp dokundum, "Devam et" diye bir ses işittim. "Hiç şüphelendirme" diye devam etti gaiten gelen ses.

Ogan ile birlikte arabadan indik. Ciplerden inen askerler etrafımızı sardı. Bir operasyon görüntüsü vardı ve içimde korkunç bir kaygı taşıyordum. Biz mağara girişine doğru ilerlerken, helikopter sesleri işitmeye başladım. Demek ki, tam teşekküllü bir operasyona hazırlanıyorlardı. Sakin olmak, Agartalı Bilge'nin tavsiyelerine uymak zorundaydım.

İlluminati Askerlerinin Donduruluşu

Önümüzde, arkamızda ve çevremizde siyah takım elbiseli, silahlı operasyon timleriyle mağara girişine doğru yöneldik. Çevrede hiçbir olağanüstü durum yoktu. Silahlı timlerin birisinin elinde bir alet vardı ve sanki bir şeyleri ölçüyordu. Bu aletin ne olduğunu merak edip Ogan'a döndüm.

— Bu alet nedir?

— Radyasyon ölçer.

— Neden gerekli?

— Radyasyon, bizim için en tehlikeli maddedir. Hücrelerimizin dağılmasına neden olur.

— Peki, Agartalılar bize karşı neden radyasyon kullansınlar?

Ogan güldü ve devam edelim diye başını benden uzağa çevirdi. İçinden neler geçtiğini anlayabiliyordum. Benim ne kadar saf, bilgisiz, oyuna düşmüş bir zavallı olduğumu düşünüyor olmalıydı.

Mağaranın içinde yürümeye başladık. Çevrede hiçbir canlı belirtisi yoktu. Bu yürüyüşün çok uzun olacağını biliyordum. Üstelik mağaranın içi gittikçe karanlıklaşıyordu.

Biraz sonra siyah takım elbiseli ve kara gözlüklü silahlı adamlar, ellerindeki fenerleri yaktılar. Etraf çok iyi aydınlanıyordu. Ellerindeki fenerleri salladıkça ışık artıyordu. Ben, hiçbir şeyden habersizmiş gibi yürümeye, etrafı gözlemeye devam ediyordum.

Biraz sonra korkunç bir gürültü oldu, ardından da büyük bir çatırtı koptu. Kendimi bir buz kütlesinin içinde sıkışmış olarak buldum. Dışımızda yaşananları görebiliyordum. Etrafımızda bazıları bizim yanımıza yaklaşıyor, siyah takım elbiseli adamları tutup taşıyorlardı. Az sonra birisi bana yaklaştı ve elindeki aleti bana doğrultarak bir kıvılcım çaktı. Bir anda yere yuvarlandım. Elinde alet olan temiz yüzlü kişi bana bakarak gülümsedi ve konuşmaya başladı.

— Büyük bir iş başardın. Hepsi donduruldu. Şimdi laboratuvara götürülüp testlere tabi tutulacaklar. Sıradan insanlar sorgulanacak ve beyinleri formatlanıp salıverilecekler. Aralarındaki İlluminati ajanları, derin sorguya alınacak. İlluminati üyesi olduğu kesinleşenler ise imha edilecek.

— Bize ne yaptınız siz?

— Derin dondurucu gibi bir şey. Dondurduk sizleri.

— Dışarıda helikopterler ve başka silahlı adamlar var.

— Biliyoruz. Onlar da donduruldu. Bu işlem mağaranın yüz metre civarında etkilidir. Arabalar ve helikopterler imha edilip enerjiye dönüştürüldü.

— Ben rüyada mıyım? Gerçekten söyler misin?

— Belki de.

— Şimdi ne olacak?

— Efendi sizi bekliyor.

— Agartalı Efendi mi?

— Evet.

— Şimdi çok rahatladım.

— Buyurun beni takip edin. Siyah taş yanınızda mı?

— Söyleyemem.

— Anlıyorum. Efendiye anlatın.

Bu anlayışlı konuşma ve tavırlar içimi rahatlatmıştı. Önümdeki Agartalıyı takip ederek bir süre yürüdük. Büyük mermer bir kapının önünde durduk. Agartalı mermer kapıya doğru bir şeyler fısıldadı ve “mredersiniz efendim” diyerek bana kapıyı açtı. İçeriye doğru girdiğim anda mermer kapı aniden kapandı.

Agartalı Bilge ile Yeniden Buluşma

Mermer kapıdan içeri girdim ve kapının kapanmasıyla kendimi büyük bir salonun ortasında buldum. İleride masanın başında yaşlı Agarta efendisi oturuyordu. Sessiz adımlarla efendiye doğru yaklaştım.

— Gel bakalım. Çok iyi işler başardın.

— Aaaa! Siz Türkçe konuşuyorsunuz. Bu kez dudaklarınız oynuyor!...

— Elbette, Türkçe Agarta dilidir.

— Nasıl, anlamadım!

— Sizin Atanız, Atatürk'ünüz de Agartalıydı. Bizze sadık kalan iki dünya liderinden birisi O'dur.

— Ya diğeri?

— Bu kadar bilgiyi öğrenmen doğru değil, bilgi insanlara yükür.

— Peki, efendim.

— Ogan'ın yakalanması çok işimize yarayacak. Beraberinde çok sayıda İlluminati askeri elde ettik. Birkaç yıl zor toparlanırlar.

— Bir şey sorabilir miyim?

— Sor bakalım.

— Beni yem olarak mı kullandınız?

— Evet, sen bir yemdin denilebilir ve karşılığında Agartalı oldun. Seni doğduğun günden başlayarak takip ediyoruz.

— Nasıl yani?

— Annen seni doğurmadan rüyasında senin çok önemli bir görevin olduğunu, seni dikkatlice büyütmesini, kendisine yardım edeceğimizi söyledik.

— “Beyaz sakallı at üstünde bir dede gördüm” demişti annem bana hamileyken.

— Evet, biz hem seni, hem aileni koruduk.

— İşiniz bitti mi benimle?

— Olur mu? Artık seninle hep işimiz olacak. Artık sen bizdensin.

— Atatürk nasıl Agartalı oldu?

— Türkçe'nin Agarta dili olduğunu anladı. Mayalar üzerine çalışmalar yaptı ve bu konuda Tahsin Mayatepek'i görevlendirdi. Biz de Tahsin Bey'e yardımcı bilgiler verdik. Ayrıca, Churchward'a verdiğimiz bilgileri de edinmesini sağladık. Türkçe'ye doğru çevrilmelerine yardımcı olduk.

— Türkçe nasıl Agarta dili oldu peki?

— Osiris'te Almanca dili konuşulur. Agarta dili Türkçe'dir. Agarta'nın ilk temas kurduğu insanlar, Kırgızistan dağlarında yaşayan yaşlı Şamanlardır. Biz de onlardan öğrendiğimiz dili kendi dilimiz yaptık. Her dili anlarız ve konuşuruz, ancak Türkçe'nin bütün lehçelerini çok iyi biliriz.

— Bir soru var aklımda.

— Evet haklısın. Türk Şamanizm, Budizm'in kaynağıdır. Budizm, Türk Şamanizmi'nden doğmuş bir dindir.

— Bunları neden bizler bilmiyoruz.

— Ferdinand Ossendowski isimli bir kişiye Agarta'ya kabulünde bunlar anlatıldı, ancak kitabında bu bölümleri yazmadı. Biz de üstünde durmadık. Bilgi, insanlara yük getirir.

Kafam yine allak bullak olmuştu. Neredeydim ve ne yapıyordum? Kimlerleydim ve benim seçilmemin nedeni ne olabilirdi?

Agartalı Bilge yine konuşmaya başladı.

— Bugüne kadar çok sayıda insan ile temasımız

oldu. Sen ne ilksin, ne de son olacaksın.

— Size ihanet edenler oldu mu?

— Olmaz mı? Hitler örneğin, en büyük ihaneti yaptı. İlluminati bugünlere geldiyse, bunun en önemli sorumlusu Hitler'dir. Şu anda Osiris'te cezasını çekiyor. Ancak, onun iki fikir babası Brezilya ve Peru arasında dolaşıp İlluminati'nin fikir babalığını yapmaya devam ediyorlar.

— Yakalayın onları?

— Evet, yakalayacağız, beraber.

Şimdi daha iyi anlıyordum. Agarta ve İlluminati arasında gizli bir savaş yürütülüyordu. Bu savaşta tarafımı almak durumundaydım ve doğru tarafta yer aldığımı şimdi anlayabiliyordum, hem de hiçbir şüphe duymadan.

— “Yeni görevine hazır mısınız?”, dedi Efendi.

— Hazırım, dedim.

— Öyleyse çalışmaya başlayalım.

Agarta'dan Verilen Yeni Görev

Agartalı Bilge'nin yanı başına masaya oturdum. Bundan sonra ne yapılabileceği hakkında en ufak bir düşüncem yoktu. Agartalı Bilge konuşmaya başladı.

— Bundan sonra görevin bir kitap yazmak ve dış dünyadaki insanların bu kitabı okumasını sağlamak. Bundan önce sayısız deneylerle insanları ve İllumi-

nati şeytanlarını uyarmaya çalıştık. Sana, İlluminati ile olan düşmanlığımızın nedenini de açıklayacağım.

— Dinliyorum Efendim.

— İlluminati şeytanları ile 14 bin yıl önce aynı dış dünyada yaşadık. Yaşadığımız ülkenin adı Atlantis ve Mu idi. Bu ülkelerde karışık biçimde büyük bir uygarlık gerçekleştirdik. Enerji üreten kristallerimiz, uzay araçlarımız, barış içinde bir düzenimiz vardı.

— Sonra nasıl bu hale geldi?

— İlluminati şeytanlarının ismi Şambala'dır. Şambalalılar, bizden daha hırslı, köleliği savunan, acımasız bir ırktır. İnsanları köle yapıp yeni bir düzen yaratmaya kalktılar. Biz, Agartalıları karşı çıktık. Evrensel düzen ve adalet ilkesine aykırı bulduğumuz köleliğe karşı çıktık.

— Sonra ne oldu?

— Bizleri ülkelerimizden kovdular ve Atlantis ve Mu'yu ele geçirdiler. Çoğumuzu da esir alıp köle yaptılar. Ancak, gerçek bilim ve Sır bizim elimizdedi. Siyah taş, yalnızca biz enerji üretebilecek işlemleri yapabiliydik. Bu nedenle bizim, enerji üretebilecek bilinçte Siyah taşlar üretmemiz için peşimize düştüler. Birçok Agartalı, bunu yapmadığı için öldürüldü. Bizler, ancak özel bir işlem ile öldürülebiliriz. Beynimizin içinde bir kristal çip vardır, onu eritirseniz, yok oluruz. Bunun nasıl yapılabileceğini yalnızca Şambalalılar bilirler.

— Peki sonra?

— Bir grup Agartalı yaşlı bilgeyle birlikte, Atlantis'ten kaçtık. Tedbir olarak bir kısmımız Tibet'e ve Himalayalar'a, diğer kısmımız Kırgızistan-Moğolistan bölgesine, bir kısmımız Mısır'a ve Anadolu'ya dağıldık. Birbirimizle telepatik yolla haberleşebiliriz.

— Çok ilginç. Kaçaklırsınız yani.

— Evet kaçaklarız. Elbette, Şambalalılar peşimizi bırakmadılar. Yeryüzünde bizi yaşatmamaya yemin etmişlerdi. Peşimizden Şambala orduları gönderildi. Yeryüzünde korkunç bir savaşa tutuştuk.

— Savaş hâlâ sürüyor anlaşılan.

— Bu savaşı çok az sayıda olmamız nedeniyle kazanamazdık. Yeraltına çekildik, Agarta kentini ve uygarlığını kurduk.

— Şambalalılar ne oldu?

— Şambala, dünyanın çevresel ve iklimsel dengesini bozan nükleer silahlar ile bizi yok etmek için dünyanın birçok bölgesine nükleer saldırılar düzenledi. Dünyada yaşam koşulları neredeyse yok denecek düzeye indi. Bu nükleer silahlar nedeniyle dünyanın kutuplarında kaymalar gerçekleşti.

— Bunlar gerçekten oldu mu?

— Hem de korkunç biçimde. Sonunda kutup buzulları eridi, Atlantis ve Mu sular altında kaldı. Nükleer silahları ile kendi aralarında çatışmaya girdiler. Bu iki ülkeyi de yok ettiler. Bizim peşimizdeki orduları ise yeryüzünü ele geçirdi. Sayıları 3-5 bin civarındadır.

- Bunlar ölmez mi?
- Ölürler, ancak ölmeden başka bir canlıya nakledilirler. Ömürleri 1000 yıl dolayındadır.
- Sizler ne kadar yaşarsınız?
- 800 yıl civarında.
- Onlar niçin sizden daha çok yaşar?
- Çalışmazlar, insan ruhunun enerjisini çekerler.
- Neden kötüler?
- İnsanları kendileri için yaratılmış köleler olarak görürler. Sizin hayvanları yemeniz ve kullanmanız gibi.
- Sizler hayvanları yemez misiniz?
- Asla. Biz et yemeyen bir ırkız. Bu nedenle de barışçı ve bilgiye değer veren, evrensel eşitliğe inanan bir ırkız.
- Ne güzel! Ben de artık et yemek istemiyorum.
- Artık istesen de yiyemezsin. Bizim ırkımızın genleri sana aktarıldı.
- Buna sevindim.
- Agartalı Efendi ile konuşmam saatler sürdü. Merak ettiğim bütün bilgileri bana eksiksiz biçimde anlatıyordu. Şimdi bir rüyada olmadığımı, gerçeklerin ötesindeki asıl gerçekle karşı karşıya olduğumu anlamıştım.

Agartalı Bilge, benim bundan sonraki görevimin

bir kitap yazmak olduğunu ve Şambala ile savaşlarında kendilerinin safında savaşmak olduğunu söylemişti. Artık gerçek bir misyonum vardı. Yazdığım kitapla, Agartalıları yardım edecek ve dünya barışını yaratacak yeni insanlara ulaşmam gerekiyordu.

Nükleer Silahlanma Konusunda Osiris ve İlluminati'nin Son Kez Uyarılması

İnsanları ve Şambala şeytanlarının örgütü olan İlluminati'yi bu kitapla son bir kez uyarmam gerekiyordu. Kitabımın başında ve sonunda, Agartalı Efendi'nin mesajını iletecek, insanların sürececek savaşta kimin yanında olmaları gerektiğini anlaması için kitabımı yazacaktım. Agartalıların yanında yer almak isteyen her insana Agartalı Bilgeler ulaşacak ve Şambala örgütü olan İlluminati ile nasıl savaşılacağını anlatacaklardı. Bu savaşın nasıl yapılacağını kitapta anlatamazdım. Önlem alınmasını engellemek için kitabı okuyup doğru tarafta olma kararı verenlere telepatik yoldan ve rüyalar yoluyla Agartalı Bilgeler ulaşacaktı.

Kitabı yazmak için yeryüzüne dönecek, kimseyle bağlantı kurmadan ve şüphe çekmeden kitabımı yazıp bitirecektim. Kitabı bitirdiğimde Siyah Taş (Kara Taş) sayesinde Agartalı Bilge ile haberleşecek ve kitabın kontrolünü yaptırıp son halini yayımlayacaktım. Kitap en sonda vereceğim Agartalı Bilge'nin mesajıyla bitecekti.

Agarta Efendisi, elimde Siyah Taş'ı sıkı sıkıya tutup gözlerimi yummamı istedi. Siyah Taş'ı sıkıca tuttum. Bir süre sonra "Gözlerini Aç" diye bir ses duydum.

Evimdeydim...

— Korkma sakın. Güvendesin. Ogan operasyonu ile Türkiye'deki bütün Şambala ajanları temizlendi. Almanya'da da ciddi bir temizlik başladı. Alman Polis örgütü, Agartalılarca ele geçirildi. Almanya'daki İlluminati ve CIA etkisi giderek kırılmaya başladı. Çin'de ve Rusya'da Agarta hâkimiyeti gerçekleşti. Çin bizim için çok önemli, orada iki adet yeryüzüne çıkış noktamız bulunuyor. Almanya'daki kapatıldı. Mısır'daki de uzun süredir kapalı duruyor. Türkiye'de şu anda güvendesin.

— Kitabı yazdığım ve bitirdiğimde sizinle yeniden görüşeceğiz değil mi?

— Biz seni takip ediyor olacağız. Yaklaşık üç ay içinde kitabı yarılacak, altı ay ara verecek ve sonra yeniden başlayıp sonlandırma noktasına gelecek, üç ay daha ara verip sonra bir gün oturup bitireceksin.

— Anlaştık efendim.

Hemen masanın başına geçip kitabın plânlarını yapmaya başlıyordum.

Bundan sonra yazdığım üç bölüm, Agarta'nın sırlarını içerdiği için Agartalı Efendi tarafından kitaptan çıkarılmıştır. Bu bilgiler, kitabı okuyanlara telepatik biçimde ve rüyalarında verilecektir.

AGARTA'DA BULUŞMAK ÜZERE

“Tek BİR Dünyamız var ve Dünya’nın zarar görmesine, yok olmasına asla izin vermeyeceğiz. Dünya’yı savaşlarınız, nükleer silahlarınız ve çevre sorunlarınızdan korumak için sizlere üç yıllık bir süre veriyoruz. Bu süre sonunda Dünya tehlike altında olmaya devam ederse, yerküreye çıkacak ve kendi düzenimizi yaratacağız. Asla merhametli olmayacağız. Dünyadaki şeytani örgüt illuminatî ile savaşımız sürecektir. Bu şeytan örgütüne karşı sizlerin her türlü mücadelesini destekleyeceğiz.